11-4-31 6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1885

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: 53. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
22
ΜΑΡΤΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 6.28'. Δύσις ἡλ. 6.36'.
ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.1, ἐλαχ. 2.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ, 772.7

ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ. ΘΑ ΕΚΛΕΓΟΥΝ ΠΑΜΨΗΦΕΙ!

ΘΑ ΔΙΟΡΙΣΘΗ ΚΑΙ... ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δὲν εὑρέθη ἀκόμη ἀκριβὴς χρονολογία διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τερματισθοῦν πρὸ τῆς 1ης Μαΐου, ὁπότε δέον νὰ συνέλθῃ ἡ νέα Ἐθνοσυνέλευσις. Πιθανωτέρα ἡμέρα θεωρεῖται ἡ 20ὴ Ἀπριλίου, καθόσον οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Ἀγκύρας θὰ ἤθελον ὅπως αὐτὴν τὴν φορὰν αἱ ἐκλογαί, τοὐλάχιστον αἱ δευτεροβάθμιοι, διεξαχθοῦν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς ὅλην τὴν χώραν, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἐγίνετο μέχρι τοῦδε. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρωτοβαθμίους ἐκλογὰς (τὴν ἐκλογὴν δηλαδὴ τῶν ἐκλεκτόρων), αὗται θὰ διεξαχθοῦν κατὰ διαφόρους ἡμέρας εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον θὰ περατοῦνται ἡ σύνταξις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ ὅλη ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία πάσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς.

Τὰ ἀναγραφέντα περὶ τροποποιήσεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀπεδείχθησαν ἀβάσιμα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν συνομιλίαν, εἰς ἣν μὲ ἐδέχθη πρὸ ἡμερῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλλεν εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Ἐθνοσυνέλευσιν πρὸς ἐσπευσμένην ψήφισιν νομοσχέδιον τροποποιοῦν τὸν ἐκλογικὸν νόμον καὶ εἰσάγον εἰς Τουρκίαν τὴν ἄμεσον καθολικὴν ψηφοφορίαν ἢ τὴν ψῆφον τῶν γυναικῶν, ἡ πρᾶξις αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκλογικὸς ἐλιγμὸς ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων. Διὰ τοῦτο οἱ ἰθύνοντες ἐπροτίμησαν νὰ ἀφήσουν τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν. Εἰς τὴν νέαν Ἐθνοσυνέλευσιν, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια θὰ εἶνε τετραετής, ἐναπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἂν πρέπῃ νὰ τροποποιηθῇ ὁ ἐκλογικὸς νόμος τῆς χώρας.

Ἠλπίσθη πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ παρεχωρεῖτο εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἂν ὄχι τοῦ ἐκλέγεσθαι. Ὡς γνωστόν, αἱ Ὀθωμανίδες ψηφίζουν καὶ ψηφίζονται εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ἡ ἐντύπωσίς μου ὅμως ἐκ τῶν συνομιλιῶν μου μετὰ τῶν ἁρμοδίων εἶνε ὅτι θεωρεῖται ἀκόμη πρόωρος ἡ παραχώρησις νομοθετικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς γυναῖκας, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἀκόμη καταφανῆ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι, γενικῶς, ἡ Ὀθωμανίς, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ τὸ σπίτι της καὶ τὴν οἰκιακὴν ζωήν, δὲν πολυαγαπᾷ τὴν πολιτικήν, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέσεων — ἡλικιωμένων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγαποῦν τὸν θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά των. Ἡ πολιτικὴ δὲν ἐνδιαφέρει τὴν Ὀθωμανίδα. Καὶ τοῦτο ἔχουν ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὁ ὁποῖος εἶνε γνωστὸς θιασώτης τῆς γυναικείας χειραφετήσεως, ἀλλὰ θέλει νὰ προχωρήσῃ βαθμηδὸν εἰς τὸ λεπτότατον ζήτημα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός.

Ποῖον θὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν; Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι τὸ κυβερνητικὸν κόμμα θὰ νικήσῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, καὶ σχεδὸν παμψηφεί. Τοῦτο εἶνε φυσικόν, ἄλλως τε, ἀφοῦ, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος τοῦ ἱδρυθέντος ὑπὸ τοῦ Φετχῆ βέη, δὲν ὑφίσταται ἄλλο πολιτικὸν κόμμα ἐν τῇ χώρᾳ, μέχρις ὥρας δὲ οὐδεὶς ὑποψήφιος, οὐδὲ κἂν ἀνεξάρτητος, ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ. Αἱ μέχρι τοῦδε τεθεῖσαι ὑποψηφιότητες — πεντακόσιαι τὸν ἀριθμὸν διὰ 320 βουλευτικὰς ἕδρας — ὑπεβλήθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι εἶνε μέλη. Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ κόμματος προβαίνει εἰς τὴν ἐπιλογήν, τελικῶς δὲ ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ θὰ ἐγκρίνῃ τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους θὰ ἐκλέξουν οἱ δευτεροβάθμιοι ἐκλογεῖς. Ὁ ὁριστικὸς αὐτὸς κατάλογος δὲν θὰ γνωσθῇ παρὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν — μίαν ἢ δύο ἴσως ἡμέρας πρὸ τῶν δευτεροβαθμίων ἐκλογῶν. Θὰ τοιχοκολληθῇ εἰς ἑκάστην περιφέρειαν, ἡ ὁποία οὕτω θὰ μάθῃ ποῖον πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δευτεροβαθμίους ἐκλογεῖς, ἡ ἐκλογή των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους τμήματα τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὰ ὁποῖα ἐλέγχουν τὴν κομματικήν των ἀφοσίωσιν.

Ἐνδέχεται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ γενικὸς πρόεδρος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ ὑποδείξῃ ὡς ὑποψηφίους καὶ μερικοὺς τέως βουλευτὰς ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα τοῦ Φετχῆ βέη. Ἡ σκοπιμότης τοῦ μέτρου τούτου ἔγκειται εἰς τὴν ὕπαρξιν μιᾶς σκιώδους ἀντιπολιτεύσεως μέσα εἰς τὴν μονοτονίαν τῆς κυβερνητικῆς παμψηφίας, ἀντιπολιτεύσεως ὅμως χωρὶς πραγματικὴν δύναμιν καὶ μὲ πολλὴν... σύνεσιν.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΔΕΚΑ ΜΗΝΑΣ ΚΡΙΝΕΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΑΝ ΑΠΟΤΥΧΗ Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ...

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ: ΧΑΟΣ Η ΕΙΡΗΝΗ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΛΟΡΔΟΥ ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΕΣΙΛ

Ἡ Γενικὴ Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, ἡ προβλεπομένη διὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1932, ἀρχίζει νὰ δεσπόζῃ τοῦ διεθνοῦς ὁρίζοντος. Ὥστε δὲν ἔχω ἀνάγκην δικαιολογιῶν ὅτι θὰ ὁμιλήσω περὶ αὐτῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστας. Ἡ ἐπιτυχία της — ἢ ἡ ἀποτυχία της — θὰ τὴν ἀναγάγῃ, πράγματι, εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀποφασιστικωτέρων γεγονότων τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου, διότι ὄχι μόνον ἀναμένονται παρ' αὐτῆς ἄλλα πράγματα καὶ ὄχι μακρὰ συνέχεια συζητήσεων χωρὶς ἀποτελέσματα καὶ χωρὶς ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ αἱ συνέπειαι μιᾶς ἀποτυχίας θὰ ἦσαν τόσον καταστροφικαὶ ὥστε ἱκετεύω τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὲ βοηθήσουν νὰ τὰς προΐδωμεν καὶ νὰ τὰς προλάβωμεν.

Ἂς ἀντικρύσωμεν τὴν ὑπόθεσιν μιᾶς ἀποτυχίας τῆς Διασκέψεως, συνεπείᾳ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀπολήξεως εἰς μίαν οἱανδήποτε συμφωνίαν. Ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν μετὰ δυσκολίας δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν! Ἡ ἀνθρωπίνη παραφροσύνη ἔχει ὅρια καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν 60 «πολιτισμένων» κρατῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ συνέλθουν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συντάξουν μίαν συνθήκην ἀφοπλισμοῦ, δὲν θὰ δυνηθοῦν πάντως νὰ ἀποχωρισθοῦν ἀλλήλων χωρὶς νὰ ὑπογράψουν μίαν συμφωνίαν, μερικὴν ἔστω! Καὶ ὅμως τὰ πάντα εἶναι δυνατά: ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν τὴν ἀπίστευτον παραφροσύνην τοῦ 1914...

Ὁ λόρδος Ρόμπερτ Σέσιλ

Ἐὰν ἀποφευχθῇ αὐτὸς ὁ ὑπέρτατος παραλογισμὸς νὰ μὴ συμφωνηθῇ τίποτε, ἡ ἀποτυχία δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὑπὸ τὴν μορφὴν μιᾶς σταθεροποιήσεως τῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὸ τωρινόν των ἐπίπεδον. Ὡρισμένοι ἰθύνοντες πολιτικοί, ὡρισμένοι συγγραφεῖς ἐκ τῶν μᾶλλον φωτισμένων ἀντικρύζουν ψυχρῶς μίαν τοιαύτην ὑπόθεσιν. Ἐπικαλοῦνται τὸ ἀδύνατον τῆς περαιτέρω ἐλαττώσεως τῶν ἐξοπλισμῶν των καὶ ἀναγγέλλουν ἁπλούστατα τὴν πρόθεσίν των ὅπως ἐγγράψουν εἰς τὴν μελλοντικὴν σύμβασιν τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἀναγραφομένους σήμερον εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ στρατοῦ των, τοῦ ναυτικοῦ των καὶ τῆς ἀεροπορίας των. Μία τοιαύτη ἔκβασις θὰ ἠδύνατο νὰ παρομοιωθῇ πρὸς ἀποτυχίαν καὶ ἂν ἀκόμη προέκυπτον ἀποτελέσματά τινα, ἐὰν μετὰ πολύμηνον ἐργασίαν χωρὶς ὄφελος δι' οὐδένα, ἐξαιρέσει τῶν ξενοδόχων τῆς Γενεύης, τὸ ὄρος ἐν τέλει ἔτικτε μῦν — θέλω νὰ εἴπω, μίαν ἀσήμαντον ἐλάττωσιν ἐκ μέρους τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν Δυνάμεων — τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δὲν θὰ ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὸν κυριώτερον σκοπὸν τῆς διασκέψεως.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΤΤΗΘΕΝΤΩΝ

Ἂς μὴ λησμονῶμεν τὸν κυριώτερον λόγον ποὺ ἔχομεν νὰ ἀφοπλισθῶμεν: ἐκτὸς παντὸς οἰκονομικοῦ, πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ λόγου, ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῶμεν αὐστηρῶς τὰς διατάξεις τῶν συνθηκῶν. Αἱ ὑποσχέσεις αἱ δοθεῖσαι ἀρχικῶς ὑπὸ τοῦ Κλεμανσὼ ἐξ ὀνόματος τῶν συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων, ἐνισχυθεῖσαι δὲ ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τῶν διαφόρων συνθηκῶν εἰρήνης, αἱ ἐπαναληφθεῖσαι εἰς τὴν τελικὴν παράγραφον τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο καὶ συνεχῶς ὑπενθυμιζόμεναι ἔκτοτε εἰς πολυαρίθμους ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως τῆς Γενεύης, αἱ ὑποσχέσεις αὐταὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναμένουν τὴν πραγματοποίησίν των. Διὰ τοῦτο συνεκλήθη ἡ διάσκεψις τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου. Ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ κρημνίσωμεν ὁλόκληρον τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰρήνης, πρέπει νὰ μὴ θεωρήσωμεν τὰς ὑποσχέσεις αὐτὰς ὡς ὑποθέσεις «κουρελλοχάρτων».

Ἐὰν πράξωμεν τοῦτο, θὰ προκύψουν ἀμέσως ὡρισμέναι συνέπειαι τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ. Πρέπει ἰδίως νὰ ἀναμένωμεν αἰτήσεις ἐκ μέρους τῶν ἡττηθέντων κρατῶν ὅπως ἐξοπλισθοῦν ἐκ νέου. Αἱ διαμαρτυρίαι τῆς σημερινῆς μετριοπαθοῦς Κυβερνήσεως τῆς Γερμανίας, αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἀξιώσεις τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ τῶν «Χαλυβδίνων Κρανῶν» δὲν εἶναι τίποτε ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πατριωτικὴν ἐξέγερσιν, ἡ ὁποία θὰ ἐξεδηλοῦτο, μεταξὺ τῶν Γερμανῶν, ὑπὲρ μιᾶς ἐπανόδου εἰς τὴν παλαιὰν στρατιωτικήν των δύναμιν ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ Σύμμαχοι ἤθελον ἀμελήσει, τῷ 1932, νὰ τηρήσουν τὰς ὑποσχέσεις των.

Ἡ ὀλιγώτερον σοβαρὰ συνέπεια θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως ἡ ἐπανάληψις τῆς ἁμίλλης τῶν ἐξοπλισμῶν ὑπὸ τὰς χειροτέρας συνθήκας. Θὰ μοῦ ἀπαντήσουν μερικοί — τὸ μαντεύω — ὅτι ἡ νομικὴ ὑποχρέωσις νὰ ἀφοπλισθοῦν θὰ δεσμεύῃ πάντοτε τὰς τέως ἐχθρικὰς Δυνάμεις. Τὸ ἐπιχείρημα ὅμως τοῦτο στερεῖται πρακτικῆς σπουδαιότητος διότι, ἐν τοῖς πράγμασι, θὰ ἀπεδεικνύετο ἀδύνατον, ὑπὸ παρομοίας περιστάσεις, νὰ καταστήσωμεν σεβαστὴν αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν χωρὶς νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν βίαν. Ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ ἐξ ἄλλου θὰ ἐστερεῖτο προφανῶς τῆς ἠθικῆς ὑποστηρίξεως τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία εἶναι τόσον ἀναγκαία. Ἐλλείψει λοιπὸν αὐτῆς τῆς ὑποστηρίξεως, δὲν ἀπομένει παρὰ ὁ καταναγκασμός, δηλαδή, ἐν τέλει ὁ πόλεμος. Ἡ Γερμανία δὲν εἶναι ἄλλωστε ἡ μόνη χώρα περὶ τῆς ὁποίας πρόκειται· εἶναι καὶ ἡ Οὑγγαρία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Βουλγαρία, ἀκόμη καὶ ἡ Ρωσσία, ἡ ὁποία καραδοκεῖ πάντοτε μίαν εὐκαιρίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν νὰ ἀνατρέψῃ τὸν «κεφαλαιοκρατικὸν» πολιτισμόν.

ΑΠΑΙΣΙΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ

Δὲν εἶναι λοιπὸν ὑπερβολικὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ θὰ εἶχεν ὡς πολιτικὴν συνέπειαν, τὸ μοίρασμα τῆς Εὐρώπης εἰς δύο ἔνοπλα στρατόπεδα καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν μεταξὺ δύο ἰσχυρῶν ὁμίλων ἀντιπάλων Κρατῶν. Πρὸς τούτοις, μία τοιαύτη κατάστασις θὰ συνεπήγετο ἀναποφεύκτως ἀποχωρήσεις ἐκ τῆς Κ. Τ. Ε. — δείγματα δηλαδὴ πολιτικῆς ἀπογνώσεως. Δὲν φρονῶ ὅτι ἡ Κ. Τ. Ε., κηλιδουμένη οὕτω ὡς μεροληπτοῦσα καὶ μὲ γόητρον κατεστραμμένον ὑπὸ μιᾶς ἀποτυχίας τόσον καταφώρου εἰς ἕνα τῶν κυριωτέρων σκοπῶν της, δύναται νὰ ἐπιζήσῃ πολὺ μιᾶς τοιαύτης κρίσεως. Μόνη ἡ συγκαλυπτομένη ἀνάμνησις τοῦ τελευταίου πολέμου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἐκκόλαψιν μιᾶς νέας ἀδελφοκτόνου συρράξεως, ἀκόμη τρομερωτέρας.

Ἐκ τῆς θλιβερᾶς αὐτῆς προφητείας δὲν πρέπει νὰ συναχθῇ ὅτι ἐνθαρρύνω ἢ κἂν ὅτι ἀνέχομαι τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἐθνικιστικὰς πολιτικὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι, θὰ ἀπετέλουν, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὴν λογικὴν συνέπειαν τῆς χρεωκοπίας τῆς Διασκέψεως τοῦ 1932. Πιστεύω ἀπεναντίας ὅτι μία πολιτικὴ ἐνόπλου ἀντιτάξεως ἀποτελεῖ πάντοτε καθαρὰν παραφροσύνην καὶ ὅτι οὐδὲν πραγματικὸν ὄφελος θὰ παρεῖχεν εἰς τὰς τέως ἐχθρικὰς χώρας. Θὰ συνεπήγετο ἁπλῶς τὴν αὔξησιν τῶν φόρων των, τὴν διασπάθισιν τῶν ἐθνικῶν των πόρων, τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν προσπαθειῶν μιᾶς εἰρηνικῆς ἀνορθώσεως, τὴν μείωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς ὑποκινουμένας ἀντιζηλίας. Ἀλλὰ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ λογικοῦ: πρέπει νὰ τὴν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν, διὰ νὰ ἀποσοβήσωμεν τὸ ἀπαίσιον ἐνδεχόμενον μιᾶς ἀποτυχίας, πρέπει νὰ μὴν ἀφήσωμεν τεχνικὰς ἢ δευτερευούσας ἀντιρρήσεις νὰ μᾶς ἀποτρέψουν τοῦ κυρίου σκοποῦ, καὶ νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς προσπαθείας μας πρὸς μίαν ἑνιαίαν μέθοδον ἀφοπλισμοῦ, ἡ ὁποία νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοβουλίων. Ἂς ἀξιώσωμεν λοιπὸν ἕνα σοβαρὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ προϋπολογισμοῦ ὅλων τῶν Δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Διάσκεψιν. Θεωρῶ ἀπολύτως λογικὴν καὶ δυνατὴν τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς συνολικῆς μειώσεως κατὰ 25 % τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ὅλων τῶν Κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα αἱ συνθῆκαι δὲν ἐπέβαλον συγκεκριμένας ὑποχρεώσεις. Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἀπετέλει σημαντικὸν σταθμὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἰσότητος τῶν Κρατῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Εὐρώπης. Μετά τινα ἔτη θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ μελέτη νέων ἐλαττώσεων.

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Αἱ ἀποφάσεις αὗται καθ' ἑαυτὰς δὲν θὰ ἱκανοποιήσουν ἴσως τὰς γερμανικὰς βλέψεις πρὸς τὴν ἀπόλυτον ἰσότητα τῶν Κρατῶν. Καὶ δὲν λησμονῶ τὴν γαλλικὴν «θέσιν» περὶ τῆς ἀσφαλείας ὡς προκαταβολικοῦ ὅρου τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅμως τὰ διδάγματα τῆς τελευταίας τετραετίας. Μεγάλη πρόοδος ἐπραγματοποιήθη, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἠθικῶν ἐγγυήσεων τῆς εἰρήνης, διὰ τῆς κυρώσεως τοῦ προαιρετικοῦ ὅρου περὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς γενικῆς συμβάσεως περὶ διαιτησίας, πρὸ πάντων ὅμως διὰ τῆς παγκοσμίου προσχωρήσεως εἰς τὸ σύμφωνον Μπριὰν — Κέλλογκ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὗται· πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς ὑλικὰς ἐγγυήσεις, ὅπως τὰ σύμφωνα τοῦ Λοκάρνο, ἡ σύμβασις περὶ οἰκονομικῆς συνδρομῆς τῶν ὑφισταμένων ἐπίθεσιν κρατῶν, αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως τῆς Γενεύης αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τέλος αἱ τροπολογίαι αἱ ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν ἐναρμόνισιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. μὲ τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ. Συμπαραθέτοντες τὰς διατάξεις ὅλων αὐτῶν τῶν διπλωματικῶν ὀργάνων, εὑρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς εὐρύνσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε.

Καὶ δυνάμεθα τότε νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς συνηγόρους τῆς «θέσεως» τῆς ἀσφαλείας ὅπως κάμουν ἓν εἰλικρινὲς βῆμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ βρεττανικὴ κοινὴ γνώμη ἐξεδηλώθη σύμφωνος πρὸς τὸν κ. Χέντερσον, ὅταν οὗτος ἐδήλωσεν εἰς τὴν τελευταίαν Συνέλευσιν τῆς Γενεύης ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ κάμῃ περισσότερα διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῆς τάδε ἢ τῆς δεῖνα χώρας χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ἀντάλλαγμα οὐσιαστικὰ μέτρα ἀφοπλισμοῦ.

Ἔτσι εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ ἑξῆς διλήμματος: ἢ ἡ Διάσκεψις τοῦ 1932 θὰ ἀπολήξῃ εἰς ἀποτυχίαν ἡ ὁποία θὰ συνεπαγάγῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ χάος· ἢ θὰ ἐπιτύχῃ καὶ θὰ πραγματοποιήσῃ τότε μίαν στερεὰν ὀργάνωσιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης.

Robert Cecil

ΗΧΩ

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Διὰ τὸ δικαστικόν μας μέγαρον. — Οἱ καθυστερημένοι τῶν θεάτρων. — Τὸ ραδιόφωνον ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Ο ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΟΣ τεχνοκρίτης καὶ ἔφορος τοῦ Μουσείου τοῦ Λουξεμβούργου κ. Λουΐ Ὠτκὲρ δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ περιοδικοῦ «La France Judiciaire» ἄρθρον ἐπὶ τοῦ πολυκρότου ζητήματος τοῦ δικαστικοῦ μας μεγάρου παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν. Μεταξὺ ἄλλων, ὁ Γάλλος τεχνοκρίτης γράφει τὰ ἑξῆς:

«....Παρὰ τὸν βράχον, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Ἀκρόπολις καὶ τὸν ἐπιστέφει ἡ ρυθμικὴ σιλουέττα τοῦ Παρθενῶνος, τὸν πλαισιώνουν δὲ τὸ Ὠδεῖον καὶ τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου, παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, θὰ ὑψωθῇ λοιπὸν ὁ μοντέρνος αὐτὸς ὄγκος. Οἱ πτωχικοὶ οἰκίσκοι, ποὺ τοὺς καταδικάζουν, δὲν ἐπείραζον κανένα, διότι ἡ ποικιλία των παρέχει εὐχάριστον φαιὸν τόνον, αἱ δὲ κεραμοσκεπεῖς στέγαι των πάλλονται εἰς τὸ φῶς. Αἱ σκληραὶ γραμμαὶ τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου καὶ ὁ ἀνοίκειος τροῦλλος του θὰ εἶναι παρατονία. Ἔπειτα καὶ πρὸ παντός, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως μεγάλου οἰκοδομήματος πλησίον ἑνὸς «συνόλου», ὡς ἡ Ἀκρόπολις, ἀνάγκη νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ζήτημα τῆς «κλίμακος» Ἡ κλῖμαξ εἶναι τὸ κοινὸν μέτρον δύο μεγεθῶν, εἶναι ἡ ἁρμονία δύο ἀναλογιῶν. Ὁ Παρθενών, μὲ τοὺς δωρικούς του κίονας, τὴν βάσιν του καὶ τὸ ἀέτωμά του, εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς κλίμακος τῆς Ἀκροπόλεως. Ὠκοδομήθη διὰ τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ δικαστικὸν μέγαρον εἶναι εἰς κλίμακα πολὺ μεγαλυτέραν. Ὁρώμενον ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ἀπὸ τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας θὰ φαίνεται τόσον εὐρύ, ὅσον ἡ Ἀκρόπολις. Ὁ Παρθενὼν θὰ προβάλλῃ ὡς μικρὸν μπιμπελό, ἐνῷ τώρα, παρὰ τὰς μικρὰς διαστάσεις του, μᾶς κατασυντρίβει διὰ τοῦ μεγαλείου του, καθόσον ἔχουν θαυμάσια ὑπολογισθῆ ὅλαι αἱ ἀναλογίαι του. Αἱ πόλεις δὲν εἶναι ἄθροισμα οἰκοδομῶν. Κάθε πόλις ἀνάγκη νὰ εἶναι μία ἁρμονία. Ἡ ἁρμονία αὐτὴ θὰ καταστραφῇ καὶ διὰ τοῦτο διαμαρτυρόμεθα».

* * *

ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ἱδρύθη σύλλογος ἐναντίον τῶν ἀργοπορημένων θαμώνων τῶν θεάτρων. Ὁ σύλλογος αὐτὸς σκοπὸν ἔχει νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κακίστην συνήθειαν διαφόρων θεατῶν, νὰ καταφθάνουν εἰς τὴν παράστασιν μετὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς αὐλαίας. Κάθε μέλος τοῦ συλλόγου εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταφθάνῃ εἰς τὸ θέατρον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως, νὰ καταλαμβάνῃ ἐγκαίρως τὴν θέσιν του, καὶ νὰ μὴ σηκώνεται ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν δίοδον εἰς καθυστερημένους θεατάς.

Δυστυχῶς, ὁ σύλλογος αὐτὸς δὲν ἐπρόκοψεν. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἑσπέρας τῆς συστάσεώς του, ἀπεκαλύφθη, ὅτι ἡ «γκαλαντερὶ» τῶν ἀρρένων μελῶν τοῦ συλλόγου ἦτο ἰσχυροτέρα ἀπὸ τὰ κελεύσματα τοῦ σωματείου των. Μὲ ἄλλα λόγια, τὰ ἄρρενα αὐτὰ μέλη ἔσπευδον νὰ ἐγερθοῦν ἀπὸ τὰς θέσεις των, ὅταν ὁ ἀργοπορημένος θεατὴς ποὺ ἐπερνοῦσε ἀπὸ μπροστά των, συνέβαινε νὰ εἶναι γένους θηλυκοῦ. Ἀργότερα πάλιν, εἰς κάποιο θέατρον τῆς Νέας Ὑόρκης ἐγένετο συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου αὐτοῦ καὶ τῶν ἀργοπορημένων θεατῶν, συμπλοκὴ μάλιστα τόσον ἀγρία, ὥστε νὰ ἐπέμβῃ ἀστυνομικὴ δύναμις πρὸς διαχωρισμὸν τῶν διαπληκτιζομένων. Ἐξ ἄλλου, κατόπιν τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ, οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀντιληφθέντες ὅτι πιθανὸν ὁ σύλλογος αὐτὸς νὰ ἐζημίωνε τὰ συμφέροντά των, προέβησαν εἰς δήλωσιν, ὅτι «θεατής, ἀναγνωριζόμενος ὡς μέλος τοῦ συλλόγου αὐτοῦ, θὰ ἀποπέμπεται αὐθωρεὶ τοῦ θεάτρου».

* * *

ΠΟΛΕΜΟΣ ἐξερράγη ἐν Ἰαπωνίᾳ, πόλεμος ἐμφύλιος, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ραδιοφώνου. Ἡ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ραδιόλας. Καὶ τοῦτο διὰ λόγους πολιτικούς. Διότι ἡ Ρωσσία, θέλουσα νὰ προπαγανδίσῃ ἐν Κίνᾳ, ἵδρυσεν ἰσχυροὺς πομποὺς εἰς Βλαδιβοστόκ, Σαμπαρόβσκ κλπ., διὰ τῶν ὁποίων νουθετεῖ τοὺς Κινέζους, διδάσκουσα τὰ σοβιετικὰ δόγματα. Ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις ὑπώπτευσεν, ὅτι ἡ προπαγάνδα θὰ ἐπεκταθῇ καὶ ὅτι οἱ ρωσσικοὶ πομποὶ θ' ἀρχίζουν νὰ ὁμιλοῦν ....ἰαπωνικά.

Ἀλλ' ὁ ἰαπωνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος δέχεται ἐνθουσιωδῶς κάθε νεωτερισμόν, ἀντιδρᾷ ἐνεργῶς κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεώς του. Δὲν ἐπιτρέπεται, γράφουν αἱ ἐφημερίδες, νὰ στερηθῇ ὁ Ἰάπων τὴν «ἀπόλαυσιν» τοῦ ραδιοφώνου, διὰ λόγους πολιτικούς. Καὶ ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς συνεχίζεται.... ἀκριβῶς ἐπειδὴ οὔτε ὁ ἰαπωνικὸς λαός, οὔτε οἱ πολιτικοί του ἔχουν ἀκόμη.... «ἀπολαύσει» ραδιόφωνον!!

ΣΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Διομήδης ἐπανῆλθεν ἀπόψε ἐνταῦθα. Αὔριον τὴν πρωΐαν (σήμερον) ὑπογράφεται ἡ σύμβασις διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ παραγωγικοῦ δανείου. Ἡ τιμὴ ἐκδόσεως ὡρίσθη εἰς τὰ 87. Ὁ τόκος εἰς τὰ 6 ο)ο.

Ἐπιβεβαιοῦται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ δάνειον τῆς Ἰταλικῆς χρηματαγορᾶς διὰ ποσὸν 400.000 λιρῶν ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων.

Ἡ ἐπίσπευσις τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ὀφείλεται εἰς τὴν τελευταίαν πληροφορίαν ὅτι τὴν Πέμπτην θὰ ἐκδοθῇ τὸ δάνειον τοῦ Χιλιανοῦ νίτρου. Ἐκρίθη δὲ συμφέρον, ὅπως προηγηθῇ τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον. Ἐπεταχύνθη ὅθεν ἡ συμπλήρωσις τῶν συνεννοήσεων.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου θὰ γίνῃ τὴν Τρίτην.

Παρέχεται ἡ πληροφορία, ὅτι οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως ἐβασίσθησαν εἰς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ παραγωγικοῦ δανείου.

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε χθὲς νεώτερα τηλεγραφήματα τοῦ κ. Διομήδη ἐκ Λονδίνου, σχετικὰ μὲ τὸ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν παραγωγικὸν δάνειον. Παρόμοια τηλεγραφήματα ἔλαβε καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρὰ τοῦ Οἴκου Χάμπρο. Διὰ τῶν τηλεγραφημάτων τούτων ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καθίσταντο ἐνήμεροι τῶν γενομένων ἐν Λονδίνῳ συζητήσεων, αἵτινες κατέληξαν εἰς ὁριστικὴν συμφωνίαν.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπεσκέφθη τὴν πρωΐαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Οἶκος Χάμπρο ἐτηλεγράφησεν ὅτι ἡ ἰταλικὴ χρηματαγορὰ θὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου διὰ ποσὸν 400.000 λιρῶν, ἀντὶ 300 χιλιάδων, ὡς εἶχεν ἀρχικῶς ἀποφασίσει καὶ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν κάλυψιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπεδέχθη τὴν ἄποψιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Δροσόπουλον ὅπως ἐπισπεύσῃ ἡ Τράπεζα τὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀγορὰν ἔκδοσιν.

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ Η ΕΚΔΟΣΙΣ

Βραδύτερον ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ κ. Διομήδη, πληροφοροῦντος ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Οἴκου Χάμπρο νὰ γίνῃ μεθαύριον Τρίτην, 24 Μαρτίου, καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ προκήρυξις τοῦ δανείου καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν ἀγορῶν ἔνθα θὰ ἐκδοθῇ τὸ δάνειον σήμερον τὴν πρωΐαν. Ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου κατὰ δύο ἡμέρας ἐγένετο τῇ ὑποδείξει τῶν Ἄγγλων τραπεζιτῶν, ἵνα μὴ συμπέσῃ μὲ τὸ δάνειον τῆς Χιλῆς, ἡ ἔκδοσις τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἀκριβῶς τὴν Πέμπτην, 26 Μαρτίου, ἡμέραν ἀρχικῶς ὁρισθεῖσαν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον. Εἰς τὸ τηλεγράφημά του ὁ κ. Διομήδης παρεκάλει τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐγκριτικήν ἢ μὴ ἀπάντησίν της, διὰ νὰ ὑπογράψῃ ἢ ὄχι τὴν σύμβασιν τοῦ δανείου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε καὶ ἐτηλεγράφησεν ἀμέσως εἰς τὸν κ. Διομήδην ὅπως ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν.

ΤΟ ΠΟΣΟΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Κατὰ ταῦτα τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τοῦ δανείου θ' ἀνέλθῃ εἰς 4.600.000 λίρας, αἵτινες κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

Ἀγορὰ Λονδίνου	£ 2.000.000
Ἀγορὰ Ἀθηνῶν	£ 1.000.000
Ἀγορὰ Σουηδίας	£ 500.000
Ἀγορὰ Ἑλβετίας	£ 400.000
Ἀγορὰ Ἰταλίας	£ 400.000
Ἀγορὰ Ὀλλανδίας	£ 300.000
Σύνολον	£ 4.600.000

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐλήφθη ἐπίσης τηλεγράφημα τοῦ κ. Διομήδους, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς λεπτομερείας τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως καὶ τῶν ποσοστῶν τὰ ὁποῖα θὰ κρατήσῃ ἡ ἐκδότρια τοῦ δανείου Τράπεζα. Οὕτω τὸ καθαρὸν προϊὸν τὸ ἀπομένον εἰς χεῖρας τῶν τραπεζιτῶν τῶν διαφόρων ἀγορῶν θ' ἀνέλθῃ εἰς 83 ½ %. Δεδομένου ὅτι διὰ τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ τμῆμα θὰ κρατηθῇ ποσοστὸν 2 % διὰ τὸ χαρτόσημον, τὸ καθαρὸν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ἀγορᾶς τμῆμα διὰ τὴν Ἑλλάδα θ' ἀνέλθῃ εἰς 81 ½ %. Εἰς τὰς ἄλλας ἀγοράς, — Σουηδίας, Ἰταλίας, Ἑλβετίας, Ὀλλανδίας — εἰς τὰς ὁποίας δὲν κρατεῖται ποσοστὸν χαρτοσήμου, ἢ καὶ ἐὰν κρατῆται εἴς τινας ἐξ αὐτῶν, εἶνε πολὺ ἐλάχιστον, τὸ καθαρὸν προϊὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα θ' ἀνέλθῃ εἰς 83 % καί τι πλέον. Διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἔκδοσιν δὲν καθωρίσθη εἰσέτι ἐὰν θὰ πληρωθῇ χαρτόσημον ἢ ὄχι. Δεδομένου ὅμως ὅτι διὰ τὸ ἐκδοθὲν ἐνταῦθα τμῆμα τοῦ Προσφυγικοῦ δανείου τῷ 1924, ὑπελογίσθη τὸ χαρτόσημον, ὡσὰν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου νὰ ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ, διότι αἱ ὁμολογίαι τούτου εἰσήχθησαν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου, ἕπεται ὅτι καὶ διὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι τμῆμα θὰ ὑπολογισθῇ τὸ χαρτόσημον. Παρ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς αὐξομειώσεις ταύτας τοῦ ποσοστοῦ τοῦ χαρτοσήμου, ἡ μέση τιμὴ τοῦ δανείου δὲν θὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 82 %.

Τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν Κηφισιὰν τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος, καὶ τῷ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θ' ἀναγκασθῇ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ ἐπί τινας ἡμέρας, διότι δὲν ἔχει προετοιμασθῇ εἰσέτι πρὸς τοῦτο.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου τμῆμα ὅπερ θὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀγορᾶς, ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὴν μεταπροσεχῆ Δευτέραν 30 Μαρτίου.

ΕΝΑΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ ΜΟΝΑΡΧΗΣ

ΠΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ Ο ΚΑΡΟΛΟΣ

ΕΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ καθηγητὴς κ. Μώρις Τζιρόθγουελ, ὁ γνωστὸς διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ», ἀφιερώνει ἐγκωμιαστικώτατον ἄρθρον εἰς τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἓν περίπου ἔτος πρὸ τῆς ἀνόδου του εἰς τὸν θρόνον, ὁ τότε ἔκπτωτος διάδοχος Κάρολος παρεκλήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀγγλικὸν ἔδαφος καθόσον ἡ παρουσία του εἶνε ἀνεπιθύμητος, τὸ ἄρθρον τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τοῦ ἐγκύρου ἀγγλικοῦ φύλλου καὶ αἱ σαφεῖς νύξεις του περὶ τῆς «ἀγγλοφιλίας» τοῦ βασιλέως Καρόλου δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς δεῖγμα μιᾶς ἀξιοσημειώτου μεταβολῆς ἰδεῶν τῶν ἀγγλικῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν κύκλων.

Ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὁ 2ος τῆς Ρουμανίας— λέγει ὁ κ. Τζιρόθγουελ —ἀποδεικνύει ὅτι εἶνε κάτοχος ἰδίας διανοίας ὅσον καὶ πολιτικῆς. Μὴ ἀρκούμενος εἰς τὸ νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τῶν ὑπουργῶν του, περιοδεύει αὐτοπροσώπως ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, συλλέγων πληροφορίας περὶ τῆς κοινωνικῆς των καταστάσεως—καὶ παρεμπιπτόντως περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς διοικητικῆς μηχανῆς. Ἀναμφιβόλως διὰ τῆς ἀμέσου αὐτῆς ἐπαφῆς περιῆλθον εἰς γνῶσιν του γεγονότα, τὰ ὁποῖα οὐδεμία ἐπίσημος ἐφημερὶς ὑπῆρχε πιθανότης νὰ ἀποκαλύψῃ.

Ἡ βασίλισσα Μαρία, ἡ μητέρα του, ἔκαμε τοῦτο καὶ διὰ τῆς εὐγενικότητός της ἐφείλκυσε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν χωρικῶν. Ἀλλὰ ἀπῄτει ἐξαιρετικὸν θάρρος ἐκ μέρους τοῦ νεαροῦ ἡγεμόνος ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀνάληψις τοῦ ρόλου ἑνὸς συγχρόνου Ἀροὺν-ἀλ-Ρασὶντ διὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν γνῶσιν εἰς τὴν πηγήν της καὶ διὰ νὰ ἀσκήσῃ μεταρρυθμιστικὴν ἐπίδρασιν ἐναντίον μιᾶς στενοκεφάλου καὶ σχεδὸν φεουδαρχικῆς γραφειοκρατίας.

Τὰ τελευταῖα ἐκ Βουκουρεστίου τηλεγραφήματα ἐπιστοποίησαν ἐπίσης τὴν ἀνεξαρτησίαν γνώμης τοῦ βασιλέως Καρόλου εἰς τὴν ἔριδα περὶ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ ἰδιαιτέρως ἀξιοπρόσεκτον ἀπὸ τῆς βρεττανικῆς σκοπιᾶς εἶνε τὸ μέτρον καθ' ὃ ἡ πολιτική του ἐμπνέεται ὑπὸ τοῦ πόθου μιᾶς στενωτέρας συμπράξεως— εἰδικώτερον εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον— μεταξὺ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΑΙ

"ΟΤΑΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ ΠΕΝΤΕ ΦΟΙΤΗΤΑΣ ΕΞΕΤΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ, ΔΙΑΠΡΑΤΤΕΤΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ,,

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

Τὰ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν δημοσιευθέντα ἄρθρα περὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν λεγομένων κλινικῶν ἐπέφερον δύο ἀποτελέσματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕν, σχετικῶς ἐνθαρρυντικὸν διὰ κάποιαν προσωρινὴν βελτίωσιν τῆς ἀξιοθρηνήτου καταστάσεως, καὶ τὸ ἄλλο, διασκεδαστικὸν ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ πάντως δυσάρεστον.

Τὸ πρῶτον συνίσταται εἰς τὸ ὅτι διετάχθη ἐσπευσμένως ἡ τήρησις τῶν κανονισμῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα ὅπου κάμνουν τὴν κλινικήν των ἐξάσκησιν οἱ φοιτηταί. Συνοδεύονται τώρα πλέον ὑπὸ βοηθοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ κατὰ πᾶσαν ἐξέτασιν ἀσθενοῦς, θορυβοῦν ὀλιγώτερον, ἐπεμβαίνουν ἐπιστημονικώτερον, διδάσκονται ἐν μέτρῳ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, οἱ ὁποῖοι κατατυραννοῦνται ὀλιγώτερον, καὶ εἶνε ἀντικείμενον ἀνθρωπινωτέρας ὁπωσδήποτε κλινικῆς παρατηρήσεως ἐκ μέρους τῶν διδασκομένων. Οἱ ὑπεύθυνοι ἔδωσαν τὰς δεούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς βοηθοὺς καὶ τοὺς ἐπιμελητάς των, καὶ ἡ ἐπελθοῦσα προσωρινῶς καλυτέρευσις τῆς τραγικῆς καταστάσεως ποὺ περιεγράψαμεν, εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιστημόνων. Ἡ εὐχαρίστησίς μας εἶνε τόσον εἰλικρινὴς ὅσον καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης, ποὺ νοσηλεύονται δωρεὰν εἰς τὰς κλινικάς, τὰς λεγομένας Πανεπιστημιακάς.

Τὸ δυσάρεστον, ἀλλὰ διασκεδαστικόν, ἕτερον ἀποτέλεσμα τῆς πρὸ ἡμερῶν δημοσιευθείσης ἐρεύνης μας, εἶνε ὅτι φοιτηταὶ καὶ ἰατροὶ ἠγανάκτησαν σφόδρα ἐναντίον τοῦ γράφοντος καὶ οἱ μὲν πρῶτοι ὑψωθέντες εἰς τὰς ἀνορθογραφίας των, οἱ δὲ δεύτεροι εἰς τὴν ἐπιστημονικήν των ἀξιοπρέπειαν, ἀπέστειλαν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Πρωΐας» σωρείαν ἐπαισχύντων λιβέλλων ἐναντίον τοῦ ὑποφαινομένου.

Εἶνε πολὺ δυσάρεστον τὸ γεγονὸς αὐτό. Θὰ ἐπερίμενε κανείς, ἀπὸ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν νὰ ἐξέλθῃ πρώτη αὐτὴ εἰς τὸ ὁδόφραγμα καὶ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως μιᾶς ἀφορήτου καταστάσεως, θὰ ἐπερίμενε κανεὶς ἀπὸ αὐτὴν νὰ ἐπωφεληθῇ μιᾶς εὐκαιρίας γενικεύσεως τῆς κατακραυγῆς καὶ νὰ ἐξανασταθῇ μετὰ τῶν ἐξανισταμένων, διότι αἱ συνθῆκαι τῆς κλινικῆς ἐξασκήσεως ὤθησαν βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον διδάσκοντας καὶ διδασκομένους εἰς μίαν πραγματικὴν συνολικὴν ἀπονάρκωσιν παντὸς εὐγενικοῦ αἰσθήματος ἔναντι τῶν ἀμοίρων ἀσθενῶν καὶ εἰς μίαν προϊοῦσαν [illegible] περιφρόνησιν πάσης ἀνθρωπιστικῆς συμπεριφορᾶς ἀπέναντί των.

Ἀντὶ τούτου τί λέγουν οἱ κύριοι φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς;

"Ὅτι «κατάπληξιν ὄντως προξενεῖ εἰς πάντα ἐπαΐοντα, εἰς πάντα ἐμπεριστατωμένως καὶ μετ' ἐπιστασίας σκεπτόμενον [illegible] ἡ νοοτροπία τοῦ ὑποφαινομένου!

«Ἡ Ἰατρικὴ ἐπιστήμη, λέγει ὁ κ. φοιτητής, εἶνε σκληρὰ καὶ βάναυσος ἴσως, ἀπάνθρωπος ἐν πολλοῖς, φιλάνθρωπος ὅμως εἰς σκοποὺς καὶ ἀποτελέσματα.»

Ἄλλος μέλλων ἐπιστήμων θὰ ἤθελε «νὰ παρέλθῃ τὰ φληναφήματα μ' ἕνα μειδίαμα εἰς τὰ χείλη.» Ἀλλὰ ἡ τετραετής του μόρφωσις δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ μειδιάσῃ. Θέλει νὰ καυτηριάσῃ τὸν ὑποφαινόμενον μὲ... μολυσμένον καυτήριον.

«Ὅσα εἴδατε, κ. τσέντλεμαν, θὰ σᾶς ἔσχισαν τὴν λεπτήν σας καρδιά. Εἶσθε αὔθαστος!»

Ἕνας ἄλλος.... ἀλλὰ ὅλοι γράφουν στὸ ἴδιο μοτίβο. Ἂς περάσουμε εἰς τὸν ἀξιότιμον ἰατρὸν τῆς Αης Παθολογικῆς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς. Αὐτὸς θεωρεῖ τὸν ὑποφαινόμενον «πολὺ κακῆς πίστεως καὶ μὲ ὑστερικὲς γεροντοκορίστικες διαθέσεις» καὶ μᾶς βεβαιώνει ὅτι «τόσον εἶνε εὐχαριστημένοι οἱ ἀσθενεῖς, ὥστε οἱ περισσότεροι ἐπανέρχονται διὰ θεραπείαν εἰς τὰς ἴδια κλινικάς.» Ἂς καὶ στενοχωροῦνται ποὺ δὲν ἀρρωσταίνουν συχνότερα ὥστε νὰ μὴ χάνουν τὴν εὐκαιρίαν!

* * *

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πανεπιστημιακῶν κλινικῶν καὶ εἰς τὸ «κάτω πάτωμα τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου». Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, ὑπῆρξε κατ' οὐσίαν μία ἀνήσυχος διάσκεψις διὰ τὴν συντομωτέραν ἐξεύρεσιν τοῦ τρόπου διορθώσεως τῆς καταστάσεως, ἐκείνης ποὺ περιεγράψαμεν ἡμεῖς καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ὁ κ. ὑπουργὸς ὅσον καὶ οἱ κατὰ σειρὰν ὁμιλήσαντες καθηγηταὶ ἐχαρακτήρισαν μὲ φράσεις δριμυτάτας. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναμένῃ τις διαφορετικὴν τὴν συζήτησιν. Ὁλόκληρος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος καὶ τὸ Κράτος εὐτυχῶς σήμερον διετύπωσαν τὴν αὐτὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὸ στίγμα τῆς κλινικῆς μορφώσεως τῶν ἐπιστημόνων μας. Εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη μερικῶν ἐκ τῶν πρώτων μας ἐπιστημόνων. Δι' αὐτὸ καὶ ἐφέραμεν τὰ βήματά μας μέχρι τῆς ἀπομέρου κλινικῆς, ὅπου νοσηλεύεται—εὐτυχῶς ἐν καλυτερεύσει εὑρισκόμενος—ὁ καθηγητὴς κ. Ἀντ. Χρηστομάνος. Τοῦ εἴπαμε τὸν πόνον μας. Τοῦ εἴπαμε ὅσα εἴδαμε μέσα εἰς τοὺς τραγικοὺς κοιτῶνας τῶν δωρεὰν νοσηλευομένων εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν κλινικὴν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. Τοῦ ἐπανελάβαμε τὰ ὅσα ἔλεγε ἀπογοητευτικὰ καὶ ἀπαισιόδοξα εἷς ἐκ τῶν κ.κ. καθηγητῶν διδάσκων ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸς πενήντα φοιτητὰς ἐπάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι μιᾶς δυστυχισμένης νέας, πασχούσης ἀπὸ ἐντερορραγίαν. Τοῦ ἀνεκοινώσαμεν πῶς ἐξήσκουντο ἑξήκοντα νέοι, εἰσελθόντες κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὸν κοιτῶνα, εἰς τὴν διάγνωσιν ἐπὶ τῆς κοιλίας μιᾶς ἄλλης ἀσθενοῦς πασχούσης ἀπὸ φυματιώδη περιτονίτιδα. Καὶ ὁ κ. Χρηστομάνος ἐξανέστη.

«Δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀπανθρωπία, μᾶς εἶπε, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναπτύσσῃ ὁ καθηγητής, ὁ ἐπιμελητής, ὁ βοηθὸς τὰς περιπλοκὰς τῆς νόσου, τὸ ἐπικίνδυνον τῆς [illegible] καταστάσεως, εἰς ἐπήκοον τοῦ ἀσθενοῦς. Εἰς τὰς Γερμανικὰς κλινικάς, ὅταν ὁ καθηγητὴς θέλῃ νὰ εἴπῃ ἐνώπιον τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὅτι ἡ νόσος ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχει ἠμπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ μίαν ἐπιπλοκὴν θανατηφόρον ἢ ἁπλῶς ἐπικίνδυνον, τὸ λέγει, ἀλλὰ τὸ λέγει λατινιστί. Εἰς ἡμᾶς τοιαύτη πολυτέλεια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ, διότι ὄχι μόνον λατινικὰ δὲν μανθάνουν οἱ σπουδασταί, ἀλλὰ μήτε Ἑλληνικά. Μανθάνουν ἐκεῖνα τὰ τσάτρα-πάτρα τῆς νεωτεριστικῆς διδασκαλίας.

— Θὰ ἤθελα, κ. καθηγητά, νὰ ἔχω τὴν γνώμην σας ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος ὡρισμένου. Ἐπὶ ἑνὸς ἀσθενοῦς πάσχοντος σοβαρῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἐξάσκησις τῶν φοιτητῶν;

— Οὐδέποτε, μοῦ ἀπήντησε. Καὶ βαρέως ἂν δὲν πάσχῃ, δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ τὸν ἐξετάσουν περισσότεροι ἀπὸ τέσσαρες ἢ πέντε. Παραπάνω εἶνε ἔγκλημα.

— Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ διαπράττεται, κ. καθηγητά.

— Πταίει τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον, ἐνῷ δαπανᾷ τόσα ἑκατομμύρια διὰ τὴν συντήρησιν Νοσοκομείων, ἀφίνει καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἄνευ κλινικῆς ὅπου νὰ δύνανται νὰ διδάξουν τὰ μαθήματά των. Ἕναν τοιοῦτον καθηγητὴν τὸν ὠνόμασα εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν οἰκονομικῶν «ἄνευ ἵππου ἱππέα». Καὶ ἔτσι εἶνε. Διδάσκει τὸ μάθημά του χωρὶς νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τοὺς μαθητάς του ἕνα ἀσθενῆ.

— Πρέπει λοιπόν, κ. καθηγητά, ἐπὶ ἑκάστου ἀσθενοῦς νὰ διδάσκωνται 4—5 φοιτηταί. Πῶς θὰ εὑρεθοῦν τόσοι ἀσθενεῖς;

— Ὑπάρχουν Νοσοκομεῖα κρατικὰ καὶ ἄλλα ἱδρύματα συντηρούμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὑπάρχει τὸ Προσφυγικόν, ὁ «Εὐαγγελισμός», [illegible]. Ὑπάρχει τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ δωρητοῦ του Κοργιαλένιου, πρέπει νὰ διατεθῇ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς. Ὑπάρχει ἀκόμη τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

— Καὶ νὰ ἱδρυθοῦν ἴσως καθ' αὑτὸ κλινικαὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Κανὲν Πανεπιστήμιον τοῦ κόσμου δὲν ἔχει ἰδικάς του κλινικάς. Αὐταὶ ἀνήκουν εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς [illegible]. Καὶ ἐν τῷ Κρατικῷ ἢ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ ὑπάρχουν τμήματα κλινικὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Γίνεται ἐκεῖ χωρισμὸς τῶν πρὸς πανεπιστημιακὴν ἐξέτασιν ἀσθενῶν ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν. Καὶ ὁ ἀσθενὴς δὲν πάσχει ἀπὸ τίποτε, ἐὰν ὅλοι οἱ 4—5 φοιτηταὶ θὰ παρακολουθήσουν τὴν πορείαν τῆς νόσου του.

— Εἰς ἓν ἀπὸ τὰ Πανεπιστημιακὰ αὐτὰ τμήματα τοῦ ἰδικοῦ μας Πολιτικοῦ Νοσοκομείου ὁ διδάσκων [illegible] κλίνην [illegible] πάσχοντα [illegible] μάθημα [illegible]. Ἤθελε ἕνα νόσημα [illegible] μάθημα.

— Πρέπει νὰ τὰ χωρίσωμεν. Πρῶτον τίθεται ἡ νοσηλεία καὶ ἡ φιλανθρωπία καὶ κατόπιν ἡ διδασκαλία.

Θὰ συνεχίσωμεν αὔριον.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Χθὲς ἐξητάσθη, ἐπὶ τέλους, τὸ καπνικὸν ζήτημα, ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγῶν κομμάτων, ὡς κάτι τὸ ἑνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον. Ἀπὸ ἐτῶν ὑποστηρίζοντες τὴν ἄποψιν ταύτην περὶ τοῦ ἑνιαίου χειρισμοῦ τοῦ καπνικοῦ, δικαιούμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἱκανοποίησίν μας διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς θεμελιώδους αὐτῆς ἀντιλήψεως καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἤδη τὸ καπνικὸν τρέπεται πρὸς τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ χειρισμοῦ τοῦ ζητήματος, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε σημαντικαί, εἶνε πάντως κάτι τὸ δευτερεῦον. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προεῖχεν ἦτο νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς ἑνοποιήσεως πάντων τῶν ἀφορώντων τὸν καπνόν. Ἐπὶ τῆς στερεᾶς αὐτῆς βάσεως, αἱ λεπτομέρειαι δύνανται νὰ καθορισθοῦν κατόπιν μελέτης καὶ σταθμίσεως ὅλων τῶν ἀναγκαίων συντελεστῶν. Ἀλλ' εἶνε εὐτύχημα πραγματικόν, ὅτι ἐτονίσθη χθὲς καὶ διεπιστώθη κατὰ τὸν ἐπισημότερον δυνατὸν τρόπον τὸ ἀναμφισβήτητον τοῦτο γεγονὸς ὅτι ὁ καπνὸς εἶνε ἡ βάσις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Καὶ ἡ καλυτέρα ἀπόδειξις τούτου ἦτο ἡ συγκέντρωσις ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας, προκειμένου νὰ θεμελιωθῇ μία ἑνιαία ἐθνικὴ καπνικὴ πολιτική.

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΝ *Ἐσπερινὴ βενιζελικὴ ἐφημερὶς ἀποπειρᾶται, δι' ἀναλύσεως τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐφαρμοσθέντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκλογικῶν συστημάτων, νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι σοβαρῶς συζητεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου τὸ ἀρτιώτερον μεταξὺ τούτων ἵνα ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἀλλὰ τὸ ἀρτιώτερον σύστημα, διὰ τὸν κ. Βενιζέλον, εἶναι τὸ συμφερώτερον διὰ τὸ κόμμα του. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, χωρὶς καμμίαν μελέτην καὶ συζήτησιν, θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ καλύτερον τὸ κρατοῦν κόμμα. Περιτταί, λοιπόν, αἱ ἀναλύσεις τῶν συστημάτων καὶ ὁ κόπος δι' αὐτάς.*

ΔΙΑ ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ Τὸ Λαύριον, μία πόλις μὲ πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα τὰς 10 χιλιάδας— ὅσον δὲν ἔχουν μερικαὶ πρωτεύουσαι νομῶν —φθίνει σταθερῶς. Ἡ μόνη αἰτία τῆς δημιουργίας της καὶ τῆς ὑπάρξεώς της ὑπῆρξαν τὰ μεταλλεῖα τῆς περιοχῆς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσίς των. Καὶ τώρα, ὁπότε τὰ μεταλλεῖα ἠλάττωσαν τὴν παραγωγήν των εἰς τὸ ἐλάχιστον, τὸ Λαύριον διατρέχει κίνδυνον θανάτου, ἐὰν δὲν ληφθῇ σοβαρὰ φροντὶς διὰ τὴν ἀναμόρφωσίν του. Μία μικρὰ ναυπηγικὴ ἐπιχείρησις ἀπασχολεῖ ἤδη κάποιον ἀριθμὸν τεχνιτῶν. Αὐτὴ θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναπτυχθῇ. Ἀλλ' ἴσως θὰ διωχετεύετο εἰς τὸ Λαύριον μία νέα πλουσία ζωή, ἐὰν ἐλαμβάνετο φροντὶς ν' ἀποβῇ κέντρον ἁλιευτικῆς δραστηριότητος, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν μελετωμένην συστηματοποίησιν τῆς μεγάλης ἁλιείας. Ἡ θέσις του πρὸς τὸν Καφηρέα καὶ τὰς Κυκλάδας —πρὸς τὰ περάσματα ὡρισμένων ψαριῶν ποὺ κινοῦνται ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν, μεταξὺ Αἰγαίου καὶ Προποντίδος— θὰ τὸ καθίστα ἐπίκαιρον ὁρμητήριον τῶν εἰδικῶν πλοίων καὶ ἡ γειτνίασίς του μὲ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ δυ-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

νατότης τῆς πυκνῆς καὶ ταχείας συγκοινωνίας μετὰ τῶν κέντρων αὐτῶν τῆς καταναλώσεως καὶ τῆς διακομίσεως, νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ κινήσουν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

ΖΗΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ ΠΟΛΙΤΩΝ Πολὺ δικαίως ἐξηγέρθησαν καὶ οἱ περίοικοι τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως ἐναντίον τῆς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεως τοῦ θηριοτροφείου τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας κατ' αὐτάς. Εἶνε ἤδη τόσον πλούσιος εἰς ἑστίας νοσογόνους ὁ ἀτυχέστατος αὐτὸς χῶρος, ὅπου, μεταξὺ ἄλλων, ἀποτίθενται καὶ σκουπίδια καὶ τὸν ὁποῖον ἀρδεύουν ἑκατέρωθεν οἱ βορβορώδεις χείμαρροι ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ καμμία ἀπολύτως ἀνάγκη νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἀκαθαρσία τῶν θηρίων ἑνὸς ἱπποδρομίου. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐπιβουλὴ αὐτὴ κατὰ τῆς ὑγείας τόσων συνοικιῶν δὲν θὰ ἐπιτραπῇ τελικῶς καὶ ὅτι τὸ ἱπποδρόμιον θὰ μετατοπισθῇ τάχιστα εἰς μᾶλλον ἀκίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν σημεῖον τῆς πόλεως, ἢ μᾶλλον τῶν πέριξ. Ἀλλ' εἶνε δίκαιον νὰ προστεθῇ ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ἡ ὁποία διεμαρτυρήθη διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἱπποδρομίου εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἐδημιούργησεν ἐκεῖ μίαν ἑστίαν ἀκαθαρσίας: Πρόκειται περὶ τοῦ χώρου, ὅπου ἐρρίφθησαν τὰ μάρμαρα μὲ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸ δῆθεν μέλλον νὰ ἀνεγερθῇ Ἡρῷον, τὸ ὁποῖον κανεὶς πλέον δὲν ἐνθυμεῖται. Ἀλλ' εἰς τὰ καταφύγια ποὺ ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ τοὺς σωροὺς τῶν μαρμαρίνων κύβων, οἱ διαβάται καὶ ἄλλοι ρωμαντικοὶ θύουν εἰς τὴν Δήμητραν δαψιλῶς. Δι' ὃ φρονοῦμεν ὅτι ἀφοῦ τὰ θηρία μεταφερθοῦν ἀλλοῦ, πρέπει νὰ προσφερθῇ εἰς αὐτὰ τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ὡς ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἔξωσίν των καὶ πρὸς σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ τὰ δύο δεινά.

ΤΑ ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ Ἡ ἰδέα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ γραμματοσήμου, ὅπως τὴν ἀνέπτυξεν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν προχθεσινὴν πρωϊνὴν ἀγόρευσίν του ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, εἶναι βεβαίως ἀξία προσοχῆς. Πρόκειται, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός, νὰ τυπωθῇ ἐπὶ τῶν σημερινῶν μας γραμματοσήμων ἡ ὀνομασία ἑνὸς ἑκάστου ἀρχαιολογικοῦ μας χώρου ὅπου καὶ μόνον θὰ πωλοῦνται τὰ ἐν λόγῳ γραμματόσημα. Καὶ θὰ πωλοῦνται εἰς τιμὴν διπλασίαν τῆς ἀναφερομένης. Ἡ ἰδέα, καλὴ κατ' ἀρχήν, ἔχει ἀνάγκην μεγαλυτέρας μελέτης. Διατί νὰ μὴ ἐκτυπωθοῦν λ. χ. εἰδικὰ γραμματόσημα, παριστάνοντα ἕνα ἕκαστον τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῶν χώρων ἢ τῶν μνημείων; Καὶ διατί νὰ πωλοῦνται εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μόνον καὶ εἰς τὸ Δαφνί, ἐνῷ δὲν θὰ δύνανται οἱ περιηγηταί, διὰ τοὺς ὁποίους προορίζονται, νὰ ταχυδρομήσουν ἐκεῖ τὰς ἐπιστολάς των;

ΩΣ ΕΠΙΔΟΤΗΡΙΟΝ Ἀνεξαρτήτως τῆς οὐσίας, καὶ ἡ τυπικὴ πλευρὰ τῆς χθεσινῆς προσκλήσεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν πρὸς σύσκεψιν διὰ τὸ καπνικὸν ζήτημα, ἐνεῖχέ τι τὸ ἄτοπον, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τὸ ἀστεῖον. Ὅταν ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξέφρασεν ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα τῶν ἰδιαιτέρων συζητήσεων μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγῶν, ἐφ' ὅσον τὸ θέμα θὰ ἔπρεπε κυρίως νὰ συζητηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν πλάτει, ὁ κ. Βενιζέλος — ἀποδεικνύων οὕτω διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν... ἐκτίμησίν του — ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ περίπου ὡς ἑξῆς: Δὲν πειράζει, ἀκοῦτε τώρα ἐσεῖς τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως καί, ἂν θέλετε, λέτε ἀργότερα καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς γνώμας σας.... Ὁμοίως μερικοὶ δικαστικοὶ κλητῆρες, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ ἄλλα, σπεύδουν ἁπλῶς νὰ ἐπικολλήσουν τὸ ἐπιδοτήριον εἰς τὴν ξένην θύραν, καὶ ἀπέρχονται. Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ κ. Βενιζέλου φαίνεται ὅτι ἦτο μόνον νὰ γνωσθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατώρθωσε, μετὰ μίαν τριετίαν, νὰ ἔχῃ κάποιαν γνώμην διὰ τὸ καπνικὸν καὶ νὰ τὴν διατυπώσῃ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἄλλων κομμάτων.

ΕΙΝΕ ΔΥΣΚΟΛΟΝ; Ἐπιτροπὴ μικροϊδιοκτητῶν τοῦ Γουδῆ προσῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα μας διαμαρτυρομένη διὰ τὴν μελετωμένην ἀπαλλοτρίωσιν τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν οἰκοπέδων των καὶ τὴν προσφυγοποίησιν τῶν ἰδίων ὑπὲρ τῆς Πανεπιστημιακῆς πόλεως. Εἶνε δύσκολον νὰ ἐπεκταθῇ πρὸς τὸ βουνὸ ἡ Πανεπιστημιακὴ πόλις καὶ ν' ἀποσοβηθῇ τὸ ξεσπίτωμα τόσου κόσμου, καθὼς καὶ ἡ δαπάνη τόσων ἑκατομμυρίων διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις;

ΠΕΡΙ ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ *Γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς μελετωμένης συγκεντρώσεως ὅλων τῶν κληροδοτημάτων ὑπὸ μίαν ἑνιαίαν διεύθυνσιν—τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπησχόλησεν ἤδη—διεξάγεται σφοδρὸς ἀγών. Ἐπιδιώκεται ἡ συγκέντρωσις τῶν κληροδοτημάτων ὑπὸ ἑνιαίαν διεύθυνσιν διὰ λόγους πολὺ εὐνοήτους — ποσοστῶν, ὀργανικῶν θέσεων, διαχειρίσεως κλπ. Καὶ αὐτὰ εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι πιπιλίζουν τὴν λέξιν «ἀποκέντρωσις». Νομίζομεν ὅτι ἡ συγκέντρωσις τῶν κληροδοτημάτων, ἐὰν μάλιστα διὰ τοιούτους λόγους ἐπιζητῆται, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ.*

ΣΥΜΦΩΝΟΤΑΤΟΙ Εἰς τὴν μελέτην τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ κ. Χρηστομάνου περὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν πραγμάτων, τὴν δημοσιευομένην εἰς τὴν ἑσπερινὴν συνάδελφον, θίγεται μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ μία πραγματικὴ φλύκταινα, μολύνουσα τὰ ἀκαδημαϊκά μας ἤθη:

«Πρέπει—γράφει—ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ τέλους, ἡ ἐξευτελίζουσα τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐξακολουθοῦσα εἰσέτι, ἀτυχῶς, ὑποχρεωτικὴ ἀγορὰ τῶν καθηγητικῶν συγγραμμάτων».

Εἶνε γνωστὸν εἰς ποίου εἴδους ἐκβιασμὸν— εἶνε ἡ ξηρὰ κυριολεξία καὶ τὴν μεταχειριζόμεθα ὡς τοιαύτην, χωρὶς τὴν παραμικροτέραν πρόθεσιν νὰ θίξωμεν κανένα προσωπικῶς— ὑποβάλλονται καὶ πτωχοὶ πολλάκις φοιτηταὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Καὶ εἶνε ἐπίσης πασίγνωστον πῶς ὡρισμένοι καθηγηταὶ ἐξετάζουν τοὺς φοιτητὰς ὄχι κατὰ τὴν ἀξίαν των, ἀλλὰ κατὰ τὴν προσήλωσίν των καὶ εἰς τὴν φρασεολογίαν ἀκόμη τοῦ κειμένου τῶν συγγραμμάτων των. Εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι μὲ τὸν κ. Χρηστομάνον ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξευτελιστικὴ ἀληθῶς κατάστασις αὐτή.

Διαθῆκαι

Εἶνε ἀσφαλῶς ὡραῖο πρᾶγμα νὰ κάνῃ κανεὶς διαθήκην, ὡραιότερο νὰ ἔχῃ νὰ διαθέσῃ, καὶ ἀκόμη ὡραιότερον νὰ μπορῇ νὰ μὴ διαθέτῃ εἰς ὅσους δὲν θέλει ἢ νὰ διαθέτῃ, καθ' ὃν τρόπον, ὡς ἀναφέρει μία ἐφημερίς, διαθέτουν μερικοὶ ἰδιότροποι διαθέται.

Δὲν εἶνε βέβαια μικρὰ εὐχαρίστησις νὰ κληροδοτῇ κανεὶς εἰς τὴν γυναῖκα του «3 1)2 πέννες (5.50 περίπου δραχμὲς), διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἕνα καπίστρι, τὸ ὁποῖον ἐλπίζει, νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς».

Ἐπίσης, εἶνε ἀρκετὴ ἱκανοποίησις ν' ἀφήνῃ κανείς, ὅπως κάποιος ἄλλος, εἰς τὴν γυναῖκά του, ποὺ ζῇ χωριστά «τὸ ποσὸν ἑνὸς σελλινίου καὶ τὴν σπασμένην σουπιέραν ποὺ ἄφησε ὅταν ἔφυγε».

Πόσα ὡραῖα τέτοια δῶρα δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀφίνῃ κανείς, ὄχι μόνον εἰς τὰς λαμπρὰς συζύγους, ποὺ τόσον τερπνὴν καὶ εὐχάριστον μᾶς καθιστοῦν τὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ ἐν ζωῇ μᾶς περιβάλλουν μὲ τὴν χαριτωμένην καὶ γοητευτικήν των ἀγάπην.

Ὁ πραγματικὸς προορισμὸς μιᾶς διαθήκης, εἶνε ἀσφαλῶς αὐτός. Νὰ ἠμπορῇ ν' ἀνταποδίδῃ ἀκινδύνως κανεὶς μετὰ θάνατον, ὅσες τέτοιες περιποιήσεις εἶχε λάβει εἰς τὴν ζωήν. Διὰ τοὺς πραγματικοὺς του φίλους, ἡ μετὰ θάνατον εὐγνωμοσύνη εἶνε κάπως καθυστερημένη, ἐὰν εἶνε κανεὶς πλούσιος. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ τοὺς ἀνταμείψῃ ἐν τῇ ζωῇ, ὥστε νὰ τοὺς εἶνε κάπως συντομώτερα χρήσιμος, καὶ νὰ μὴ δημιουργῇ ἀνθρώπους ποὺ δὲν βλέπουν τὴν ὥρα νὰ πεθάνῃ. Δικαία καὶ ἀνθρωπίνη, φεῦ, ἀνυπομονησία!

Παράβασις τοῦ κανόνος θὰ ἐπετρέπετο μόνον, ὅπως εἰς τὸν παλαιὸν καὶ γνωστὸν λόγιον Στέφανον Ξένον. Ἀφοῦ κατεσπατάλησεν ἀρκετὰ ἐν ζωῇ, ἄφησε ἐν τῇ διαθήκῃ του τὰς μεγαλυτέρας καὶ τὰς πλέον γενναίας δωρεὰς εἰς ὅλους του τοὺς φίλους, καλοὺς καὶ κακούς. Ἦτο ἡ ὑστάτη του ἱκανοποίησις. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι κατέληξε νὰ κηδευθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὠδεῖον Καλλιθέας

Ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἡ Καλλιθέα θ' ἀποκτήσῃ τὸ Ὠδεῖον της ἕνα Ὠδεῖον ἰσότιμον πρὸς τὰ τοῦ Κέντρου, ὅπως ἐγγυᾶται τὸ διδακτικόν του προσωπικόν, τὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ 20 τὸ ὅλον καθηγητάς, γνωστοὺς διὰ τὴν ἱκανότητά των. Ἡ Καλλιθέα, ἀποτελουμένη ἀπὸ 60 περίπου χιλιάδας κατοίκους, εἶχεν ἀσφαλῶς ἀπόλυτον ἀνάγκην ἑνὸς τοιούτου Ὠδείου.

ΑΥΡΙΟΝ
Τὸ αἰσθηματικὸν δρᾶμα ἱσπανικῆς ὑποθέσεως
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

μὲ τὴν ἀλησμόνητον
ΛΟΥΠΕ ΒΕΛΕΖ
καὶ
ΓΚΕΡΥ ΚΟΥΠΕΡ
πρωταγωνιστὴν τοῦ
"ΟΥΡΑΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ„
Η ΛΟΥΠΕ ΒΕΛΕΖ
τραγουδεῖ γοητευτικὰ ἱσπανικὰ τραγούδια
ΑΥΡΙΟΝ
ΙΝΤΕΑΛ
ΔΕΟ

Κρετὸν Toile de Jouy εἰς τὸν «ΡΥΘΜΟΝ», Βουλῆς 22.

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν μαλαιολήτων

Δίδομεν πολὺ συχνὰ σημασίαν εἰς τὰς κρίσεις τῶν ξένων. Ἔχομεν ἄδικον, ὅπως καὶ αὐτοὶ συχνὰ ἔχουν ἄδικον εἰς τὰς κρίσεις των. Πρέπει ὅμως νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι κάποτε ἔχουν δίκαιον καί, ἂν εἴμεθα εἰλικρινεῖς, συχνότατα μάλιστα.. Αὐτὸ ἐξ ἀφορμῆς μερικῶν κρίσεων, ἢ μᾶλλον ἐπικρίσεων, παρεπιδημούσης ξένης, ποὺ ἀφοροῦν τὸ ντύσιμο τοῦ «ἀσχήμου» ἀθηναϊκοῦ φύλου.

— «Ἐὰν αἱ Ἀθηναῖαι, ἔλεγεν, ἀκολουθοῦν κατὰ γράμμα τὸν παρισινὸν κώδικα, δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω τὸ ἴδιον διὰ τοὺς Ἀθηναίους. Ποτὲ δὲν ἔχω ἰδῇ τόσην ποικιλίαν ἐνδυμάτων ἀνδρικῶν τὸ βράδυ ὅσην εἰς τὴν πόλιν σας.»

Καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ μεταβατικὴ αὐτὴ χελιδὼν δὲν ἔχει ἄδικον. Ἀφίνω πλέον τὰ θέατρα, τὰ «ντάνσιγκ», ὅπου βλέπει κανεὶς ὅ,τι θέλει ἢ μᾶλλον ὅ,τι δὲν θέλει, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰ σπίτια ἐκδηλοῦται αὐτὸς ὁ σανφασονισμὸς ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τίποτε τὸ ὡραῖον. Καὶ εἴδομεν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας συγκεντρώσεις θελκτικὰς ὑπάρξεις ἐπιδεικνυούσας ὤμους ἀλαβαστρίνους, ἀκόμη καὶ τοὺς τελευταίους σπονδύλους τῆς σπονδυλικῆς των στήλης. Χέρια καὶ μπράτσα σφιγμένα μέσα σὲ μακρύτατα γάντια. Φορέματα ἀραχνοΰφαντα ἀκόμη καὶ χρυσοΰφαντα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος; Δυὸ ἢ τρία σμόκιν, καὶ τὰ ρέστα σακκάκια τὰ περισσότερα γκρίζα ἢ καφέ, ὑποκάμισα ὅλων τῶν χρωμάτων ἀκόμη καὶ φανελένια σπόρ! Οἱ περισσότεροι βαρύνονται τὸ ντύσιμο. Ἀλλὰ μήπως αὐτὸ δὲν εἶνε ἕνας τρόπος ἐκδηλώσεως, ὡς εἴπομεν, σεβασμοῦ πρὸς τὸ ὡραῖον φῦλον; καὶ τὸ φράκο ἢ τὸ σμόκιν τὸ καταλληλότερο μαῦρο φόντο διὰ τὰ πολύχρωμα φορέματά του; Ἀντιδρᾶ βεβαίως καὶ τὰ «συξὲ» ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχαν οἱ ἀγγλοτραφεῖς σμοκινοφοροῦντες. Ἴσως αὐτὸ γίνῃ μάθημα εἰς τοὺς ἄλλους διὰ τὸ μέλλον.

* * *

Αὐτὸ ὅμως δὲν συμβαίνει πάντοτε καὶ διεπιστώσαμεν τὸ ἐναντίον τὸ ἄλλο βράδυ εἰς αἰθούσας εὐγενοῦς οἰκοδεσποίνης, τῆς κ. Α. Θεολόγου, διὰ νὰ τὴν ὀνομάσωμεν. Ἐδέχθη, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν δίδα Ἰφ. Θεολόγου, κόσμον ὡραῖον, τὸν ὁποῖον ἀπησχόλησαν τὸ «μπρὶτζ» καὶ ἡ «κοῦπες», νεολαίαν ἀπασχοληθεῖσαν μὲ τοὺς τελευταίους δίσκους. Γύρω ἀπὸ τὰ διάφορα τραπεζάκια εἴδομεν τὴν κ. Στεφ. Ράλλη, τὴν κ. Παπαρρηγοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀντ. Μάτσα, τὴν κ. Γ. Ψιακῆ, τὴν κ. Μ. Καμπάνη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κ. Τσαλδάρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Καλλιγᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μ. Μεταξᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κ. Καμπάνη, τὴν κ. Μ. Καμπᾶ, τὴν κ. Διάμπεη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Σκαραμαγκᾶ, τὴν δα Σακελλαρίδη, τὴν κ. Μικρουλάκη, τὸν κ. Κ. Μάτσαν, τὸν κ. Σ. Κάρταλην, τὸν κ. Δ. Σισιλιάνον, τὸν κ. Κ. Μπενάκην. Ἡ κ. Δ. Μαλαμίδη καὶ ἡ δὶς Μαρία Μάτσα ἀπέδειξαν ὅτι τὸ κόκκινο ταιριάζει ἐξ ἴσου ὡραῖα εἰς τὶς ξανθὲς καὶ τὶς μελαχροινὲς καὶ ἡ δὶς Θεολόγου ὅτι εἶνε τὸ ὡραιότερον συμπλήρωμα ἑνὸς ἄσπρου φορέματος. Τὸ μαῦρον εὐνοεῖται ἀλλὰ καὶ εὐνοεῖ τὴν κ. Γ. Σκουζὲ, τὴν κ. Κοκκίδη, ἐνῷ μὲ φόρεμα πράσινον ἀνοικτὸν ὡραία ὅπως πάντοτε ἡ κ. Α. Κωνσταντινίδη. Ἀπὸ τὴν γωνιὰ τῆς νεολαίας ξεχωρίζουν μὲ ρὸζ ἡ δὶς Μικέτα Καμπάνη μὲ κίτρινα, ἡ δὶς Αλεξ Μελισσινοῦ, μὲ ἀνθόσπαρτες γαλάζιες μουσελίνες, ἡ δὶς Ψιακῆ, ἡ δὶς Θεοχάρη μὲ τὸ χρῶμα τῆς ἐλπίδος, αἱ δίδες Παπαρρηγοπούλου.

Ὁ μπλαζέ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Χ. Α. Ν.

Προχθὲς συνῆλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Χ. Α. Ν. ὑπὸ τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, γεν. γραμματέως τοῦ Συμβουλίου, ἐξέλεξεν ἡ Συνέλευσις πέντε μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν ἰσαρίθμων ἐξερχομένων. τοὺς κ. κ. Α. Ἀλιβιζάτον, Α. Κασσαβέτην, Ἀχιλλέα Κύρου, Α. Πασπάτην καὶ Γ. Σταματόπουλον. Ἀναπληρωματικὰ μέλη τοὺς κ. κ. Η. Ἰσιδωρίδην, Α. Κονταράτον, Σ. Παπαδάκην, Α. Τσιριντάνην καὶ Μπὲρθ Χίλλ, ἐξελεγκτικὴν δὲ ἐπιτροπείαν διὰ τὸ 1931 τοὺς κ. κ. Α. Σαράτσογλου, Π. Φιδέλην καὶ Δ. Παπαευστρατίου. Κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὁ κ. Κ. Μελᾶς ἔκαμε μνείαν τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ριχάρδου Μπόρτμαν, ὅστις μετὰ τοῦ κ. Χέντερσον ἦτο ὁ πρῶτος Ἀμερικανὸς ὅστις ἵδρυσεν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1918 τὰ Σπίτια τοῦ Στρατιώτου.

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ — Ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Τουρκικὸς θίασος).— «Χὸρ Χὸρ Ἀγᾶς».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Τὰ Πίκολι μὲ νέον πρόγραμμα.
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἡ Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραϊτίνη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π. μ. Ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῆς Ὀρχήστρας Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ τὸν κ. Σνάμπελ. 6 μ. μ. «Τὸ Δαχτυλίδι τῆς Μάννας» μελόδραμα τοῦ κ. Καλομοίρη.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἀτλάντικ». Β' ἑβδομ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὸ ψεῦδος», Γιάνινγκς.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Πές το μὲ τραγούδια». Ἀλ. Τζόλσον.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἀπόψε ἢ ποτὲ» μὲ τὴν Τζίνα Μανές.
ΟΥΦΑ. «Η Ντίλλυ τὸ ρίχνει ἔξω» μὲ τὸν Χάουζ καὶ Καρλιβάϊς.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἔρως Τσιγγάνων». μὲ τὸν Λ. Τιμπέτ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἂν μὲ θέλεις ἔλα σὺ» μὲ τὸν Μυρὰ καὶ τὴν Γκλόρυ.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ὁ πόθος ποὺ σβύνει» μὲ Ἕλληνα ἠθοποιόν.

Συνοικιακά

Α. Ο. Δ. Ο. «Ὑπὸ τὴν θάλασσαν».
ΑΡΗΣ. «Φίλησέ με Μαρίτσα».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Νύχτες πόνου».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Δρόμος παραδείσου».
ΒΥΡΩΝ. «Κόρη ἐρήμου».
ΕΛΛΑΣ. «Δυτικὸ Μέτωπο».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἔνδοξος στολή».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Γυναῖκα—τιμή».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κόρη τοῦ Βόλγα».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Λευκὸς μάγος».

Πειραιεὺς

Α·Ι·ΛΑ·Ι·Φ. «Σάλλυ».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ἑταιρεία Ἑλλήν. Καλλιτεχνῶν). Ἀπ. «Ὀθέλλος». Ἑσπ. «Πῶ, πῶ, λεφτά».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ρίο Ρίτα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δικαίωμα ὁ ἔρως».

Ἐκδρομαί

Τὸ Ἱπποδρόμιον Ἀμὰρ

Διατί ἀνεβλήθη ἡ ἔναρξις τῶν παραστάσεων

Ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ Ἱπποδρόμιον Ἀμὰρ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ ἔμπροσθεν ἀκριβῶς τῆς Ἱππευτικῆς Σχολῆς. Ἐκτὸς τῆς κατασκηνώσεως, ποὺ περιλαμβάνει τὸν στίβον, τὰ θεωρεῖα καὶ τὰς θέσεις τῶν θεατῶν, ἔγινεν ἰδιαιτέρα κατασκήνωσις διὰ τὴν στέγασιν τῶν κλωβῶν τῶν θηρίων. Εἰς τὸν πέριξ χῶρον ἐτοποθετήθησαν τὰ τροχοφόρα βαγόνια, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν κατοικίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱπποδρομίου καὶ ἡ ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις αὐτοῦ. Χθὲς τὸ ἀπόγευμα πλῆθος κόσμου εἶχε συρρεύσει ἀναμένων πρὸ τῶν κιγκλιδωμάτων ὅπως ἰδῇ τὰ θηρία, ἀλλ' ἡ περιέργειά του ἔμεινεν ἀνικανοποίητος. Δὲν εἶδε παρὰ τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ Ἱπποδρομίου, τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτοῦ κυρίους Ἀμάρ, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν μὲ τὰ αὐτοκίνητά των καὶ τὰς συζύγους των, μία τῶν ὁποίων μάλιστα εἶναι ὡραιοτάτη καὶ τὸ τεχνικὸν προσωπικόν, ποὺ ἐπεράτωνε τὰς ἐργασίας τῆς ἐγκαταστάσεως.

Τὸ θηριοτροφεῖον τῶν ἀδελφῶν Ἀμὰρ ἀποτελεῖται ἀπὸ 25 λέοντας καὶ 13 λεονταράκια, δύο ἐλέφαντας ἀκούοντας εἰς τὰ ὀνόματα Μπέμπο καὶ Ζένυ, 4 βασιλικὰς τίγρεις, 15 καμήλους, 30 ἀγρίους λέοντας, δύο λεοπαρδάλεις, 4 λευκοὺς ἄρκτους, Δανέζικους σκύλους, 20 ὀνάγρους, πιθήκους, 75 ἄλογα καὶ 30 πόνεϋ.

Τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν τοῦ Ἱπποδρομίου εἶναι πολυαριθμότατον. Ἐκτὸς ἑνὸς τῶν ἀδελφῶν Ἀμὰρ ὡς θηριοδαμαστοῦ, τοὺς ἱππεῖς, τὰς ἱππεύτριας, τοὺς ἀκροβάτας, τὰς ἀκροβάτιδας καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους κλόουν, περιλαμβάνει ἀκόμη τὸ Ἱπποδρόμιον θίασον Μαροκινῶν καὶ Νέγρων, ὅμιλον Κινέζων, Κάου-μπόϋς καὶ μπαλέττο ἀπὸ 16 Παριζιάνες μπαλλαρίνες.

Ἡ ἔναρξις τῶν παραστάσεων τοῦ Ἱπποδρομίου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ χθές, ἀλλ' ἀνεβλήθη διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Ἡ ἄδεια τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἱπποδρομίου εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κήπων καὶ Δενδροστοιχιῶν, ἡ ὁποία ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς καλῆς διατηρήσεως τοῦ γηπέδου. Ἀλλ' ὁ χῶρος αὐτὸς παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑκατονταετηρίδος πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρῴου τοῦ Ἀγῶνος. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲ θεωροῦσα ὅτι δὲν εἶναι εὐπρεπὴς ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Ἱπποδρομίου ἐπὶ τοῦ χώρου, εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ τὸ ἱερώτερον τῶν μνημείων, εἰς ἡμέρας μάλιστα πανηγυρισμοῦ τῆς ἐθνικῆς μας ἐπετείου, προέβη εἰς σχετικὰς παραστάσεις παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας καὶ ἐπροκάλεσε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀδείας. Κατόπιν τούτου εἶναι ἄγνωστον πότε θ' ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις του τὸ Ἱπποδρόμιον.

Ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως Ἀμὰρ πρόκειται νὰ ἐγερθῇ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἐκθέσεις.

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἔγιναν προχθὲς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκλεκτῆς ζωγράφου κ. Πολυξ. Ι. Δημαρᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου. Μεταξὺ ἄλλων παρευρέθησαν αἱ κυρίαι Β. Λοπρέστη, Α. Μαζαράκη, Α. Κριεζῆ, Α. Χατζημιχάλη, Α. Ταρσούλη, Φ. Σουαζῦ, Α. Λιακοπούλου, Σ. Μακρῆ, Ἑλ. Σέρβου, οἱ κ. κ. Ι. Γρυπάρης μετὰ τῆς κυρίας του, Γρ. Ξενόπουλος, Κ. Ρακτιβάν, πρόεδρος Συμβουλίου Ἐπικρατείας, Ε. Τσαλίκης, κ. καὶ κ. Σκλάβου, Ὀδ. Φωκᾶς, Ε. Βασιλειάδης, Γ. Διαλέτης, Δ. Σισιλιάνος, αἱ δίδες Στήλου, Μ. Κωλέτη, Δ. Φωστηροπούλου, Μολᾶ, καὶ Δοανίδου. Ἡ ἔκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 30 Μαρτίου. Ἐκ τῶν ἔργων ἀρκετὰ ἠγοράσθησαν.

— Ἡ ἔκθεσις ζωγραφικῆς τοῦ κ. Διαμαντῆ Διαμαντοπούλου ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρώνῃ καθημερινῶς εἰς τὸ «Ἄσυλον Τέχνης» (Νικοδήμου 21) πολλοὺς ἐπισκέπτας ἐκ τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ φιλοτέχνου κόσμου.

Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ
τῆς Διανοήσεως
καὶ τῆς Τέχνης
Ὁ ὡραιότερος
ΥΜΝΟΣ
τοῦ ἀληθῶς ὡραίου
ΑΝΡΥ ΜΠΑΤΑΪΓ
Η
ΣΤΟΡΓΗ
LA TENDRESSE
Πρωταγωνιστοῦν:
JEAN TOULOU
MARCELLE CHANTAL
ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΑΔΟΥΣΑ 100 % ΓΑΛΛΙΣΤΙ
ΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ἐγγυᾶται
καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ

Συναυλίαι

Σήμερον ὥραν 11 π. μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῆς 7ης Συναυλίας Συνδρομητῶν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ σολίστ τὸν μεγάλον Γερμανὸν πιανίσταν Ἀρθ. Σνάμπελ εἰς τὸ «Κοντσέρτο» τοῦ Μπράμς. Ἡ ὀρχήστρα θὰ ἐκτελέσῃ ἐπίσης τὰ «Ἐγκαίνια» τοῦ Μπετόβεν, τὴν «Παβάνα διὰ μίαν θανοῦσαν Ἰνφάντα» τοῦ Ραβὲλ καὶ τὰς «Εἰκόνας ἀπὸ μίαν Ἔκθεσιν» τοῦ Μουσόργκσκυ.

— Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 6 1)2 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ «Κεντρικὸν» συναυλία ὑπὸ τῆς δίδος Εὐθυμίας Γ. Κιτάντη δραματικῆς ὑψιφώνου τῇ συμπράξει τοῦ κ. Ν. Μοσχονᾶ βαθυφώνου. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἔργα τῶν Μαρτίνι, Χόλμες, Βέρδι, Μπόϊτο, Μασενέ, Χατζηαποστόλου, Λάβδα καὶ Σακελλαρίδη. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ὁ μαέστρος κ. Στ. Βαλτετσιώτης.

— Τὴν Τετάρτην 1ην Ἀπριλίου ὁ Σύλλογος ὑπὲρ τῶν ἀπόρων φυματιώντων δίδει εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» συναυλίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σανατορίου Νταοῦ—Πεντέλης «Ζωοδόχος Πηγή». Εἰς τὴν συναυλίαν θὰ μετάσχουν αἱ κυρίαι Πρωτοπαπᾶ, Μαρ. Καλφοπούλου καὶ Φίνα Βλαστάρη, αἱ δίδες Νέλλη Ἀσκητοπούλου καὶ Τζίνα Μπαχάουερ καὶ οἱ κ. κ. Φωκᾶς καὶ Μαρῆς. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας εἶνε ἐκλεκτόν.

Διαλέξεις

Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου αὔριον Δευτέραν (23 Μαρτίου) καὶ ὥραν 7 μ. μ. ἡ διάλεξις τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου κ. Ν. Λούρου «περὶ θεραπείας τοῦ καρκίνου τῆς μήτρας».

Ἀκολούθως ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Α. Κονταργύρης θὰ κάμῃ ἀνακοίνωσιν «περὶ τῆς ἱστορίας τῆς προθέσεως τῶν κάτω ἄκρων».

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 7 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χ. Ἀνδροῦτσος «περὶ τοῦ ὑπάτου σκοποῦ τοῦ ἀνθρώπου». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Ἡ «Πανελλήνιος Ἕνωσις Κοινωνικῆς Ἀμύνης» διοργανώνει σειρὰν πέντε διαλέξεων γενησομένων εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν. Ἡ πρώτη διάλεξις θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 11 π. μ. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Ἀν. Ἀθηνογένης. Θέμα: «Πατρὶς— Ἐθνικὴ Ἑνότης».

—Αὔριον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὥραν 7 μ. μ. θὰ γίνῃ ἡ 11η διάλεξις τῆς Ἐθνικῆς Ἑκατονταετηρίδος. Ὁμιλητὴς ὁ τέως βουλευτὴς κ. Γεώρ. Ἀθανασιάδης Νόβας καὶ θέμα: «Ἡ πολεμικὴ δρᾶσις τῶν Μποτσαρέων». Εἴσοδος ἐλευθέρα. Ἡ διάλεξις θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς.

— Αὔριον 6—7 μ. μ. ἡ δευτέρα ὁμιλία τῆς καθηγητρίας τῆς φιλολογίας κυρίας Καλλιρ. Ν. Ἐλεοπούλου εἰς τὴν αἴθουσαν Κοργιαλενίου (46 Ἀκαδημίας). Θέμα: «Πῶς ἔζουσε ἡ Ἑλληνὶς κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους». Κατόπιν 7—8 μ. μ. θὰ ἀρχίσῃ τὰς ὁμιλίας του ὁ κ. Παναγ. Κανελλόπουλος, ὑφηγητὴς τῆς κοινωνιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Θέμα: «Ἡ ἐποχή μας καὶ ἡ σχέσις της πρὸς τὴν ποίησιν, τὴν θρησκείαν καὶ τὸ Κράτος».

Φοιτητικὸς κινηματογράφος

Σήμερον ὥραν 5—7 καὶ 7—9 μ. μ. θὰ προβληθῇ εἰς τὸν κινηματογράφον τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης χάριν τῶν Φοιτητῶν ἡ ἱστορικὴ ταινία «Ἡ Νὺξ τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου» μὲ τὴν Νόρμαν Ταλμάτζ.

Παιδικὴ ἑορτή

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὥραν 10 1)2 π. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» παράστασις διοργανουμένη ὑπὸ τῆς «Παιδικῆς Ζωῆς». Τὸ πρόγραμμα ἔχει καταρτισθῆ ὡς ἑξῆς: 1) Ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τῆς «Παιδικῆς Ζωῆς» ἡ σύνθεσις τοῦ Μπετόβεν «Εἰς τὰ ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν». 2) «Ὁ πιερρότος ὀδοντοΐατρὸς» κωμῳδία. 3) «Ὁ ἀδέξιος προσκεκλημένος» μονόλογος. 4) «Ἐμβατήριον ἀποκρηάτικο» τοῦ Μέγερ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας καὶ 4) «Τρισεύγενη» παραμῦθι κατὰ διασκευὴν τῆς δ. Μαρίας Καλλάρη. Συμμετέχουν νεαραὶ δεσποινίδες καὶ μικροὶ κύριοι. Εἰσιτήρια πωλοῦνται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας εἰς τὴν «Παιδικὴν Ζωὴν» Βησσαρίωνος 6 καὶ ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν».

Χοροί

Σήμερον ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 9ης μ. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συνδέσμου Δακτυλο-Στενογράφων.

— Ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Ἑνώσεως Ἀστῶν Προσφύγων Νέας Σμύρνης δίδεται εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 10ην μ. μ. ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας κ. Λεωνίδα Παρασκευοπούλου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱστορικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς προσεχοῦς Τρίτης δίδει τὸν ἐτήσιον αὐτοῦ χορὸν ἐν τῇ Γερμανικῇ Λέσχῃ «Φιλαδέλφεια» ὁ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ἠλία Σταύρου Ψυχαγωγικὸς Ὅμιλος Ἀθηνῶν τῶν 101.

Θεατρικά

Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ θιάσου της, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ἀνεχώρησαν ἐκ Νέας Ὑόρκης δι' Ἀθήνας τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, περιέρχεται χάριν ἀναψυχῆς μετὰ τοῦ κ. Γ. Χέλμη τὴν Ἀμερικὴν δι' αὐτοκινήτου. Κατὰ τὴν περιοδείαν της αὐτὴν ἐπεσκέφθη τελευταίως καὶ τὸ χωρίον, τὸ ὁποῖον ἱδρύει πρὸς τιμὴν τοῦ Ἔδισον ὁ Φόρδ. Ταὐτοχρόνως ἡ κ. Κοτοπούλη καταγίνεται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ ρόλου τῆς Ἠλέκτρας εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν διὰ νὰ παίξῃ, ὡς ἤδη ἀνηγγέλθη, τὴν ἑλληνικὴν τραγῳδίαν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν σκηνήν.

— Ἡ χθεσινὴ παράστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος ἐματαιώθη κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ὅπως σταματήσῃ τὰς παραστάσεις αὐτοῦ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ὁπότε θὰ γίνῃ νέα διοργάνωσις τοῦ Μελοδράματος. Ἀπεφασίσθη ὅπως μετακληθοῦν ξένοι καλλιτέχναι διὰ τὴν νέαν περίοδον τῶν μελοδραματικῶν παραστάσεων, οἱ ὁποῖοι θὰ παίξουν μὲ νέους Ἕλληνας. Θ' ἀντικατασταθῇ τὸ κόρο καὶ θὰ γίνουν παραγγελίαι εἰς τὴν Γερμανίαν νέων σκηνογραφιῶν.

— Εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Λαοῦ» θὰ ἐργασθῇ τὸ καλοκαίρι ὁ περισυνὸς θίασος ἐνισχυόμενος μὲ νέους ἠθοποιούς. Θὰ παιχθῇ δὲ ἐπιθεώρησις τῶν κ. κ. Ἀπ. Μεταξᾶ, Νικολαΐδη, Γιαννουκάκη καὶ Ἀσημακοπούλου.

— Εἰς τὸ «Ἔντεν» θὰ ἐγκατασταθῇ θίασος ὑπὸ τὸν κ. Ἀρντάντωφ.

Αἱ σημεριναὶ Ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχει καταρτισθῆ ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι ἑλληνικοὶ μιγάδες. Ἀπόστασις 1400 μ. — Βακχὶς 60, Τυχερὸς 59 1)2, Μαρίτσα 55, Τριτσιμπίδας 54 1)2, Παλληκάρι 45.

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1200 μ.—Σαρλὼ 58, Χάϊ Τζίνγκς 57, Σιρὰμ 52 1)2, Σαίξπηρ 52, Βίσμαρκ 50 1)2 Μανταλένη 48, Ἀγόρι 46 1)2.

Τρίτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1200 μ. — Μπαχτιὰρ 58, Καχτὰν 58, Σόνκα 57 1)2 Χαρίσσα 56, Κατακὶτ 56, Μασχοὺρ 52 1)2, Ἄχραμ 51 1)2, Γιάσσα 51 1)2, Σανφρουὰ 51, Ντὰκ 50 1)2.

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἑλληνικοὶ καθαρόαιμοι καὶ Ἀγγλοαραβικοί. Ἀπόστ. 1200 μ. — Ροζαμπέλλα 60, Ἄστρον 51 1)2, Διάβολος 50, Σαχὶν Σὰχ 50, Ἀντελὰντ 45 1)2.

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀγγλικοί. Ἀπόστ. 1400 μ. —Φὰρ Νὸρθ 60, Φλάϊνγκ Τὸπ 56 1)2, Ρὲν Ἐλισσάβετ 55, Ντοῦνο 52 1)2, Τσάντος 52, Λὰ Φερράνα 45 1)2.

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1600 μ. —Μπουρχὰν 60, Τέρμινους 58 1)2, Κίλεμπο 56 1)2, Μασχοὺρ 55, Ριὰντ 54, Μαητάμπ 53ὸ Πετὶ Μπλὲ 51 1)2, Τόκιο 51, Λιζὰζ 45 1)2.

Ἑβδόμη Ἱπποδρομία. Ἵπποι Ἀγγλικοί. Ἀπόστ. 1800 μ.—Μποχάρα 60, Φάλμουθ 51 1)2, Αὐτόλυκος 48 1)2, Ἰωνία 47 1)2, Μάουνταιν Πὰς 45, Βιέϊγ Μεντὺζ 45.

Ἐκ τῆς τρίτης ἱπποδρομίας διεγράφησαν οἱ: Σόνκα, Μασχοὺρ καὶ Ντάκ.

Ἡ 25η Μαρτίου τῶν Ἀλυτρώτων

Ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία, ἡ Κυπριακὴ Νεολαία καὶ ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Βορειοηπειρωτῶν διοργανώνουν ἀπὸ κοινοῦ ἑορτὴν τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχοῦς Τετάρτης διὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Ἐκδόσεις.

Ἐξεδόθη τὸ 6ον τεῦχος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων τοῦ Νέου Ἀστικοῦ Κώδικος» μὲ τὰ ἐπίσημα ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς θέσεως τῶν συζύγων εἰς τὴν οἰκογένειαν.

— Ἐξεδόθη εἰς καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν νέος τόμος ποιημάτων τοῦ κ. Βάσου Χανιώτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Πόλεμος».

— Ἐξεδόθησαν εἰς τεῦχος α) ὁμιλία «ἐπὶ τῷ μνημοσύνῳ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ἐν τῷ Δραγατσείῳ» τοῦ κ. Ἰακ. Χ. Δραγάτση, β) μικρὸν πατριωτικὸν λεύκωμα, γ) Ἡ Ἐθνικὴ Κατήχησις καὶ δ) τὸ Ἐθνικὸν Πιστεύω.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον τεῦχος τῆς «Ἑβδομάδος» εἰκονογραφημένον καὶ μὲ ἐκλεκτὴν συνεργασίαν.

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Θὰ σᾶς παρουσιάσουν
ΑΥΡΙΟΝ
τὴν τελευταίαν ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΟΜΙΛΟΥΣΑΝ ΤΑΙΝΙΑΝ
Ἕνα πασίγνωστο ἔργο
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΕ
L'HOMME QUI ASSASSINA
2
μεγάλους συγγραφεῖς
CLAUDE FARRÈRE
PIERRE FRONDAIE
4
ΜΕΓΑΛΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ
MARIE BELLE
JEAN ANGELO
GABRIEL GABRIO
MAXUDIAN
Καὶ τὸ κυριώτερον:
Ἡ ταινία εἶνε γυρισμένη στὴν
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ ΣΤΟ ΒΟΣΠΟΡΟ
καὶ τὰ μαγευτικὰ τοπεῖα του
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΑΠΟΛΛΩΝ

Τι θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259.3 μ.). 7 ½ μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Ἔριχ Γκόρνγκολντ συμμετοχῇ Ἄννας Σβάρτς (σοπράνο) καὶ τοῦ συνθέτου (πιάνο). 9 μ. μ. «Καβαλλερία Ρουστικάνα», ὄπερα εἰς μίαν πρᾶξιν τοῦ Μασκάνι, «Παληάτσοι», ὄπερα εἰς δύο πράξεις καὶ πρόλογον τοῦ Λεονκαβάλλο.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κουαρτέττου ἐγχόρδων, μὲ ἔργα Μποκερίνι, Ντίττερσντορφ καὶ Μόζαρτ. 9 ½ μ. μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βιέννης μὲ ἔργα Σοῦμπερτ, Μόζαρτ καὶ Μπετόβεν. 11.25' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7 ½ μ.μ. Καντσονέττες. 7 ¾ μ.μ. Πιάνο. 8.20' μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 8 ¾ μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὄπερες. 9 μ. μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα μὲ ἔργα Ἰράς, Γκρήν, Ὄφφενμπαχ καὶ Μπιζέ. 9 ¼ μ. μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 10 μ. μ. Μελῳδίαι. 10 ¾ μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὀπερέττες ὑπὸ ὀρχήστρας.

* ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 ¼ μ.μ. Ἕνα τέταρτον εὐθυμίας. 6 ½ μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα Ντινέκο. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. «Μιὰ γωνιὰ τοῦ παραδείσου», ὀπερέττα τοῦ Μπριγκοβάν.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 9.40' μ.μ. «Ἡ Δούκισσα τοῦ Σικάγο», ὀπερέττα τρίπρακτος τοῦ Κάλμαν.

* ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 4 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου τῆς Πράγας: «Χορὸς μετημφιεσμένων», ὄπερα τοῦ Βέρδι. 8 μ. μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας πνευστῶν, μὲ συνθέσεις Ὄμπερτορ, Μπλοντέκ, Κερμάκ, Ντβόρζακ, Σμετάνα, Λάχλερ, Βακάρ. 10 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀλφρέδο Καζέλλα. Βιβάλντι: Κοντσέρτο γκρόσο δι' ἔγχορδα, Καζέλλα: Παρτίτα γιὰ πιάνο (Καζέλλα) καὶ ὀρχήστρα (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἰερεμιάς), Καζέλλα: Σουΐτα ἀπὸ τὸ μπαλέττο «Λὰ Γκιάρα». 11.20' μ. μ. Συναυλία μὲ μουσικὴν χοροῦ ἀπὸ τὴν Λέσχην αὐτοκινήτου.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 6 ¼ μ.μ. Μουσικὴ ἐκ ξενοδοχείου. 9.55' μ. μ. Μεταβίβασις ὄπερας.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 6.40' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου μὲ ἔργα Χὰνς Πέτερ Χοῦμπερ καὶ Φράντς Σοῦμπερτ. 9 μ.μ. Παιδικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν κ. Λίλλυ Κλάους (ἀοιδοῦ τῆς Κρατικῆς Ὄπερας) συνοδείᾳ πιάνου ὑπὸ τοῦ κ. Σὰρλ Σερνέ. 9 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βιέννης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητ. Καμπάστα. Σοῦμπερτ: Συμφωνία ἀριθ. 8. Μόζαρτ: Κουαρτέττο διὰ ὀμπόε, κλαρινέττο, κόρνο, φαγόττο καὶ ὀρχήστραν. Μπετόβεν: Συμφωνία ἀρ. 2. 11.20' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Κορνγκολντ, συμμετοχῇ Κορνάου (τραγοῦδι).

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 6.40' μ.μ. Συναυλία. 8.50' μ. μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. «Οἱ νέοι κύριοι» τῶν Καγιαβὲ καὶ ντὲ Φλέρ. 9 ½ μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία. Τομάς: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ραϋμόνδος». Μπιζέ: Φαντασία ἐπὶ θεμάτων τῆς «Κάρμεν». Ρ. Στράους: Βάλς ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ἱππότης τοῦ ρόδου». Βέρδι: Ἄρια ἀπὸ τὸν «Ριγολέττο». Τομάς: Ἄρια τῆς Ὀφηλίας ἀπὸ τὸν «Ἄμλετ». 10.25' μ.μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας. Σαρβένκα: Μαζούρκα. Ροσίνι: Ταραντέλλα. Νιεβιαντόμσκι: Ἀγάπη καὶ καρδιά. Ρογκούσκι: Κλέψτε τὶς σκέψεις μου. Μέγερμπεερ: Σερενάτα. Βοζελασζίνσκι: Μαζούρκα. Μπολτζόνι: Μενουέττο. Κουζάκ: Βάλς. Πινόβσκι: Μάρς. 11 ¼ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. Σζυμανόβσκι: Ρομάνς εἰς ρὲ μεῖζον. Ταρτίνι: Κοντσέρτο εἰς ρὲ ἐλ. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

Ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία»

Κυκλοφορεῖ τὸ ὑπ' ἀριθ. 274 τεῦχος περιέχον τὰ ἀπὸ τῆς λ. Λογγιώτισσα μέχρι τῆς λ. Λοὺδ Τζώρτζ ἄρθρα, 827 τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς τὰ περὶ λογικῆς, λογιστικῆς, λογοπαιγνίου, λόγου, λογοτεχνίας, λοιμώξεως, Λδκ, Λοκρίδος, Λομπρόζο, Λονδίνου, Λότσε, Λούβρου, κ. ἄ. Τὰ πραγματεύονται οἱ κ. κ. Κ. Διγενῆς, Η. Κυριακόπουλος, Ε. Λαμπρίδη, Ν. Λάσκαρης, Α. Λομβέρδος, Ν. Λούβαρις, Π. Μπρατσιώτης, Γ. Πάγκαλος, Κ. Ράλλης, Χ. Σγουρίτσας, Σ. Τραχίλης, Χ. Χουρμούζιος καὶ ὑπερενενήκοντα ἄλλοι συνεργάται ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 55 εἰκόνες, χάρται καὶ σχεδιάσματα.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ Φιλολογικοῦ, Θρησκευτικοῦ καὶ Κοινωνιολογικοῦ Περιοδικοῦ

"ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ„

ἐκ σελίδων 80 καὶ μὲ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν.

Ὁ πλοῦτος καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένων δημοσιευμάτων καταφαίνεται ἐκ πραγματειῶν, ὁποῖαι αἱ τῶν κ. κ. Ν. Λούβαρι, «Κοσμοθεωρία», Γ. Παλαιολόγου «Ἡ Ἀντίθεσις ἐν τῇ συγχρόνῳ Ψυχολογικῇ Ἐρεύνῃ», Ν. Βλάχου «Ἱστορία καὶ Κοινωνιολογία», Φ. Βλησίδου «Φυσικὴ Φιλοσοφία καὶ Κοσμοθεωρία», Α. Μάρκοβιτς «Ἡ Κοσμοθεωρία τῶν Πρωτογόνων Λαῶν», καὶ ἐκ τοῦ ἀναγγελθέντος περιεχομένου τοῦ δευτέρου τεύχους: Ι. Φὸν Βεΐσνερ «Φυσικαὶ Ἐπιστῆμαι καὶ Κοσμοθεωρία», Ν. Λούβαρι «Ἡ Φιλοσοφία τῆς Θρησκείας καὶ αἱ Σύγχρονοι κατευθύνσεις αὐτῆς», Σ. Καλλιάφα «Ἡ Κατάρρευσις τοῦ Ὑλισμοῦ», Γ. Παλαιολόγου «Νοολογικὴ Ψυχολογία», Π. Μπρασιώτου «Ἡ Διαλεκτικὴ Θεολογία τοῦ Κ. Μπάρτ», Π. Ζερβοῦ «Τὰ Ψεύδη ἐν ταῖς Ἐπιστήμαις» κτλ.

Ἡ σοβαρότης τῶν περιεχομένων καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θεμάτων καθιστοῦν τὸ περιοδικὸν τοῦτο μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ δημιουργοῦν τὴν βεβαιότητα ὅτι μέλλει νὰ πληρώσῃ μέγα κενὸν καὶ νὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς διανοήσεως.

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχεν δεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σκεπτομένου κοινοῦ πρὸς μελέτας σοβαράς, στηριζομένας ἐπὶ τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Μ. Ζηκάκη ὁδὸς Πεσμαζόγλου 21.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Καταστήματα

Τὰ πλέον Nouveauté demi-saison ὑφάσματα, φανταιζὶ καὶ σκέτα, ἐπανωφόρια, φορέματα καὶ ταγιὲρ τῶν μεγαλυτέρων Εὐρωπαϊκῶν Οἴκων, παρελήφθησαν εἰς τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν τοῦ ΓΕΩΡΓ. ΣΤ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ Ἑρμοῦ 48 (παλαιὸν 114).

Ἰατροί

— Ἡλιο—θαλασσο—θεραπευτήριον ἐν ΓΛΥΦΑΔΙ ἰατροῦ Α. ΛΙΟΥΤΑ (Ἀθῆναι. Ζαΐμη 20. 4—6 μ. μ.)

—ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ - ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Κυριλάου Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ, ἐπὶ μακρὸν ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐκπαιδευθέντος εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Necker, St Louis κλπ. Εἰδικὸν Ἠλεκτροθεραπευτήριον. Δέχεται ἀπὸ 9—1 π.μ. καὶ 4—8 1)2 μ.μ., ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια).

ΛΟΥΠΕ ΒΕΛΕΖ

Ἡ ἀλησμόνητη γοητευτικὴ καλλονὴ τὰ ἐμφανίζεται αὔριον ἀπὸ τῆς ὀθόνης τοῦ «Ἰντεὰλ» μαζὶ μὲ τὸν Γκέρυ Κοῦπερ τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ «Οὐρανοῦ τῆς Δόξης» εἰς τὸ αἰσθηματικὸν ἱσπανικὸν δρᾶμα «Τὸ τραγοῦδι τοῦ λύκου», ὡραίας πλοκῆς ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον τραγουδεῖ ἡ Λοῦπε Βελὲζ γλυκύτατα τραγούδια.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΠΑΝΑΓΙΩΤ. Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΝ
Ράπτην

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμφικτύωνος 9 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (Θησεῖον).

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἀθῆναι τῇ 21 Μαρτίου 1931.

Ἡ σύζυγος Ἑλένη Ζαχαροπούλου. Τὰ τέκνα: Γρηγόριος Ζαχαρόπουλος, Λάμπρος Ζαχαρόπουλος. Οἱ ἀδελφοί: Δημήτριος Ζαχαρόπουλος, Μαρίκα Ζαχαροπούλου. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν ἀγαπητόν μας ἀδελφὸν

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Κ. ΜΑΓΚΟΥΝΙΔΑΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου 1 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης (Πλάκας).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1931.

Οἱ ἀδελφοί. Οἰκογένειαι ἀδελφῶν Δ. Σηλυβριώτου. Οἰκογένεια Γ. Σκιαδαρέση. Οἰκογένεια Κ. Μηλιαρέση. Οἰκογένεια Ν. Μπαρμπάνου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Σήμερον καὶ ὥραν 9ην π. μ. τελοῦμεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου (Κάτω Πατησίων) ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΖΑΧΑΡΙΟΥ Α. ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως ἑνώσωσιν μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1931.

Οἰκογένεια Ζαχ. Α. Πασχαλίδου.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Ὁ μεγάλος καλλιτέχνης τοῦ πιάνου
SCHNABEL
Σήμερον Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ.
Σολίστ
Εἰς τὴν Γενικὴν Δοκιμὴν τῆς 7ης Συναυλίας Συνδρομητῶν ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ἡ ὁποία θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 6 ½ μ. μ.
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὥρ. 6 ½ μ.μ.
Βον τελευταῖον Ρεσιτάλ
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΓΝΗΣΙΑ
VETO
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ
ΑΘΗΝΑΙ
VETO
ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗΣ-ΠΑΡΟΥΣΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
VETO
Π. Α. ΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
VETO
ΥΙΟΙ Ι. ΜΑΖΛΑ
VETO
ΚΑΡΑΣΗΜΟΥ & ΜΙΧΑΗΛ
ΣΕΡΡΑΙ
VETO
ΤΣΑΛΙΚΗΣ & ΚΑΦΤΑΤΖΗΣ
ΔΡΑΜΑ
VETO
Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΒΑΛΛΑ
VETO
ΕΜ. ΠΑΜΕΛΛΗΣ
ΒΟΛΟΣ
VETO
Γ. ΖΑΒΑΡΑΣ & ΒΙΑ
ΚΕΡΚΥΡΑ
VETO
Ν. ΠΛΑΣΚΑΣΟΒΙΤΗΣ
ΓΥΘΕΙΟΝ
VETO
ΑΔΕΛΦ. ΛΙΑΚΑΚΟΥ
ΚΑΛΑΜΑΙ
VETO
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΚΑΛΑΙΟΣ
ΑΡΓΟΣ
VETO
ΑΦ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑ
VETO
ΠΕΙΡΑΙΑ-ΚΑΝΙΓΓΟΣ 3

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἡ γυναικεία στήλη

Ζητήματα τῆς μόδας

Καὶ ὀλίγα περὶ μονόκλ

Ὡς γνωστόν, μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους ἀλλάζει καὶ ἡ μόδα. Ἐὰν εἰς τὰ πρόθυρα μιᾶς τέτοιας ἐποχῆς, τῆς ἀνοίξεως αἴφνης, ἐρωτήσετε ἕναν ἀπὸ τοὺς αἰσθητικοὺς κυβερνήτας τῆς γυναικείας μόδας ποῖον εἶνε τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς νέας μόδας θὰ σᾶς ἀποκριθῇ: «Ἐκεῖνο ποῦ κυρίως ἐπιζητεῖ ἡ νέα μόδα εἶνε νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν γυναῖκα νεανικὴν γραμμήν. Τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ἀκριβῶς ἔδωσε προσφάτως ἡ κ. Ζὰν Λανβὲν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, ποῦ τῆς ἀπηύθυνεν ἕνας παρισινὸς συνάδελφος. Ἀλλ' ἐὰν ἀνατρέξωμεν καὶ εἰς παρελθούσας ἐποχάς, πέρυσι, πρόπερυσι καὶ πιὸ πέρα ἀκόμη, θὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι τὴν ἴδια ἀπάντησιν ἔδωσαν πλοῖ σχεδὸν οἱ δικτάτορες τῆς ὑψηλῆς ραπτικῆς.

Ἀπὸ κάμποσα χρόνια τώρα καταβάλλεται μία ἐντατικὴ προσπάθεια τῆς ἐξομοιώσεως τῆς ἡλικίας. Τὸ ἴδιο συνέβαινε πρὸ τριακονταετίας, ἀλλ' ἀντιστρόφως. Τότε ἡ μόδα ἐπέβαλλε νὰ ντύνωνται τὰ κορίτσια σὰν τὶς μαμάδες των καὶ ὄχι ἡ μαμάδες σὰν τὰ κορίτσια, ὅπως συμβαίνει τώρα. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε ἐὰν πραγματοποιῆται ἡ σημερινὴ προσπάθεια, δεδομένου ὅτι τὰ περισσότερα μοντέλα, ποῦ λανσάρουν οἱ μεγάλοι παρισινοὶ Οἶκοι, ἐνθυμίζουν παλαιότερες ἐποχές. Ἐὰν πάρουμε στὰ σοβαρὰ τὰς συζητήσεις ποῦ γίνονται εἰς τὰ συμβούλια τῶν ὀκτὼ-δέκα διευθυντῶν ἀριστοκρατικῶν Οἴκων καὶ τὰς γνώμας ποῦ διατυπώνουν εἰς τὰς ἐφημερίδας των διὰ τὰς κατευθύνσεις τῆς μόδας, θὰ πελαγώσωμεν κυριολεκτικῶς.

Ἔχει γίνει δύσκολο, δύστροπο, ἀτίθασσο αὐτὸ τὸ ἀνώνυμον πλῆθος τῶν γυναικῶν, ποῦ ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τοῦ μεγαλυτέρου ἴσως κλάδου τοῦ ἐμπορίου, τοῦ κλάδου τῆς μόδας, ὥστε νὰ πάρῃ εἰς τόσην δυσκολίαν τοὺς δημιουργοὺς τῶν μοντέλων καὶ νὰ διστάζουν νὰ καταστάλάξουν εἰς μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν; Ἔτσι φαίνεται. Ἄλλοτε ἐκυκλοφοροῦσαν τὰ φιγουρίνια μὲ ἕναν ὡρισμένον τύπον μοντέλων, τὸν ὁποῖον παρεδέχετο ἀσυζητητεὶ ὁ γυναικεῖος κόσμος, ἔκαμνε χωρὶς πολλὲς φασαρίες τὶς παραγγελίες του εἰς τὰ παρισινὰ καταστήματα, ἢ ἀντέγραφεν ἁπλῶς τὸ φιγουρίνι καὶ ἔκαμνε τὴν τουαλέττα του στὴν καλύτερη ἢ τὴν μικρότερη ρέφτρα ἀναλόγως τῆς ἀντοχῆς τῆς τσέπης του.

Σήμερα οἱ δημιουργοὶ τῶν περιφήμων κροκὶ σκοντάφτουν διαρκῶς εἰς τὸ ἐρώτημα: Θ' ἀρέσῃ αὐτὸ στὶς γυναῖκες; Μήπως δὲν εἶνε τοῦ γούστου των καὶ πάει χαμένος ὁλόκληρος «σερὶ» μοντέλων καὶ κάποτε ὁλόκληρος συλλογή; Καὶ πρὸ τοῦ τυραννικοῦ αὐτοῦ ἐρωτήματος ἐγάζουν ἀπειρίαν «κροκὶ» καὶ διακηρύττουν ἰσαρίθμους γνώμας.

Πρὸ μηνὸς μόλις σύσσωμος ἡ ἐπιτροπὴ τῶν δικτατόρων τῆς μόδας διετυμπάνιζε τὴν κατάργησιν τοῦ φορέματος σπὸρ καὶ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ φορέματος, ποῦ χαρίζει εἰς τὴν γυναῖκα μὲ τὴν γραμμήν του εἰς τὸ σύνολόν του τὴν γυναικότητά της. Σήμερα, ἡ καλύτερα, πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος, ἡ κ. Λανβὲν, ἡ κατ' ἐξοχὴν φανατικὴ ὑποστηρίκτρια τοῦ «γυναικοπρεποῦς» ἐνδύματος καὶ τοῦ φορέματος στύλ, ἔγραφε τὰ ἑξῆς εἰς ἄρθρον της: «Ἡ ἀνοιξιάτικη μόδα ἐπιζητεῖ κυρίως νὰ δώσῃ στὴν γυναῖκα μιὰ νεανικὴ γραμμή. Καὶ τοῦτο κατορθώνεται ἀναμφισβητήτως μὲ τὸ φόρεμα—σπόρ, ποῦ ἀφαιρεῖ ἀπὸ κάθε κυρίαν ὑπερβᾶσαν τὸ τεσσαρακοστὸν τῆς ἡλικίας της πέντε ἕως δέκα χρόνια.»

Ἔτσι βλέπομεν τὸ καταδικασθὲν φόρεμα-σπὸρ νὰ καταλαμβάνῃ πάλιν θριαμβευτικὰ τὴν θέσιν του. Ἡ κ. Λανβὲν μᾶς δίδει παρακάτω τὴν περιγραφὴν τοῦ ταγιέρ, τὸ ὁποῖον ἐπίσης λανσάρει μὲ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμόν: Ἰδοὺ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικά του, τὰ ὁποῖα ὁμολογοῦμεν δὲν προσθέτουν πολὺν νεωτερισμὸν ἀπὸ τὰ περυσινά. Ἡ φοῦστα ἀπέχει ἀπὸ τὴν τριάντα ἑκατοστόμετρα. Μένει στενὴ ἕως τὰ δύο τρίτα τοῦ μήκους της καὶ γίνεται πλατύτερη κάτω μὲ πιέτες ἢ μὲ γκοντὲ ποῦ ἀνοίγουν σὰν βεντάλιες. Ἡ ζακέττα εἶνε μικρή, ἐφαρμοστὴ καλὰ στὴ μέσῃ, ποῦ σχηματίζει μιὰ κοντὴ μπάσκ. Ἢ εἶνε μιὰ ἴσῃ ζάκα, ποῦ θυμίζει μακρὺ μπολερό. Τ' ἀνοιξιάτικα ταγιὲρ στολίζονται στὴ μπουτουνιέρα των μ' ἕνα λουλοῦδι καμωμένο ἀπὸ πικέ. Ἐὰν τὸ ἴδιο λουλοῦδι χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς στόλισμα τοῦ καπέλου, προσθέτει κομψότητα εἰς τὴν ὅλην ἐμφάνισιν. Ἡ μπλοῦζες τῶν ταγιὲρ γίνονται ἀπὸ λεπτὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα.

Τὰ ταγιὲρ κατὰ προτίμησιν φοροῦνται τὸ πρωΐ. Διὰ τὸ ἀπόγευμα ὑπάρχει ποικιλία φορεμάτων, τῶν ὁποίων ἤδη ἐδώσαμεν ἀναλυτικὴν περιγραφὴν εἰς προηγούμενον σημείωμα.

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΚΛ

Ὁ Πὼλ Ρεμπού, ποῦ ἐξέδωσε τελευταίως ἕνα βιβλίον του, περιλαμβάνει εἰς αὐτὸ ἕνα κεφάλαιον ποῦ ἀσχολεῖται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μὲ τὸν μονύελον, ποῦ τόσον ἀγαπᾷ τὸ ἰσχυρὸν φῦλον. Λέγει λοιπὸν ὁ Ρεμποὺ ὅτι ἡ μόδα τοῦ μονὸκλ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Διός! Μάλιστα, κύριοι, ὁ Ζεὺς ἦτο ὁ πρῶτος ποῦ ἐσκέφθη τὸ περίεργον αὐτὸ στόλισμα καὶ τὸ προσέφερεν εἰς τοὺς Κύκλωπας! Ἀργότερα βλέπομεν τὸ μονὸκλ καὶ τὸν Νέρωνα. Ὁ αἱμοδιψὴς αὐτοκράτωρ ἦτο ὑπερβολικὰ μύωψ καὶ ἐφοροῦσεν εἰς τὸ μάτι ἕνα μεγάλο σμαράγδι. Εἰς τὴν Γαλλίαν πρῶτοι ἐπέβαλαν τὴν μόδα τοῦ μονὸκλ οἱ «Ἐνκρουαγιάμπλ» τῆς ἐποχῆς τοῦ Διευθυντηρίου. Δὲν τὸ ἐφοροῦσαν εἰς τὸ μάτι, ἀλλὰ τὸ ἐκρατοῦσαν ἀπὸ μίαν λαβὴν καὶ τὸ ἐπλησίαζαν πότε εἰς τὸ ἕνα καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο μάτι. Κατόπιν σιγὰ-σιγὰ τὸ μονὸκλ ἐξελίχθη καὶ σήμερα οἱ περισσότεροι ἄνδρες τὸ φοροῦν ὄχι διότι εἶνε μύωπες, ἀλλὰ διότι νομίζουν ὅτι γίνονται κομψότεροι.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι τὸ ἐξάρτημα αὐτὸ ἔχασε τὸν προορισμόν του. Τὸ χρησιμοποιοῦν ἐν τούτοις ἀκόμη οἱ διπλωμάται, οἱ ἠθοποιοί, οἱ μυθιστοριογράφοι. Μὴ λησμονοῦμεν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Καϊζερικοῦ στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦσαν τὸ μονὸκλ ὡς ἀπαραίτητον ἐξάρτημα διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ των ἐμφάνισιν. Καὶ ἀκόμη μερικοὺς κομψευομένους παρήλικας, οἱ ὁποῖοι κάποτε φοροῦν μονὸκλ διὰ νὰ κρύψουν τὴν πρεσβυωπίαν των.

Ἐπιτρέψατέ μου τώρα,—συνεχίζει ὁ κ. Ρεμπού,—νὰ ἐκφέρω καὶ τὴν δική μου γνώμη. Τὸ μονὸκλ δίδει στὸν ἄνδρα ἕνα ψυχρὸ καὶ ἀγέρωχο ὕφος. Ἐξ ἄλλου ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἐποχήν μας, ποῦ εἶνε ἡ ἐποχὴ τοῦ πρακτικοῦ καὶ τῆς ταχύτητος. Τοὺς ὀλίγους εὐπατρίδας ὅταν τοὺς βλέπω εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἢ εἰς τὰς κυνηγετικὰς ἐκδρομὰς νὰ καταβάλλουν ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν διὰ νὰ συγκρατήσουν τὸ μονὸκλ στὸ μάτι των, ὁμολογῶ τοὺς λυποῦμαι ἐκ βάθους ψυχῆς. Τοὺς θεωρῶ ἥρωας τοῦ καθήκοντος!

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ μονὸκλ καθὼς τεντώνει τὸ μάτι καὶ ἀνεβάζει τὸ φρύδι, δίδει εἰς τὸ μάτι μίαν ἐλαφρὰν ἔκφρασιν ἠλιθιότητος, δίδει μὲ ἄλλους λόγους τὴν πραγματικὴν ἔκφρασιν ἐκείνων, ποῦ προστρέχουν εἰς τὸ μονὸκλ διὰ νὰ παρουσιασθοῦν ὡς ἀνώτεροι. Ἀλλὰ κάθε κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις του. Ἕνας μονυελοφορῶν κύριος ἠμπορεῖ πράγματι νὰ εἶνε μύωψ καὶ νὰ εἶνε μάλιστα ἐξυπνότατος, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν συμβουλεύω νὰ προτιμᾷ τὰ γυαλιά. Εἶνε πρακτικώτερα καὶ πιὸ σ-κνά.»

ΣΥΖΕΤ

Αἱ ὡραιότεραι κνῆμαι τοῦ κόσμου

Οὕτω ἐχαρακτηρίσθησαν αἱ κνῆμαι τῆς νοτιοαμερικανίδος χορευτρίας Τέλμα ντὲ Λορὲζ, ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐμφανίζεται εἰς τὸ παρισινὸν «Λίντο». Ἡ διεύθυνσις τοῦ κέντρου ἠσφάλισε τὰς κνήμας τῆς χορευτρίας ἀντὶ 500 χιλιάδων γαλλικῶν φράγκων!

Ἱσπανοὶ ἐπαναστάται

Εἰς τὴν Ἱσπανίαν διεξήχθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἡ δίκη τῶν ἐπαναστατῶν τῆς φρουρᾶς τῆς Χάκα, οὐδεὶς τῶν ὁποίων κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἄνω: τὸ στρατοδικεῖον. Κάτω: οἱ κατηγορούμενοι, ὅλοι ἀξιωματικοί.

Ἀμερικανοὶ δήμαρχοι

Ὁ δήμαρχος τῆς Φιλαδελφείας κ. Χάρρυ Μάκεϋ, θέλων νὰ ἀντιληφθῇ πῶς λειτουργοῦν τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τοῦ Δήμου του καὶ ἰδίως τὸ νυκτερινὸν ἄσυλον, παρουσιάσθη εἰς αὐτὰ μετημφιεσμένος, ὡς εἰκονίζεται ἀνωτέρω εἰς ἀλήτην. Ἀφοῦ διενυκτέρευσεν εἰς τὸ ἄσυλον, τὴν ἑπομένην συνεκάλεσεν ἐπὶ τόπου συμβούλιον τῶν ἰθυνόντων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς λειτουργίας του.

Νέα βιβλία

"Κι' ἡ ἱστορίες αὐτὲς τελείωσαν ἔτσι..„

Διηγήματα τοῦ κ. Ντὸλκ Νίκβα

Ὁ κ. Νίκβας ἐκυκλοφόρησε πρὸ ὀλίγου ἕναν καινούργιο τόμο του. Εἶνε μιὰ νέα σειρὰ διηγημάτων ποὺ παρουσιάζεται μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Κι' ἡ ἱστορίες αὐτὲς τελείωσαν ἔτσι»... Ὁ κ. Νίκβας ἂν καὶ νέος ἔχει γράψει τρία ἢ τέσσερα, ἂν δὲν κάνω λάθος, βιβλία καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετία παρουσίασε μίαν γονιμότητα ἀξιοπρόσεκτον. Εἶνε παραγωγικὸς καὶ εἶνε ἐργατικός.

Δὲν διστάζω νὰ πῶ ὅτι τὸ διάβασμα τοῦ βιβλίου του μὲ ἔκαμεν νὰ ἐνδιαφερθῶ περισσότερον γιὰ τὸν συγγραφέα καὶ ὀλιγώτερον διὰ τὸ βιβλίον. Ὁ Νίκβας παρ' ὅλην τὴν παραγωγικότητά του δὲν ἔδωσε ἀκόμη τὸ ἔργον ποὺ θὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ τελείως. Μᾶς ἀφίνει νὰ προαισθανθοῦμε αὐτὸ τὸ ἔργον τὸ περισσότερον ἄρτιον καὶ ὡς οὐσιαστικὴ σύλληψη καὶ ὡς τεχνικὴ ἱκανότης. Καὶ ἂν δι' ἄλλους ὑπάρχῃ ἡ ἀμφιβολία ἂν θὰ φθάσουν ποτὲ ἐκεῖ, διὰ τὸν Νίκβα τὸ πρᾶγμα εἶνε σαφέστερον. Θὰ φθάσῃ διότι τὸ θέλει καὶ ἡ παραγωγικότης του, ἡ ἐργατικότης του, εἶνε ἄνθη θελήσεως ποὺ ἐπάλαισε καὶ ποὺ παλαίει παρὰ τὰς ἀντιδράσεις ποὺ προέρχονται καὶ ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας ποὺ ἔχει κάθε ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τὰς δυσκολίας ποὺ θέτουν εἰς τὸν δρόμο του οἱ ἄλλοι. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ γίνω προφήτης, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ὁ Νίκβας ἤρχισεν ἤδη καὶ θὰ καταστῇ περισσότερον ἕνας ἀπὸ τοὺς προσφιλεῖς συγγραφεῖς τοῦ κοινοῦ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μᾶλλον διαβαζομένους συγγραφεῖς.

Αὐτὸ δὲν τὸ ὀφείλει μόνον εἰς τὰ θέματά του ἢ ἁπλῶς εἰς τὸν τρόπον ποὺ τὰ χειρίζεται, τὸ ὀφείλει εἰς ἀρετὰς καθαρῶς λογοτεχνικὰς ποὺ τὸν βλέπει κανεὶς νὰ τὰς καλλιεργῇ καλύτερον συστηματικώτερον εἰς κάθε νέον βιβλίον του. Ὁ Νίκβας ἔχει τὸ χάρισμα τῆς ἀφηγήσεως. Ἀφηγεῖται καὶ πασχίζει νὰ δώσῃ μίαν γλῶσσαν λογοτεχνικὴν καλήν, ἡ ὁποία νὰ μὴν ἐνθυμίζει γλωσσικὸν ζήτημα, δίχως φυσικὰ νὰ τὸ ἐπιτυγχάνει αὐτὸ μὲ ἀβαρίες πρὸς τὴν καθαρεύουσα.

Ἐκεῖ ποὺ νομίζω ὅτι ὑστερεῖ ἀκόμη ἡ ἐργασία τοῦ Νίκβα εἶνε στὸ κεφάλαιο τοῦ στοχασμοῦ. Καὶ ἐξηγοῦμαι.

Φυσικὰ κανεὶς δὲν θὰ δεχθῇ ὅτι ποιητὴς εἶνε ἐκεῖνος ποὺ γράφει στίχους καὶ πεζογράφος ἐκεῖνος ποὺ μᾶς λέει μίαν ἱστορία, μικρὴν ἢ μεγάλη. Ὁ ποιητὴς καὶ γενικὰ ὁ πνευματικὸς δημιουργὸς εἶνε ἄνθρωποι ποὺ μὲ στοχασμὸ μπόρεσαν καὶ ἄγγιξαν τὴ βαθύτερη οὐσία τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀκριβῶς ποὺ δὲν βλέπει τὸ μάτι τοῦ κοινοῦ παρατηρητοῦ καὶ μὲ τὰ μέσα τῆς ὡραίας ἐκφράσεως, τὴν ἰδική τους βαθυτέρα σύλληψι τὴν κάμνουν κτῆμα τοῦ κόσμου. Ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος γιὰ νὰ πλάσῃ ἀνθρώπους θὰ κουρασθῇ πολύ, πάρα πολὺ σκάβοντας τὴν ἐπιφάνεια, τὰ ἐξωτερικὰ τοιχώματα γιὰ νὰ φθάσῃ βαθειά.

Σκάβει βέβαια καὶ ὁ κ. Νίκβας ἀλλὰ δὲν πῆγε ἀκόμη τόσο πολὺ εἰς τὸ βάθος ὅσο πῆγε εἰς ἔκτασι. Καιρὸς νὰ περιμαντρώσῃ τὴν ἔκτασι ποὺ θέλησε δική του καὶ νὰ τὴν καλλιεργήσῃ εἰς βάθος. Δὲν νομίζω δὲ πῶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ. Εἶνε ὑπόθεσις μόχθου, σιωπῆς καὶ περισυλλογῆς. Ὁ Κάρλαϋλ εἶπεν: ὅτι ἡ μεγαλοφυΐα δὲν εἶνε παρὰ δύναμις νὰ μοχθήσῃ ἕνας ἄνθρωπος. Σίγουρα ἔχει δίκηο. Ὁ Νίκβας μπορεῖ νὰ μοχθήσῃ καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ἔργα ποὺ θὰ φέγγουν τὸ ἀναγάλλιασμα τῆς ψυχῆς καὶ τὸ λυτρωμὸ στὴν σκέψι. Ἂν δὲν τὸ πράξῃ, κανεὶς ἄλλος δὲν θὰ φταίῃ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Στὰ διηγήματα τῆς τελευταίας συλλογῆς ὑπάρχει παρατήρησις ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι του δὲν εἶνε ὁλοκληρωμένοι. Ὅταν τελειώσῃ κανεὶς τὸ διάβασμα τοῦ βιβλίου κανένα ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν διηγημάτων του δὲν ζῇ στὴν σκέψιν μας, καμμιὰ μορφὴ δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ, καμμιὰν δὲν ἀναγνωρίζομε καμωμένη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τῆς ψυχῆς μας. Εἶνε περισσότερον σκιὲς ἄλλων ἀνθρώπων ποὺ ἀκολουθοῦν πίσω, ποὺ θὰ ἔλθουν ὅταν τὸ θελήσῃ ὁ κ. Νίκβας. Ὡς τὴν ὥρα μᾶς τοὺς ἀναγγέλλει τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, μᾶς τοὺς ἀναγγέλλει ὡραῖα ἴσως, τεχνικά, μὲ διάκρισι καὶ μαστοριά. Ἀναμένουμε ὅμως νὰ ἰδοῦμε καὶ τοὺς ἰδίους, νὰ αἰσθανθοῦμε τὶς παλλόμενες σάρκες τους, ν' ἀκούσωμε καθάρια τὴ φωνή καὶ νὰ αἰσθανθοῦμε τὸ βλέμμα τους. Τότε οἱ ἥρωές του θὰ μᾶς ἀκολουθοῦν πλάι πλάι στὴ ζωὴ καὶ συχνὰ εἴτε τραγικοὶ εἶνε, εἴτε κοινοὶ ἄνθρωποι θὰ μᾶς ἀνακουφίζουν. Οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς δὲν θὰ εἶχαν καθόλου τὴ θέσι τους ἂν ἡ ἐργασία τοῦ νέου συγγραφέα δὲν μποροῦσε νὰ τὴ σηκώσῃ, δὲν ἄντεχε στὴν κριτική. Ἐλπίζω μᾶλλον πῶς ἀντέχει καὶ ἐλπίζω ὅτι γρήγορα ὁ κ. Νίκβας μετὰ τὶς «Ἱστορίες ποὺ τελείωσαν ἔτσι» θὰ μᾶς δώσῃ ἄλλες ἱστορίες ποὺ θὰ τελειώσουν ἀλλοιῶς, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ σημαίνει καλύτερα.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντίνερ

37ον

Χωρὶς νὰ πολυσκεφθῶ ἀπήντησα:

—Τὸ «Γκαῖμπεν»; Κάθεται στὸ λιμάνι, Ἐξοχώτατε...., ξεμαθαίνει ἐντελῶς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, κι' ὅταν τολμᾷ κάπου-κάπου νὰ ξεμπουκάρῃ ἀπὸ τὸ λιμάνι, τὶς τρώει ἀμέσως ἀπὸ τοὺς Ρώσσους, ἐπειδὴ ὁ ρωσσικὸς στόλος ἔχει πολὺ μεγαλυτέραν πολεμικὴν πεῖραν...

Ὁ Ναύαρχος ἐπειράχθη φαίνεται πολύ, κ' ἐγὼ μετενόησα διὰ τὰ λόγια μου. Δὲν ἤθελησα, πράγματι, νὰ κάμω οἱονδήποτε ὑπαινιγμὸν περὶ τοῦ αὐστριακοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος ἔμενεν ἄπρακτος εἰς Πόλαν μὲ τὰ τεράστιά του «ντρέντνωτς»...

Ἀλλ' ὁ Χάους ἀπέθανεν ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν συνδιάλεξίν μας αὐτήν. Εἶχε μεταβῇ εἰς Γερμανίαν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν Κάϊζερ, καὶ ἐκρυολόγησε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου του...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17ον

Ο ΕΜΒΕΡ ΠΑΣΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΜΟΥ

Ξυστὰ στὸ παλαμάρι τῆς νάρκης.... !—Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τῆς Καλλιπόλεως

Εὑρισκόμην εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐπρόκειτο νὰ πλεύσω καὶ πάλιν εἰς Μεσόγειον, διότι λόγῳ τῆς ἀποστολῆς μου πρὸς τοὺς Σενουσσίους καὶ τῶν περιπετειῶν μου εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, εἶχα ἀπολέσει χρόνον ἀρκετόν, καὶ τοιουτοτρόπως εὑρισκόμην καθυστερημένος εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς καταβυθίσεως πλοίων.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀκριβῶς, μοῦ ἐπεφυλάσσετο μία ἔκπληξις: Ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι θὰ ἐπεσκέπτετο τὸ ὑποβρύχιόν μου.

Ἐχάρηκα ἐντίμως: Ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς ἦτο γιὰ μᾶς ὅλους ὁ ἐκπρόσωπος τῆς μοντέρνας Τουρκίας — ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγῶνος — κάτι περισσότερον ἀκόμη: ὁ πραγματικὸς Σουλτᾶνος...

Ὁ καθ' ἑαυτὸ Σουλτᾶνος ἦτο ἕνας κοντός, ἀφανής, στραβοκάνης γέρος, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει ἐντελῶς τὸ παλίμπαις, καὶ τὸν ὡδήγει ἀπὸ τὸ χέρι παντοῦ ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς, σὰν κανένα μικρὸ ἀγοράκι. Ἡ ἀξιοθρήνητος αὐτὴ ἐμφάνισις τοῦ Σουλτάνου δὲν ὠφείλετο ἄλλωστε εἰς τὴν ἡλικίαν του, ἀλλ' ἦτο συνέπεια τῆς σατανικῆς ἀπέναντί του συμπεριφορᾶς τοῦ προκατόχου του: τὸν εἶχε κλείσει τὸν δυστυχῆ εἰς φυλακήν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του. Ὄχι σὲ κελλί, ἀλλὰ σὲ κάτι πολὺ χειρότερο: μέσα σὲ χαρέμι...

Συχνὰ εἴχομεν ἐπισκέψεις Τούρκων μεγιστάνων ἐπὶ τοῦ ὑποβρυχίου μας. Κάποτε μάλιστα μᾶς ἐπεσκέφθη καὶ ἕνας ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ, ὁ ὁποῖος ἔζουσεν ἐξόριστος ἐν Τουρκίᾳ, διότι ἡ Μέκκα κατείχετο ὑπὸ Ἄγγλων καὶ Ἀράβων. Εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκέπτας αὐτούς, προσέφερα, συμφώνως πρὸς τὰ τουρκικὰ ἔθιμα, ἕνα φλυτζάνι καφὲ καὶ τσιγαρέττα. Μερικοὶ ὅμως ἔπινον εὐχαρίστως μαζί μου καὶ καμμιὰ μπουκάλα σαμπάνια, μολονότι τὸ κρασὶ ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς Μωαμεθανούς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κορανίου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἐζήτησα πληροφορίας, διὰ νὰ εἶμαι σίγουρος, ἂν ἠδυνάμην νὰ ὑποδεχθῶ καὶ τὸν Ἐμβὲρ πασᾶν διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου. Ἀλλὰ μοῦ ἀνεκοινώθη, ὅτι τοῦτο ἀποκλείεται ρητῶς: Ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς ἔπρεπε νὰ γίνῃ δεκτὸς ὅπως θὰ ἐγίνετο δεκτὸς ἕνας Πρῶσσος στρατηγός.

Διέταξα λοιπὸν τοὺς ἀξιωματικούς μου καὶ τοὺς ἄνδρας μου νὰ φορέσουν τὰς ἐπισήμους στολάς των, ἐγὼ δὲ ἐφόρεσα τὴν στολὴν ὑπηρεσίας μὲ ὅλα μου τὰ παράσημα καὶ ἀνῆλθα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ὑποβρυχίου ἅμα ὡς ἐπλησίασεν ὁ Ἐμβὲρ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ τουρκικοῦ στόλου Ναύαρχος Σοῦχον.

Ὁ Σοῦχον ἦτο Γερμανὸς ναύαρχος. Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου ἔφερε τὸ θωρηκτὸν καταδρομικὸν «Γκαῖμπεν», ἐξ Ἰταλίας, ὅπου τυχαίως εὑρίσκετο ἐκείνην τὴν στιγμήν, εἰς Τουρκίαν, κατορθώσας νὰ διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν μοιρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεζήτουν νὰ τὸ συλλάβουν.

Ὁ Ἐμβὲρ μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι, ἀκολούθως ἐπεθεώρησε τοὺς ἄνδρας μου, ἐξετάζων καθένα ἐξ αὐτῶν. Ἔπειτα, ἐστάθη ἐνώπιον τῆς ὅλης παρατάξεως των καὶ τοὺς ἀπηύθυνεν εἰς πολὺ καλὴ γερμανικὴν γλῶσσαν τὴν ἀκόλουθον περίπου προσλαλιάν: «Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ κάθε τι ποὺ ἐκάματε ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Προορισμός σας ἦτο νὰ καταστρέψετε τὰς μεταφορὰς τῶν Ρώσσων, ὅπως ἀμβλύνετε τὴν ρωσσικὴν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου ἐπίθεσιν, ἥτις κατηυθύνετο ἐναντίον τῆς Κων)πόλεως. Ἐξεπληρώσατε τὸν σκοπόν σας αὐτόν. Κάποια παλιὰ τουρκικὴ παροιμία λέγει: «Μόνον ὁ γενναῖος κερδίζει τὴν μάχην!» Σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς καὶ τὸν κυβερνήτην σας, γιατὶ ἡ παροιμία αὐτὴ ἐφαρμόζεται σὲ ὅλους σας. Αἱ εὐχαί μου σᾶς συνοδεύουν εἰς τὰ μελλοντικὰ ταξείδιά σας».

Ἔπειτα ὁ Ἐμβὲρ ἀπένειμεν εἰς τὰ πληρώματά μου τουρκικὰ παράσημα.

Τέλος ἐπροχώρησα ἐγὼ πρὸς τὸν Ἐμβέρ: «Εὐχαριστῶ τὴν Ἐξοχότητά σας, τοῦ εἶπα, διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν ποὺ ἐκάματε εἰς τὸ ὑποβρύχιον, καὶ διὰ τὰ παράσημα ποὺ ἀπενείματε εἰς τὸ πλήρωμά του. Εὔχομαι καὶ ἐλπίζω ὅπως ἡ Ἐξοχότης σας ὑγιαίνῃ πάντοτε πρὸς χαρὰν μας καὶ πρὸς δόξαν τῆς Τουρκίας.»

Καὶ ὁ Ἐμβὲρ ἀπεκρίθη σιγανά: «Ὁ Θεὸς θὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον».

(Ἀκολουθεῖ).

ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ
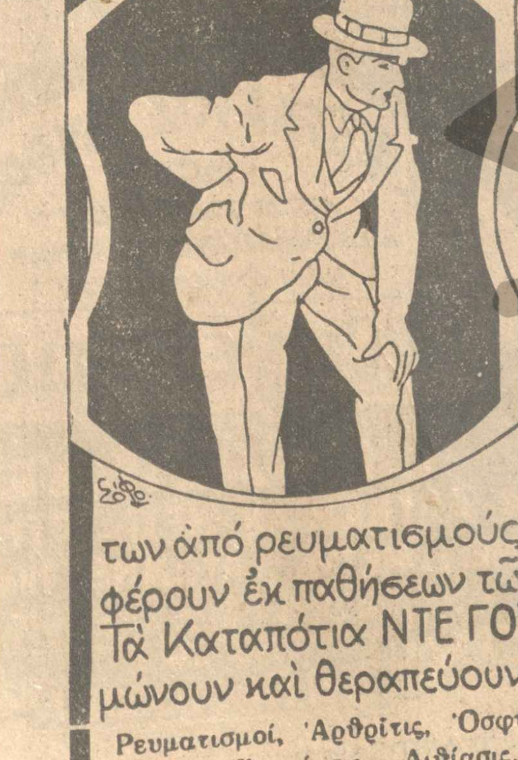
Ἐπὶ δέκα ἀτόμων πασχόντων ἀπὸ ρευματισμοὺς οἱ ὀκτὼ ὑποφέρουν ἐκ παθήσεων τῶν Νεφρῶν. Τὰ Καταπότια ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ ἐνδυναμώνουν καὶ θεραπεύουν τὰ Νεφρά.
Ρευματισμοί, Ἀρθρῖτις, Ὀσφυαλγία, Ἰσχυαλγία, Ψαμμίασις, Λιθίασις, Ἀρθριτικοὶ πόνοι, Ἀκράτεια οὔρων, Κυστῖτις.
Θεραπεύονται μὲ τὰ Καταπότια
ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ
(DE WITT'S)
Ἐγκεκριμένα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Αἱ τελευταῖαι προπαρασκευαὶ καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐφόδου

Παρασκηνιακαὶ ἀντιδράσεις τῶν πολιτικῶν εἰς τὸ Ἄργος.— Σπετσιώτικα καὶ Ὑδραῖκα πλοῖα φθάνουν εἰς τοὺς Μύλους.—Ὁ Ὑψηλάντης εἰς τὸ στρατόπεδον.— Τὸ τελευταῖον πολεμικὸν συμβούλιον καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ σχεδίου.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐφόδου συνετέλεσαν καὶ τὰ παρασκηνιακὰ γεγονότα τῆς Συνελεύσεως ποὺ εἶχαν ἀρχίσει εἰς τὸ Ἄργος. Ἐκεῖ ἐγίνετο ἀγὼν ἐπικρατήσεως μεταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ τοῦ Μαυροκορδάτου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ὑψηλάντη καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀφ' ἑτέρου. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συγκεντρωμένους εἰς τὸ Ἄργος πληρεξουσίους διέδιδαν ὅτι ὁ Ὑψηλάντης ἐνήργει τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην κατὰ τοῦ Ναυπλίου, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν θέσιν του καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ τῆς πολεμικῆς ἐπιτυχίας. Ἄλλοι πάλιν μὴ δυνάμενοι ν' ἀρθοῦν ὑπὲρ τὴν ἀντίληψιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων ἔβλεπαν δυσαρέστως τὴν συμμετοχὴν τῶν Σπετσιωτῶν καὶ τῶν Ὑδραίων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, διότι ἐφοβοῦντο ὅτι οἱ νησιῶται θὰ ἐγκαθίσταντο καὶ θ' ἀπεκτοῦσαν δύναμιν εἰς τὸ Ναύπλιον. Καὶ ὡμιλοῦσαν διὰ τὴν ἀναμενομένην ἐπιχείρησιν τοῦ Ὑψηλάντη ὅπως διὰ τὸν Κολοκοτρώνην ὅταν ἀπεφασίσθη ἡ ἐκστρατεία του εἰς τὰς Πάτρας. Ἡ διαφορὰ ἦτο ὅτι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ματαιώσουν καὶ αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν ὅπως καὶ ἐκείνην. Ἀλλὰ διέδιδαν φήμας καὶ ἀπαισιοδόξους προβλέψεις, ποὺ ἔφθαναν μέχρι τοῦ στρατοπέδου κι' ἐξῆπταν ἀκόμη περισσότερον τοὺς στρατιωτικούς. Ταυτοχρόνως εἶχεν ἐκδηλωθῆ φανερὰ καὶ ὀξυτάτη ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ Ὑψηλάντη, ποὺ εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ σημείου νὰ κατηγορῇ τὸν πρίγκηπα ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν. Ἀλλὰ περὶ ὅλων τούτων θὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενῶς εἰς τὰ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἄργους.

Ὁ Ὑψηλάντης λοιπὸν διετέλει εἰς ἰδιαιτέραν ψυχολογικὴν κατάστασιν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ποὺ ἐφλέγοντο ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας καὶ ἦσαν ὅλοι φίλοι του, καὶ τῶν πολιτικῶν ποὺ ἐξεφράζοντο ἀπαισιοδόξως καὶ ἔβλεπαν τὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τοῦ Ναυπλίου μόνον ἀπὸ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἀπόψεως καὶ ἤθελαν τὴν ἀποτυχίαν του διὰ νὰ τὸν ἐκμηδενίσουν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ τολμήσῃ τὴν παρακινδυνευμένην ἐκείνην ἔφοδον κατὰ τοῦ ἰσχυροτάτου ἐκείνου φρουρίου.

Διὰ νὰ προλάβῃ τὰς ἐνδεχομένας ἀταξίας τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν ἔφοδον, κατόπιν ἐκείνων ποὺ ἔγιναν εἰς τὴν Τριπολιτσάν, ἐκοινοποίησε τὴν ἀκόλουθον ἡμερησίαν διαταγήν:

«Πρὸς τοὺς στρατιώτας

Διὰ νὰ μὴ ἀκολουθήσωσι κινήματα ἄτακτα εἰς τὴν ἔφοδον τοῦ Ναυπλίου.

Διὰ νὰ μένωσιν ὅλοι εὐχαριστημένοι καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἔθνους νὰ ὠφεληθῇ.

Καὶ τέλος πάντων διὰ ν' ἀξιωθῇ κανεὶς τὴν ἀνάλογον ἀξίαν τῆς ἐκδουλεύσεώς του καὶ ἀνδρείας του.

Διορίζομεν

Α'.) Οἱ στρατιῶται ἐκεῖνοι ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὅσοι εἰσπηδήσωσι— κάμωμεν ἄσαλτο εἰς τὸ κάστρο τοῦ Ναυπλίου καὶ τὸ κυριεύσωσι, ἔχουσι νὰ λαμβάνουν λάφυρα ὅσα κινητὰ πράγματα εἶνε ἰδιαίτερα κτήματα τῶν Τούρκων, ἤγουν χρήματα, ὅπλα ἰδικά των, φορέματα, οἰκιακὰ σκεύη καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκ τούτων τὸ ἐν τρίτον θέλει εἶνε τοῦ Ἔθνους, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς κοινὰς ἄλλας χρείας.

Β'.) Ὅσα δὲν εἶνε τοῦ φρουρίου, κάθε πολεμικὸν ἐφόδιον καὶ ἀκίνητον πρᾶγμα, καθὼς καὶ οἱ αἰχμάλωτοι Τοῦρκοι, ὅλα ταῦτα μένουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς πατρίδος. Ὅθεν οἱ στρατιῶται δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ πειράξωσι τι ἀπὸ αὐτά, ἀλλὰ χρεωστοῦν νὰ τὰ ἀφίνωσιν ἀβλαβῆ, ὡς κοινὰ κτήματα τοῦ γένους.

Γ'.) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ καπετάνοι θέλουσιν ὁδηγεῖ τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν ἔφοδον. Αὐτοὶ νὰ παραστήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἀπροσωποληπτως τὴν ἀξιότητα καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν στρατιωτῶν, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ ἀνδραγαθήσαντες τὸ ἀνάλογον ἀξίωμα.

Ἐν Ἄργει τῇ 29 Νοεμβρίου 1821».

Ἐν τῷ μεταξὺ κατόπιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ὑψηλάντη πρὸς τὰς δύο νήσους— εἶχεν ἀποστείλει καὶ εἰς τὴν Ὕδραν ἐπιστολὴν ὁμοίαν ἐκείνης ποὺ εἶχεν ἀπευθύνει πρὸς τὰς Σπέτσας— εἶχαν εἰσπλεύσει εἰς τὸν Κόλπον ἀπὸ τῆς 21ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 2ας Δεκεμβρίου ἄλλα ἕξη πλοῖα τῶν Σπετσῶν, πλὴν ἐκείνων ποὺ εὑρίσκοντο ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τοῦ Ναυπλίου ὑπὸ τὴν Μπουμπουλίναν. Τὰ τρία ἀπὸ αὐτὰ ἐκυβερνῶντο ἀπὸ τὸν Ἀργύρην Στεμιτσιώτην, τὸν Ἰωάννην Σάντον καὶ τὸν Ἀνάργυρον Ἀναγν. Ἀναργύρου. Τὰ ἄλλα τρία ἦσαν τὸ τρικάταρτο τοῦ Γκίκα Μπόταση «Ἀχιλλεύς», τὸ βρίκιον τοῦ Παναγιώτη Μπόταση ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀντωνίου Β. Λαΐτσα. Ἐπὶ πλέον ἀκολουθοῦσαν καὶ δύο μικρὰ καΐκια. Ἀπὸ τὴν Ὕδραν ἐστάλησαν δώδεκα πλοῖα.

Κατὰ τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἔφθασεν ἐκ τοῦ Ἄργους εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ Ὑψηλάντης κατέλυσεν εἰς τὸ χωρίο Μερζέ. Τὸν ἀκολουθοῦσαν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ Πετρόμπεης καὶ ὁ Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, ὁ Γιατράκος, ὁ Ζαφειρόπουλος, ὁ Τζαννετος Χριστόπουλος καὶ ἄλλοι. Ὁ Ὑψηλάντης ἐπεσκέφθη τὸ στρατόπεδον. Ὁ στρατὸς συνηγμένος ἐκεῖ ἀνήρχετο εἰς τέσσαρας χιλιάδας ἄνδρας. Πρὸ τοῦ στρατοῦ τούτου καὶ τῶν ἐνθουσιώντων φιλελλήνων ὡμίλησε ὁ Ὑψηλάντης διὰ τὴν ἐπικειμένην ἔφοδον καὶ διὰ τὰ μεγάλα ἐκ ταύτης ὠφελήματα τοῦ ἀγῶνος.

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου συνεκεντρώθησαν ὅλα τὰ πλοῖα εἰς τοὺς Μύλους διὰ νὰ συνεννοηθοῦν οἱ κυβερνῆται των καὶ λάβουν τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιστρατήγου. Ὁ Χ. Σάββας Πάτσης ἐπέρασε τότε κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑψηλάντη ἀπὸ ὅλα τὰ πλοῖα καὶ ἐπῆρε ἀπὸ τὸ καθένα μίαν ποσότητα πυριτοβολῶν διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, τοῦ ὁποίου τὰ πυρομαχικὰ δὲν ἦσαν ἐπαρκῆ. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πρὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ ἐψάλη δέησις διὰ τὴν εὐόδωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἱερέων Θεοδοσίου Μποζίου καὶ Γεωργίου Βελλίνη. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστίαν ὁ ἱερομόναχος Ἰωάσαφ ὁ Βυζάντιος προσεφώνησε τοὺς στρατιώτας καὶ ἐτελείωσε μὲ αὐτὰ τὰ λόγια:

— Ὅποιος σκοτωθῇ ἢ λαβωθῇ ἡ πατρὶς θὰ τὸν ἀνταμείψῃ ἐπαξίως.

Μετὰ τοῦτον ὡμίλησε καὶ ὁ Νεόφυτος Βάμβας κρατῶν εἰς τὸ χέρι του μίαν πέτραν ποὺ εἶχεν ἀποκοπῆ τὴν προηγουμένην ἀπὸ βόμβαν προερχομένην ἀπὸ τὴν Καρὰ —Τάπιαν τοῦ Παλαμηδίου, ἀπὸ ἕνα βράχον ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐκάθητο ὁ Βάμβας, ἀνέφερε τὸ περιστατικὸν ἐκεῖνο καὶ ἀπέδωσε τὴν σωτηρίαν του εἰς τὴν συγκατάβασιν τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ἐπαγρυπνοῦντος ἐπὶ τῶν μαχομένων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ἐπικλήσεις τῶν Ἀχαιῶν πρὸ τῆς Τροίας πρὸς τοὺς προστάτας θεοὺς των.

Μετὰ τοῦτο ἔγινε πολεμικὸν συμβούλιον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν σωμάτων τῆς πολιορκίας, τῶν παρόντων πολιτικῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν τῶν πλοίων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη καὶ ἐνεκρίθη τελικῶς τὸ ἀκόλουθον σχέδιον τῆς ἐφόδου.

«Μὲ γνώμην σύμφωνον τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀπεφασίσθη νὰ εἰσπηδήσῃ τὸ φρούριον Ναυπλίου διὰ τὴν πρὸ ὀλίγου ἐφοδίασίν του ἀπὸ τροφὰς καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ προκύψῃ ἀργοπορίαν τῆς παραδόσεώς του.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Παλαμήδιον ἐθεωρήθη δύσκολον νὰ κυριευθῇ ἐξ ἐφόδου, εἰς δὲ τὸ βαρούσι— τὴν πόλιν— δυνάμενον νὰ πολεμηθῇ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, εὑρίσκονται οἱ σημαντικοὶ τῶν Τούρκων, τὰ πράγματα καὶ αἱ ζωοτροφίαι των.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ εὑρεθῇ ἡ πόλις ἀδυνατωτέρα, πρῶτα δὲ νὰ προηγηθῶσι τὰ πλοῖα διὰ τὸ ἀμφίβολον τοῦ ἀέρος, ἐνεκρίθη νὰ γίνῃ ἡ ἔφοδος ὡς ἀκολούθως:

Α'.) Ἡ ἔφοδος νὰ δοθῇ κατὰ τὴν νύκτα — τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Δεκεμβρίου πρὸ δύο ὡρῶν τοῦ ξημερώματος.

Β'.) Τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς νὰ διαιρεθῶσι εἰς τρία μέρη. Καὶ ὁ μὲν Κολοκοτρώνης ἔχων τοὺς Καρυτινούς, τοὺς Σπαρτιάτας —Μανιάτας— τοὺς Τριπολιτσιώτας ὑπὸ τὸν Σίκκον, καὶ τοὺς Ἀργείους ὑπὸ τὸν Σταΐκον καὶ Τσόκρην νὰ ἀναβῇ πρὸ μιᾶς ὥρας καὶ νὰ παραμονεύῃ ἔξω τοῦ Παλαμηδίου, ὁ δὲ Ὑψηλάντης ἔχων τὸ τακτικὸν φέρον τὰς κλίμακας, τὸν Βαλέσταν, τὸν Νικηταν, Κρέσταν, Χριστόπουλον, Ζαφειρόπουλον καὶ Ἀποστόλην Κολοκοτρώνην μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των, νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν πόρταν τῆς ξηρᾶς καὶ τὸ μέρος τῆς Κιουτάπιας, κειμένης ἀντικρὺ τῆς σκάλας τοῦ Παλαμηδίου καὶ νὰ περιμένῃ τὴν ὥραν τῆς ἐφόδου, ὁ δὲ Γιατράκος μὲ τοὺς Μιστριώτας νὰ μένῃ ὄπισθεν αὐτοῦ διὰ νὰ βοηθήσῃ ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ὁ δὲ Κυριακούλης καὶ Γενναῖος νὰ ἐμβαρκαρισθῶσι μὲ τετρακοσίους εἰς τὰ πλοῖα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν διὰ τῆς θαλάσσης ἔφοδον μὲ τοὺς ἐξακοσίους Κρανιδιώτας καὶ Καστριώτας, τοὺς ὁποίους φέρουσι τὰ τρεχαντήρια.

Γ'.) Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, δεκατρία τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἅμα ἰδῶσι δεξιὸν τὸν ἄνεμον, νὰ ὑψώσωσι φανοὺς εἰς τὰ κατάρτια των καὶ νὰ σηκώσωσι τὰ πανιά. Τότε δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ διωρισμένη σκοπιά, βλέπουσα τοὺς φανοὺς τῶν πλοίων, ν' ἀνάψῃ ἀμέσως τρεῖς φωτιάς.

Δ'.) Ὁ Κολοκοτρώνης τότε πρῶτος ν' ἀρχίσῃ τὸν πυροβολισμὸν κατὰ τοῦ Παλαμηδίου καὶ προσποιημένην ἔφοδον διὰ νὰ τραβηχθῇ οὕτω ἡ προσοχὴ τῶν Τούρκων εἰς τὸ Παλαμήδι. Τὰ δὲ πλοῖα νὰ κανονιοβολῶσι τὸ Καστέλι καὶ τὰ Πέντε Ἀδέλφια. Αἱ δὲ σαμπαθίαι καὶ τὰ τρεχαντήρια νὰ εἰσχωρήσωσι ὑπὸ τὸ βαρούσι καὶ ν' ἀρχίσωσι τὴν ἔφοδον οἱ Κρανιδιῶται, Κυριακούλης, Γενναῖος καὶ οἱ λοιποὶ Ὑδροσπετσιῶται. Ὁ δὲ Βαλέστας, Νικήτας καὶ λοιποὶ ν' ἀναβῶσι τὸ πρὸς τὴν Ἀρβανιτιὰν τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εὐθὺς ν' ἀνοίξωσι τὴν πόρτα τῆς ξηρᾶς.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἔφοδος

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ MARMON
ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ STOCK
Πωλοῦμεν τὸ τελευταῖον αὐτοκίνητον τῆς ἐκθέσεώς μας εἰς τιμὴν ἀπολύτου κόστους.
ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
Σεπτεμβρίου 106
Τηλέφ. 53—30

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΙΟΥΤΗΣ ΤΟΡΡΕΣ ΑΝ. ΕΤ. ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πρόσκλησις Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι εἰς δευτέραν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ Καταστατικοῦ τῇ 4ῃ Μαΐου 1931 ὥραν 5 μ. μ. εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν ὁδῷ Συγγροῦ, Στοὰ Δαβιδέττο ἀριθ. 25 Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ὅπως συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι ἐπὶ τῶν ἑξῆς θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἤτοι:

1) Ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1930.
2) Ἔκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν.
3) Ψηφοφορία πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930.
4) Ὁρισμὸς τοῦ Μερίσματος διὰ τὰς Μερισματαποδείξεις 1 & 2.
5) Ὁρισμὸς ἀξίαι τῶν Δελτίων παρουσίας τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1930.
6) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1931 καὶ ὁρισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Ὅπως ἔχωσι τὸ δικαίωμα οἱ κ. κ. Μέτοχοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν δέον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν Συνέλευσιν νὰ καταθέσωσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 25 τοῦ Καταστατικοῦ τὰς Μετοχὰς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην Ἀνών. ἐν Ἑλλάδι Τραπεζικὴν Ἑταιρείαν.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ τὰ καταθέσωσι παρὰ τῇ Τραπέζῃ Σαοὺλ Ἀμὰρ καὶ Σία βουλεβάρτον Χοσμὰν 23 εἰς Παρισίους, ἢ παρὰ τῇ Μπὰνκ Φεδεράλ, Γενεύῃ, δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως.

Θεσσαλονίκῃ τῇ 20ῃ Μαρτίου 1931.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ κ. κ. φοιτηταί, ὅπως τὴν 25ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος, ἵνα συμμετάσχουν τῆς μεγάλης ἐπισήμου φοιτητικῆς παρελάσεως.

Σημειωτέον ὅτι οὕτω θὰ δυνηθοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὴν ὅλην τελετὴν μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἄνεσιν.

(Ἡ ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ Ἐπιτροπή)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Προκηρύσσεται μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐγγεγραμμένων ἀποσκευῶν των διὰ λέμβων ἐκ τῆς ἀποβάθρας τῆς πόλεως Χαλκίδος εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Βασιλική» καὶ ἀντιστρόφως ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου «Βασιλική» εἰς τὴν ἀποβάθραν.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 31ης τρέχοντος παρ' ἡμῖν (Ἐμπορικὴ Ὑπηρεσία Πανεπιστημίου ἀριθ. 39) ὡς καὶ παρὰ τῷ Σταθμῷ Χαλκίδος ἔνθα καὶ οἱ ὅροι συμφωνιῶν, ὧν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Α΄ Περιφερείας)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία ἐκτυπώσεως ἐντύπων

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐντύπων συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν ὁδὸς Γ΄ Σεπτεμβρίου ἀρ. 5.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ. Ε. Κ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 16ης προσεχοῦς Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Οὐδεμία προσφορὰ ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅροις καθοριζομένης ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

Ἀθῆναι τῇ 16ῃ Μαρτίου 1931.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Δ)σεως τῶν Σ. Ε. Κ.)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Οἰκοδομικὸς Συνεταιρισμὸς Ἀξιωματικῶν ὁ «Ἀχιλλεὺς» προκειμένου νὰ οἰκοδομήσῃ διὰ χρημάτων του 50 οἰκίας διὰ τὰ μέλη του, προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν πρὸς ἀνάδειξιν Α΄.) Κατασκευαστοῦ αὐτῶν, Β΄.) Προμηθευτοῦ: 1) Πέτρας, 2) Γωνιολίθων, 3) Ἀσβέστου, 4) Ἄμμου, 5) Τσιμέντου, 6) Τούβλων, 7) Πλακῶν Μάλτας, 8) Κεράμων, 9) Ξυλείας, 10) Σιδηρικῶν, 11) Κλείθρων, 12) Λαβῶν, 13) Λεκανῶν ἀποχωρητηρίων συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὧν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 5—6 μ. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα Φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

Αἱ προσφοραὶ θὰ γίνωνται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Μαρτίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΕΜΜ. ΤΖΑΝΑΚΑΚΗΣ
Συν)ρχης

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Ὄρχος Αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 133389)12-3-31 διαταγῆς Υ. Σ. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν ἐκποίησιν 6000 ἓξ χιλιάδων δοχείων βενζίνης κενῶν.

Ἡ ἐκποίησις γενήσεται τὴν 28ην τρέχοντος, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ Ὄρχῳ.

Ἔξοδα δημοσιεύσεως, χαρτόσημον, κηρύκεια βαρύνουσιν τὸν πλειοδότην.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὄρχου.

Ἀθῆναι 17 Μαρτίου 1931.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Ὄρχου
Ν. ΦΡΕΜΕΝΙΤΗΣ
Συν)ρχης Μεταγ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ διακηρύττει ὅτι τὴν 4ην Ἀπριλίου 1931 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. θὰ ἐνεργηθῇ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ἐργοταξίου (Σταδίου 4 Αος ὄροφος) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγκαταστάσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ, τοῦ Κινηματοθεάτρου καὶ αἰθούσης χοροῦ Κεντρικοῦ Κτιρίου.

Ἐγγυοδοσία συμμετοχῆς δραχ. 50,000.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἐργοτάξιον.

(Ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑΙ ΟΙΚΙΩΝ

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς τακτοποιήσεως τῶν διαφόρων ἀνωμάλων ἀγοραπωλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὸν συνοικισμὸν Νέας Φιλαδελφείας.

Ὡς γνωστόν, πολλοὶ οἰκισταὶ τοῦ ὡς ἄνω συνοικισμοῦ ἐπώλησαν τὰ οἰκήματά των εἰς ἄλλους πρόσφυγας διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἐνῷ τὸ τοιοῦτον δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἑπομένως εἶνε ἄκυρος ἀλλὰ καὶ ὁ πωλητὴς ἀνεύθυνος.

Ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑπουργεῖον σκέπτεται νὰ λάβῃ ὁριστικὰ μέτρα ἐναντίον αὐτῶν καὶ παύει οὕτω ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν κατοικιῶν. Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν κατοίκων διὰ διαφόρους λόγους θελήσωσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ οἴκημά των, πρέπει νὰ πράξουν τοῦτο, μόνον διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας.

Ἡ τακτοποίησις τοῦ ὡς ἄνω ζητήματος ἐπιβάλλεται ἤδη ὁπότε πρόκειται νὰ γίνῃ καὶ ἡ διανομὴ τῶν ὁριστικῶν παραχωρητηρίων.

— Τὰ ζητήματα Θράκης

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης θὰ συνεργασθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Θράκης κ. Καλογερᾶ διὰ τὰ προσφυγικὰ ζητήματα τῆς περιφερείας του καὶ κυρίως τῆς στεγάσεως.

Ὁ κ. Καλογερᾶς θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς διοικήσεώς του καὶ θὰ ζητήσῃ ἀνάλογον διάθεσιν πιστώσεων.

— Αἱ σημεριναὶ συγκεντρώσεις

Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Ἥλιος» τῆς Νέας Κοκκινιᾶς θὰ γίνῃ ἡ προαγγελθεῖσα παμπροσφυγικὴ συγκέντρωσις ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς «Παμβουρλιωτικῆς Ἑνώσεως».

Κατ' αὐτὴν θ' ἀναπτυχθῶσι τὰ προσφυγικὰ ζητήματα καὶ ἡ σημερινὴ θέσις αὐτῶν, καὶ οἱ ῥήτορες θὰ ἐπιτεθῶσιν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου.

Ἐπίσης σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν θὰ διεξαχθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους συνοικισμοὺς αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς «Ἑνώσεως Ἑλλήνων ὑπηκόων».

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑ

ΝΕΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μυτιλήνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, ὁ κ. Νομάρχης Λέσβου συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων μηχανικῶν καὶ ὑπαλλήλων ἐπεσκέφθη διάφορα γήπεδα κείμενα πλησίον τῆς πόλεως διὰ νὰ μορφώσῃ ἰδίαν γνώμην περὶ τοῦ καταλληλοτέρου γηπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ ὁ νέος Ἀστικὸς Προσφυγικὸς συνοικισμὸς τῆς ἑταιρείας «Τέκτονος». Τὸ διάφραγμα τοῦ γηπέδου τούτου καταρτίζεται ὑπὸ τῶν μηχανικῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας πρὸς λῆψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἐπίσης κατὰ πληροφορίας ἐκ Δράμας ἐλήφθη εἰς τὴν ἐκεῖ Νομαρχίαν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐντέλλεται αὕτη ὅπως ὑποδείξῃ τὸ ταχύτερον κατάλληλον χῶρον διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ ἐξ ἑκατὸν οἰκιῶν. Κατόπιν τούτου ἡ Νομαρχία Δράμας ἐξετάσασα διαφόρους χώρους, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν παρὰ τὸν συνοικισμὸν «Ἑλλησπόντος» χῶρον, ὡς καὶ τὸν παρὰ τὸν νέον κρατικὸν συνοικισμὸν τοιοῦτον, ἀμφοτέρων ἀνταλλαξίμων, εὐθὺς δὲ κατόπιν τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας θὰ προκηρύξῃ τὸν σχετικὸν διαγωνισμὸν οὕτως ὥστε ὁ νέος οὗτος κρατικὸς συνοικισμὸς νὰ κατασκευασθῇ ταχέως.

Ἐκτὸς τῶν 100 τούτων οἰκημάτων, ὑπάρχουσιν ἤδη περὶ τὰ δέκα οἰκήματα τοῦ ἀνεγερθέντος κρατικοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἕτερα 64 ἀνεγειρόμενα ἤδη ἐν συνεχείᾳ τοῦ συνοικισμοῦ τούτου, τῶν ὁποίων ἡ ἀποπεράτωσις καὶ παράδοσις εἰς τὴν Νομαρχίαν θὰ γίνῃ ἀσφαλῶς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Ἤτοι θὰ χορηγηθῶσιν ἐν ὅλῳ κατοικίαι εἰς τριακοσίας τεσσαράκοντα οἰκογενείας, τῆς πόλεως Δράμας.

— Τὰ ζητήματα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ παρακαλέσωσι τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας νὰ συγκαλέσῃ εἰδικὴν σύσκεψιν διὰ τὰ προσφυγικὰ ζητήματα τῶν δύο πόλεων.

Κατ' αὐτὴν οἱ ὡς ἄνω βουλευταὶ θὰ ζητήσωσιν ὅπως ὁ κ. ὑπουργὸς τοὺς παράσχῃ πᾶσαν πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης κα. Ν. Καλλιπόλεως.

Χάρτης ταπετσαρίας τοίχων εἰς τὸν «ΡΥΘΜΟΝ» Βουλῆς 22.

Τὸ θήλασμα ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς καλὴν τροφήν

Ἡ σκέψις τῆς Μητέρας πρέπει πρὸ παντὸς νὰ κυριαρχῆται ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν Μπεμπὲ της ὑποχρεώσεις καὶ νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἡ τροφὴ τὴν ὁποίαν λαμβάνει μεταδίδεται διὰ τοῦ Γάλακτός της εἰς αὐτόν. Ἡ Μητέρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸν μικρόν της ἕνα θήλασμα πλούσιον καὶ γόνιμον πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνῃ καθ' ἡμέραν δύο κύπελλα

ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

διότι ἡ Οβομαλτίνη περιέχει ὅλα τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ τῆς Βύνης, τοῦ Γάλακτος, τῶν Αὐγῶν καὶ τοῦ Κακάου.

Ἡ Ὀβομαλτίνη εἶνε ἐπίσης τὸ καλλίτερον ἀναπληρωματικὸν τονωτικὸν τὸ ὁποῖον ἡ Λεχὼ πρέπει νὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν ἀπολύτρωσίν της διὰ νὰ συντομεύσῃ τὴν ἀνάρρωσιν καὶ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἐκ τοῦ τοκετοῦ καὶ τοῦ θηλάσματος ἐξάντλησίν της.

Δοκιμάσατε καὶ θὰ πεισθῆτε.

Δρ. Α. ΒΑΝΔΕΡ Α. Ε. ΒΕΡΝΗ
Γ. Ἀντιπρόσωπος Γ. Σιδερόπουλος
Ζωοδόχου Πηγῆς 1 α. Ἀθῆναι

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ
Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀσφαλίσεων
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ
εἰς τὸ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΔΜΗΤΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ
Γωνία ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΛΛΟΥ
Ἐνοικιάζονται Γραφεῖα
Ἀνελκυστὴρ—Καλοριφὲρ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ἀναλαμβάνεται ΔΩΡΕΑΝ ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις Λογιστικῶν Βιβλίων καὶ ἡ τήρησις αὐτῶν καθ' ὥρας ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς.
Διεύθυνσις: Γεωρ. Παρασκευόπουλος, Πλατ. Κάνιγγος ἀρ. 15.

Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἐπιστήμης

Οἱ Καταστροφεῖς

Μία περιπετειώδης ἱστορία γύρω ἀπὸ τὴν φοβερὰν «Μαύρην Ἀκτῖνα»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκάθησε μὲ χάρι σ' ἕνα μαξιλάρι, ἔβγαλε τὴν βεντάγια του ἀπὸ τὴν ζώνη του καὶ ἀφοῦ ἀερίσθηκε, ἄρχισε νὰ μιλῇ:

— Μολονότι εἶμαι ἀνάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ στρατάρχης Τσὰνγκ Τσὸ Λὶγκ μοῦ τὴν ἔδωσε πλήρη καὶ ἀπόλυτον. Μὲ ἐπεφόρτισε λοιπὸν νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τί θαυμάσια πράγματα μποροῦν νὰ συμβοῦν μὲ τὸ ἀεροπλάνον ποὺ σᾶς μετέφερεν ἐδῶ καὶ... ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι δὲν θὰ ἱκανοποιηθῇ νὰ τὰ μάθῃ μὲ λόγια...

Ὁ Φλέτσερ δὲν ἐκινήθη. Ἐπίσης ἡ Μὼντ. Μόνον ἡ Βεατρίκη ἔσκυψε τὸ κεφάλι γιὰ νὰ κρύψῃ ἕνα χαμόγελο.

— Δὲν μοῦ ἀπαντᾶτε; ἐρώτησεν ὁ Βὰνγκ ἔκπληκτος.

— Περιμένω νὰ συνεχίσετε! εἶπε ψυχρὰ ὁ Φλέτσερ, ἀνάβοντας ἕνα ποῦρο.

— Ἔχετε δίκηο! εἶπεν ὁ Βὰνγκ ἐνῷ ἕνα χαμόγελο ἔκαμε τὰ μάτια του ν' ἀστράψουν ἀπὸ χαρά. Λοιπὸν συνεχίζω:

Μοῦ εἴχατε πῆ, κύριε Φλέτσερ, ὅτι θὰ ἠμπορούσατε, ἐὰν ἠθέλατε νὰ καταστρέψετε τὸ Κρεμλῖνον. Εἶνε ἀλήθεια;

— Ἔχετε καλὴν μνήμην, κύριε Βὰνγκ! ἀπεκρίθη ὁ Φλέτσερ συγκρατῶν τὴν ὀργήν του. Ὅλα εἶνε ἀληθέστατα.

— Ἀφοῦ λοιπὸν ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ καταστρέψετε τὸ Κρεμλῖνον, θὰ μπορῆτε ἀσφαλῶς νὰ καταστρέψετε καὶ αὐτὸ τὸ μοναστῆρι.

— Βεβαιότατα!

— Μπορεῖτε νὰ τὸ ἐξολοθρεύσετε τελείως, νὰ τὸ κάμετε στάχτη; ἐπέμεινεν ὁ Βὰνγκ.

— Ἀκριβῶς... Ξύλα, πέτρες, μέταλλα πολύτιμα ἢ ὄχι, ἀνθρώπους, ζῶα, τὰ πάντα μποροῦν νὰ ἐκμηδενισθοῦν ἀπὸ τὴν ἄγνωστον δύναμιν, τὴν ὁποίαν κατέχω! Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτὸ πρέπει νὰ πάρω τὴν θέσι μου στὸ ἀεροπλάνο μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους μου καί...

— ... Καὶ θὰ μᾶς τὸ σκάσετε! προσέθεσεν ὁ Κινέζος. Ὄχι, ὄχι, κύριε Φλέτσερ, μὴν ὑπολογίζετε ἐπ' αὐτοῦ!

— Ὥστε λοιπόν, τί θέλετε νὰ γίνῃ; ἐρώτησεν ὁ Φλέτσερ ἀνάβοντας πάλιν τὸ ποῦρο του.

— Ἐκτὸς ἐάν... ἐσυνέχισεν ὁ Βὰνγκ μὲ ἕνα βλέμμα διφορούμενον.

— Ἐκτός, τί; ἐρώτησεν ὁ Φλέτσερ.

— Ἐὰν μὲ πάρετε μαζί σας.

— —Τὸ ἀεροπλάνον δὲν ἔχει παρὰ τρεῖς θέσεις: γιὰ μένα τὸν πιλότο, τὴν Μὼντ ποὺ χειρίζεται τὸ εἰδικὸν πολυβόλον καὶ τὴν Βεατρίκην, ἡ ὁποία ἐπιβλέπει τὰ μηχανήματα, ποὺ παράγουν τὴν ἐνέργεια....

— Δόστε μου ἕνα δεῖγμα ὅτι μπορεῖτε νὰ μ' ἐκδικηθῆτε εἶπε τότε ὁ Βὰνγκ μὲ ἔκφρασιν ἀσυγκρατήτου μίσους, καὶ σᾶς ἀπελευθερώνω χωρὶς ὅρους... Μπορεῖτε νὰ σκοτώσετε τὸν στρατάρχην καὶ ὅλη τὴ συντροφιά του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ κακούργους;

— Ὅλα, κι' ὅλα! ἀποκρίθηκεν ὁ Φλέτσερ ἐγειρόμενος. Εἶσθε μήπως τρελλός;

Ὄχι, εἶπε ὁ Βὰνγκ, ὁ ὁποῖος μ' ἕνα βλέμμα ἔδειξε ὁλόγυμνη τὴν ψυχή του. Δὲν εἶμαι τρελλός, ἀλλὰ ἀπὸ χθὲς δὲν ἔχω καμμίαν πλέον θέσι κοντὰ στὸν ἀφέντη. Εἶχε μεθύσει, μ' ἔβρισε χυδαιότατα καὶ μὲ κτύπησε μὲ τὴ γροθιά του στὰ μοῦτρα. Μοῦ ἔσπασε τὴν πινακίδα μου καὶ τσαλαπάτησε μὲ τὰ πόδια του τὸ σῆμά μου, τὸ σῆμα τοῦ λογίου... Ξέρει ὅτι τὴν προσβολὴ αὐτὴν δὲν τὴν συγχωρῇ ποτὲ ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας μανδαρῖνος τῆς γενεᾶς τῆς δικῆς μου. Εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ τὸν ἐκδικηθῶ. Ἀλλὰ κι' ἐγὼ εἶμαι βέβαιος ὅτι γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίκησίν μου θὰ βάλῃ τοὺς ἀνθρώπους του νὰ μὲ δηλητηριάσουν ἢ νὰ μὲ δολοφονήσουν. Ἐὰν εἶσθε καὶ οἱ τρεῖς διατεθειμένοι νὰ μὲ σώσετε καὶ ν' μ' ἐκδικηθῆτε, εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς δώσω τὴν ἐλευθερία σας, ἐπὶ πλέον ἔχω μαζί μου μερικὰ πολύτιμα κοσμήματα..

Ἄνοιξε τὸ φόρεμά του, ἐπῆρε ἀπὸ τὴ ζώνη του πολλὰ περιδέραια ἀπὸ θαυμάσια μαργαριτάρια καὶ τὰ ἔβαλε μπροστὰ στὴν Μὼντ.

— Ἰδοὺ ἡ ἐξασφάλισις ποὺ σᾶς δίδω! εἶπε.

— Φτάνει! εἶπεν ὁ Φλέτσερ. Μᾶς στήνετε αὐτὴ τὴ στιγμὴ παγίδα.

— Ὁρκίζομαι στὸ βωμὸ τῶν πεντακοσίων θεῶν, πὼς δὲν σᾶς γελῶ! εἶπεν ὁ Βὰνγκ.

Τὸ βλέμμα του, ἡ φωνή του, ἡ χειρονομία του ἦσαν εἰλικρινῆ.

— Αὔριο; Λοιπὸν αὔριο; ἐρώτησε.

— Θὰ κάνουμε αὔριο ἕνα πείραμα ἐνώπιον τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλῆς Ἐξοχότητος τοῦ στρατάρχου Τσὰνγκ Τσὸ Λὶγκ, ἀποκρίθηκεν ὁ Φλέτσερ ὑποκλινόμενος.

Ὁ Βὰνγκ ἐσηκώθηκεν ὑποκλιθεὶς ἐπίσης.

— Πηγαίνω νὰ πληροφορήσω τὸν κύριο στρατάρχη. Κρατῆστε αὐτὰ τὰ κοσμήματα ὡς ἐνέχυρο, ἀλλοίμονό σας ὅμως καὶ τρισαλλοίμονο ἐὰν ἐπιχειρήσετε νὰ μὲ γελάσετε.

Ἐβγῆκε εἰς τὴν βεράντα, ἔκαμε μίαν χειρονομίαν πρὸς τοὺς τρεῖς αἰχμαλώτους, ποὺ ἔμοιαζε σὰν χαιρετισμός, ἀλλὰ καὶ σὰν ὑπενθύμισις, καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ φυτοπλημμυρισμένο περιβόλι.

— Θεέ μου! εἶπε ἡ Μὼντ, μὲ χαμηλὴ φωνή. Τὴν φορὰν αὐτὴν εἴμαστε χαμένοι.

— Ναί! ἀπεκρίθη ὁ Φλέτσερ κατάχλωμος. Εἴμαστε χαμένοι γιὰ καλά, ἀλλὰ εἴμαστε καὶ ἄξιοι τῆς τύχης μας.

Μία ἔκρηξις γέλιου τὸν διέκοψε. Ἦταν ἡ Βεατρίκη ποὺ γελοῦσε.

Ἡ Μὼντ καὶ ὁ τυχοδιώκτης, μὲ ταυτόχρονη κίνησι ἐγύρισαν πρὸς τὴν Βεατρίκη καὶ τὴν ἐκύτταξαν κατάπληκτοι.

— Ἀπελπίζεσθε, τοὺς εἶπε, γιατὶ δὲν ξέρετε ἐκεῖνο, ποὺ ξέρω ἐγώ. Μὴ φοβᾶσθε, δὲν ἐχαθήκαμε, τοὐναντίον ἐσωθήκαμε...

* * *

Μία σιωπὴ γεμάτη ἀγωνία, δυσπιστία καὶ κατάπληξι, ἐβασίλευσε τώρα μεταξὺ τῶν τριῶν αἰχμαλώτων.

Ἡ Βεατρίκη ἠρεμωτάτη, ἔπινε ἕνα ποτήρι δροσερὸ νερὸ χωρὶς νὰ παύσῃ κυττάζουσα πότε τὸν Φλέτσερ καὶ πότε τὴν Μὼντ.

— Δὲν μὲ πιστεύετε; εἶπε τέλος διακόπτουσα τὴν σιγήν.

— Τί θέλεις νὰ πῇς; ἐψιθύρισεν Μὼντ.

— Θέλω νὰ πῶ πῶς γιὰ μιὰ τέτοια ἐπίδειξι, ποὺ πρόκειται νὰ κάμουμε αὔριο, τὰ πρίσματα τοῦ κινητῆρος ἠμποροῦν ν' ἀντικαταστήσουν τὰ πρίσματα τοῦ πολυβόλου.

— Διάβολε! ἔκραξεν ὁ Φλέτσερ κατάπληκτος. Ἐγὼ δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ ποτέ!

— Ἀκοῦστε με... ἐσυνέχισεν ἡ Βεατρίκη. Ἐσεῖς δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε ὅλα ὅσα ἐφεῦρεν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ πατέρα μου. Ὁ πατέρας μου εἶχε προβλέψει τὸ δυνατὸν τῆς ἀντικαταστάσεως, — ἀγνοῶ διὰ ποῖον λόγον, — τῶν πρισμάτων τοῦ κινητῆρος, ὅπως ἐπίσης εἶχε προβλέψει, κύριε Φλέτσερ, τὴν περίπτωσιν ποὺ θὰτοῦ ἔκλεβαν τὴν ἐφεύρεσίν του διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθοῦν δι' ἄλλους σκοπούς, ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ αὐτὸς ἐφαντάζετο.

— Κατόπιν;

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΟΓΙΣΤΗΣ διπλωματοῦχος λίαν πεπειραμένος, γνώστης τῆς Γαλλικῆς καὶ ἀριστοῦχος σχεδιαστής, ζητεῖ θέσιν ἀνάλογον μὲ ἀπαιτήσεις μετρίας ἀμοιβῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας» 12—2 καὶ 7—10 μ.μ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Οἱ ἀγρόται Ναυπλίου

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Προχθὲς ἔλαβε χώραν ἐν τῇ πόλει μας πάνδημον συλλαλητήριον, εἰς τὸ ὁποῖον προσῆλθον καὶ πολλοὶ ἀγρόται τῆς περιφερείας Ἄργους, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς προϊόντων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μακεδονίαν, δι' ἧς πλήττονται εἰς τὰ καίρια τὰ συμφέροντα τῆς Πελοποννήσου καὶ καταδικάζεται εἰς οἰκονομικὸν μαρασμὸν τὸ ἐξαγωγικόν μας ἐμπόριον.

Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησαν διάφοροι ῥήτορες, οἱ ὁποῖοι κατεφέρθησαν κατὰ τοῦ ἀψυχολογήτου αὐτοῦ μέτρου καὶ συνέστησαν ὅπως ὁ λαὸς τῆς περιφερείας ἐπιμείνῃ ἀνενδότως εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διαταγῆς.

Τέλος ἐπέδωκαν ψήφισμα πρὸς τὸν κ. Νομάρχην διὰ νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ζητοῦντες δι' αὐτοῦ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ φόρου τοῦ καπνοῦ, καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἐξαγωγῆς προϊόντων ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰς Μακεδονίαν.

Οἱ ἔφεδροι Χανίων

ΧΑΝΙΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Αἱ ἐφεδρικαὶ ὀργανώσεις τῆς περιφερείας μας, συνελθοῦσαι προχθὲς εἰς κοινὴν σύσκεψιν, ὅπως λάβουν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀνεπιλύτων ἐφεδρικῶν ζητημάτων, ἰδιαίτατα δὲ διὰ τὴν ἐξέταξιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐφεδρικῶν ταμείων, ἔμειναν σύμφωνοι ὅτι τὰ ἐφεδρικὰ ταμεῖα ἔδει νὰ ὀργανωθοῦν κατὰ τρόπον ὥστε ν' ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεώς των.

Τὸ ζήτημα ἔχει ἀπασχολήσει πολλάκις μέχρι σήμερον τὸν ἐφεδρικὸν κόσμον τῆς νήσου, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ λειτουργία τῶν ἐφεδρικῶν ταμείων πρέπει νὰ ἐναρμονισθῇ τελείως πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐφέδρων, ὧν τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα προώρισται νὰ ἐξυπηρετήσουν.

Καὶ ἡ ὁριστικὴ καὶ δικαία λύσις τοῦ ζητήματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα ἐξετέθησαν ἤδη ἐν πλάτει, ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπόψεων.

Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐφεδρικῶν μας ὀργανώσεων, διατυπωθεῖσαι ἐκ νέου ἐν σχετικῷ ὑπομνήματι, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, συνίστανται εἰς τὰ ἑξῆς:

1ον) Πλήρης καὶ πραγματικὴ αὐτονόμησις τῶν ἐφεδρικῶν ταμείων τῆς ἐκλογῆς τῶν Διοικητικῶν αὐτοῦ ὀργάνων ἀνατιθεμένης εἰς τὰς ἐφεδρικὰς ὀργανώσεις. 2ον) Ἐφαρμογὴ προγράμματος αὐστηρῶν οἰκονομιῶν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ταμείων. 3ον) Ἄμεσος ἐκποίησις τμήματος κτημάτων διὰ τὴν ἀπόκτησιν ρευστοῦ χρήματος διὰ τὴν χορήγησιν δανείων. 4ον) Παραχώρησις κτημάτων εἰς τοὺς ἐφέδρους καλλιεργητὰς ὑπὸ τοὺς μᾶλλον εὐεργετικοὺς ὅρους τηρουμένων τῶν τύπων τῆς ἐκποιήσεως. 5ον) Ριζικὴ τροποποίησις τῶν ὅρων χορηγήσεως δανείων. καὶ 6ον) Πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου καταλλήλως συμπληρουμένων καὶ πλήρης σεβασμὸς τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ι. Μπαμπιάνεση, Θεσσαλονίκην. Ἁρμοδία ἐν προκειμένῳ εἶνε ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀποταθῆτε.

Κλειτόριον, Πάτρας. Τὸ ἀντίγραφον τοῦ διπλώματός σας ἐστάλη προχθές, κατόπιν συστάσεώς μας, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐγένετο ὅμως σύγχυσις εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐστάλη εἰς Κλειτόριον Πατρῶν, μόλις ἐπιστραφῇ ὑπὸ τοῦ Ταχ)μείου θὰ φροντίσωμεν νὰ σᾶς σταλῇ αὐτόθι.

Ἀχτιάν, Πάτρας. Τὸ βιβλιάριον καὶ τὸ δίπλωμα θὰ σᾶς σταλοῦν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Τὸ Ταμεῖον Προνοίας μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι σᾶς ἔστειλε δύο σχετικὰς ἀπαντήσεις.

κ. Δ. Πέππαν, Θεσσαλονίκην. Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 93 τῆς 27—2—31 πρακτικόν του ἐγνωμάτευσεν ὑπὲρ τῆς ἀπονομῆς εἰς τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος δικαιοῦχον συντάξεως ἐκ δραχμῶν 380 μηνιαίως. Τὰ σχετικὰ διεβιβάσθησαν προχθὲς εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα πρὸς ἐκτέλεσιν. Παρακολουθοῦμεν τὸ ζήτημα.

κ. Λ. Ὁ διορισμός σας ἐνεκρίθη καὶ κοινοποιεῖται. Διὰ τὴν μίσθωσιν τοῦ οἰκήματος δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις. Τὰ πρακτικὰ τῆς γενομένης δημοπρασίας δὲν ἐμελετήθησαν ἀκόμη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 22|3|3

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας στοιχίας μέχρις 7 μ.μ.

Ἀεροπορικῶς διὰ Κ ζον, Βηρυττὸν καὶ Βαγδ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας 24ης ὥρας, δι' Ἀγγλία Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι 12ης ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Πάτρας, Μ τιζι διὰ τῆς Ἀεροεσπρέσσο 11 μ.μ.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ ἀμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται λληλογραφία μέχρι τῆς 11 συστημένη καὶ 12 1|2 ἡ Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας χρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Π Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται πλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 6 ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς ρινῆς τῆς προτεραίας. Μ χεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλ ται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φ χρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ μένη μέχρι τῆς 10.40 π.

Ρουμανικὸν, 10 π. μ. λιν, Κωνστάντζαν.

Μεσαξερὶ 10 π. μ. Κων Σμύρνην.

«Τσιτσερὶν» 10 π. μ. Σμύρ
«Κεραυνὸς» 6 π. μ. Ἀργολ
«Ἕλενα» 11 π. μ. Τῆνον
«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλκ Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

WHITE STAR LINE-RED STAR LI
(Ταχεῖα Συγκοινωνία)
ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ - ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗ
& HALIFAX (ΚΑΝΑΔΑ)
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟ
1 Ἀπριλίου «HOMERIC» διὰ Ν. ΥΟΡΚ
4 Ἀπριλίου «PENNLAND» διὰ Ν. ΥΟΡΚ & HALIFAX
8 Ἀπριλίου «MAJESTIC» διὰ Ν. ΥΟΡΚ
15 Ἀπριλίου «OLYMPIC» διὰ Ν. ΥΟΡΚ
18 Ἀπριλίου «CALGARIC» διὰ QUEBEC & MONTREAL
22 Ἀπριλίου «HOMERIC» διὰ Ν. ΥΟΡΚ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς διὰ Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδομάδος μέσον Μασσαλίας καὶ Βρινδησίου, καὶ καθ' ἑκάστην σιδηροδρομικῶς διὰ τοῦ EXPRESS ORI ANT.
Διὰ πληροφορίας κλπ. ἀπευθυντέον:
κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, ΠΕΙΡΑΙΑ, καθὼς καὶ εἰς τὰ διάφορα Γραφεῖα Ταξειδίων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 18 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ διαχειριστῇ κ. Νικολ. Χεύντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τμηματικῶς ἢ ὁλικῶς ἢ πωλεῖται τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μυλλέρου 44 Ἐργοστάσιον Αὐτοκινήτων (πρώην Μάξη) μετὰ τῆς περιοχῆς του ἐκ πήχεων 6.000 περίπου, ὑποστέγων, ἀποθηκῶν κλπ., κτισμάτων, καταλλήλων δι' ἀποθήκας, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανημάτων σιδηρουργικῶν καὶ ξυλουργικῶν.

Τὰ Μηχανήματα ταῦτα πωλοῦνται καὶ κεχωρισμένως, ἀπαρτίζονται δὲ ἀπὸ 5 τόρνους, 1 τόρνον ρεβολβέρ, 2 φρέζας, 1 ρεκτιφιέζ, 1 πλάνη ὀρθία, 1 πετρελαιομηχανὴ ΣΕΜΙ—ΔΙΕΣΕΛ 20—25Η. Ρ., 1 κινητήριος Βενζινομηχανή, 1 πριονάκι σιδήρου, 2 Τρυπάνια, 1 Φοῦρνος βαφῆς Μετάλλων, 1 ἱμαντοκίνητος σφύρα, 1 διπλοῦς σμυριδοτροχός, 1 βοῦρτσα καθαρισμοῦ ἐργαλείων, 2 μηχανήματα διὰ στεφάν. καροσ., 1 πριονοκορδέλα ξυλουργείου, 1 σβοῦρα τρυπαν. καὶ δίσκος, 1 πλάνη ξεχονδρίστρα κλπ. κλπ., μεθ' ὅλης τῆς ἐγκαταστάσεως.

Πληροφορίαι Ὁμήρου 18 οἰκία Ἐμπειρίκου 9—12 π. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀλωνιστικὴ μηχανὴ αὐτοκίνητος μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τῆς συστήματος Κλάϊτον 54 ἰντσῶν. Πληροφορίαι κ. Γεώργιον Κ. Φασουλόπουλον ἐν Θήβαις καὶ ἐν Ἀθήναις Γεώργ. Παλικίνην Ἀριστοτέλους 133.

ΒΕΝΖΙΝΑΚΑΤΟΣ καινουργής, 18 θέσεων κατάλληλος δι' ἐκδρομάς, ταχύτητος 9 μιλλίων, πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Ἁγίου Νικολάου 1, Πειραιᾶ.

Μουσαμάδες λινόλεουμ, φελοτάπητες εἰς τὸν «ΡΥΘΜΟΝ» Βουλῆς 22.

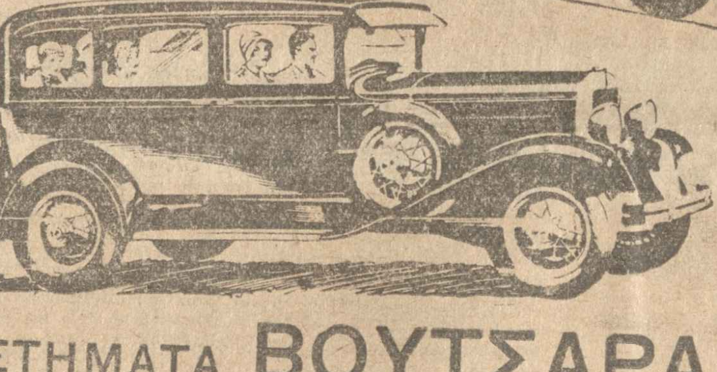

Διὰ νὰ ἐκπληρώσητε τὴν ἐπιθυμίαν σας ἀπὸ ἀπόψεως
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ-ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ-ΑΝΤΟΧΗΣ-ΚΑΙ ΧΑΜΗΛΗΣ ΤΙΜΗΣ
Δύνασθε νὰ βασισθῆτε εἰς τὴν ἀγορὰν ἑνὸς
DE SOTO '6'
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΟΥΤΣΑΡΑ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΒΟΥΛΗΣ 3
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ - ΤΡΙΠΟΛΕΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΚΑΛΑΜΑΙΣ - ΣΕΡΡΑΙΣ - ΧΑΛΚΙΔΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

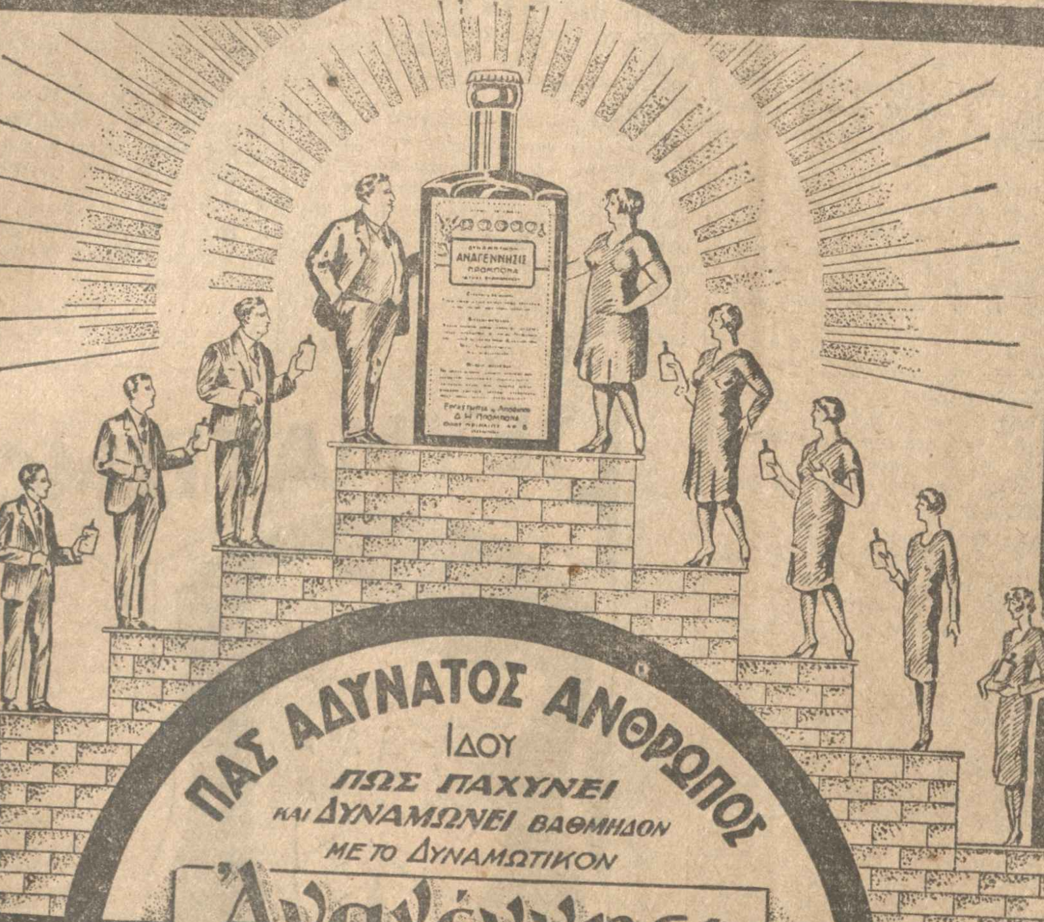

ΠΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΙΔΟΥ ΠΩΣ ΠΑΧΥΝΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ ΜΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἀναγέννησις
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ
ΑΝΑΙΜΙΑΝ - ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ - ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΝ - ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ — ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Δ. Η. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ - ΡΩΜΗΣ - ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ - ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΑΜΕΡΙΚΗΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΑΙ - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

Ῥήτορες, Τραγουδισταί, Ἀθληταί, δοκιμάσατε ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA καὶ θὰ μείνητε κατενθουσιασμένοι. Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα. Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα VALDA

ΤΟ ΣΙΝΕΞ ΕΙΝΕ ΚΟΛΛΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΙΣΜΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΔΕΡΜΑΤΙΝΟ ΕΙΔΟΣ.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ. ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Γ. ΚΟΝΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ ΔΩΡΟΥ 10 - ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ στρατὸς τοῦ μέλλοντος

Πῶς ὀργανοῦται ὁ Γερμανικὸς στρατὸς

Δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὸν ὠργανωμένον στρατὸν οἱασδήποτε χώρας

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅταν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ Γενικὴ Διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ θὰ συνέλθῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1932, ὁ Γερμανὸς ἀντιπρόσωπος ἐπέμεινεν ὅπως ἡ διάσκεψις συνέλθῃ ἐνωρίτερον. Ποία εἶνε ἡ αἰτία τῆς γερμανικῆς αὐτῆς ἐπιμονῆς; Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου δὲν ἀπέκρυψαν τὴν αἰτίαν. Ἡ Γερμανία, ἔγραψαν, θέλει νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατόν της.

Ὁ γερμανικὸς στρατός, τοῦ ὁποίου τμήματα διαφόρων ὅπλων ἐξετέλεσαν ἐσχάτως μεγάλα γυμνάσια, δὲν δύναται, κατὰ τὴν συνθήκην καὶ τὰ μετ' αὐτὴν πρωτόκολλα, νὰ ὑπερβῇ τὰς 100.000, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στελεχῶν.

Εἰς τὸν στρατὸν αὐτὸν κατατάσσονται μόνον ἐθελονταὶ διὰ δώδεκα ἔτη. Ὅλοι οἱ ἐθελονταὶ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν τὸ πρῶτον ἱκανοὶ διὰ τὸ πεζικόν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅπλου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὑπηρετήσουν. Στρατωνίζονται εἰς οἰκήματα εἰδικῶς ἀνεγερθέντα μὲ ὅλας τὰς νεωτέρας μεθόδους, ἐνδύονται καλῶς καὶ ἔχουν τελειότατον ὁπλισμόν. Δὲν φοροῦν πλέον τὸ στρογγυλὸν πηλήκιον τῶν παλαιῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ τὸ πηλήκιον τοῦ ὑπαξιωματικοῦ.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὁ ἐξαιρετικῶς σημαντικὸς ῥόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ἡ πειθαρχικότης των, ἡ ἀφοσίωσις, ἡ αὐτοθυσία των.

Μὲ τὸ ἴδιον πνεῦμα ἔχει ἐμποτισθῆ ὁ σημερινὸς στρατιώτης. Ἔχει συναίσθησιν τοῦ ἐθνικοῦ ῥόλου τὸν ὁποῖον ἐκλήθη νὰ παίξῃ. Γνωρίζει ὅτι αὔριον θὰ κληθῇ νὰ ἀναλάβῃ μίαν ὑπεύθυνον διοίκησιν καὶ ἴσως νὰ εἶνε αὐτὴ ἐξαιρετικῶς σπουδαία. Κάθε λόχος συνεχίζει ἄλλως τε τὴν παράδοσιν ἑνὸς διαλυθέντος συντάγματος τοῦ παλαιοῦ στρατοῦ καὶ οἱ σημερινοὶ ἄνδρες φέρουν ἐπὶ τοῦ βραχίονος κεντημένον καὶ πολύχρωμον τὸ ἔμβλημα ἑνὸς παλαιοῦ συντάγματος τὸ ὁποῖον εἶνε ὑπερήφανοι ὅτι ἀντιπροσωπεύουν.

Ὁ κατατασσόμενος ἐθελοντὴς διὰ 12 ἔτη εἰς τὸν γερμανικὸν στρατόν, εἰς τὸ πεζικόν, τὸ ἱππικόν, τὸ πυροβολικόν, γνωρίζει ὅτι δὲν θὰ ἀπολυθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς δωδεκαετίας. Αἱ ἀποστρατεύσεις πρὸ τοῦ καθωρισμένου αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἔχουν περιορισθῆ ὑπὸ τῆς συνθήκης εἰς 5 % τῶν καταταχθέντων καὶ τοῦτο ἵνα ματαιωθῇ ἡ συχνὴ ἀνανέωσις τῶν στρατιωτῶν, πρᾶγμα ποὺ θὰ ηὔξανε τοὺς ἐκπαιδευμένους στρατιωτικῶς ἄνδρας. Μετὰ τὸ 5ον, 6ον ἢ 8ον ἔτος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας αἱ ἀποστρατεύσεις καθίστανται συχνότεραι «διὰ λόγους ὑγείας» καὶ τοὺς ἀποστρατευομένους αὐτοὺς ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς συναντήσῃ κατόπιν ὡς διοργανωτὰς τῶν ἀπειραρίθμων γυμναστικῶν συλλόγων πουφύτρωσαν ἐν Γερμανίᾳ.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ παλαιοῦ στρατεύματος, πολλάκις δὲ μεταξὺ τῶν ἐθελοντῶν. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ πρέπει τοὐλάχιστον ἐπὶ 18 μῆνας νὰ ὑπηρετήσουν ὡς ἁπλοὶ στρατιῶται, κατόπιν ὀφείλουν νὰ ἀκολουθήσουν ἐπὶ 10 καὶ ἥμισυ μῆνας τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Πεζικοῦ, πρὶν ἢ κάμουν μίαν ἀνάλογον θητείαν εἰς τὰς εἰδικὰς σχολὰς ἑκάστου ὅπλου.

Κάθε λόχος ἔχει καταρτισθῆ τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ σχεδὸν ὅλας τὰς στρατιωτικὰς εἰδικότητας. Εἶνε ταυτοχρόνως καὶ πυρὴν στρατιωτικῆς εἰδικότητος καὶ ἑστία δημιουργίας στελεχῶν.

Ὁ ὁπλισμὸς εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς γερμανικῆς τέχνης. Τὸ πυροβολικὸν ἐπίσης. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τὰνκς, τὰ ὁποῖα ἀπαγορεύονται ῥητῶς ὑπὸ τῆς συνθήκης, ἀντιπροσωπεύονται κατὰ τὰ γυμνάσια ἀπὸ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοποθετεῖται ἕνα εἰδικὸν «σασί» ἀπὸ ξύλο καὶ λαμαρίναν, τὸ ὅλον περιτυλιγμένον μὲ τέντες χρωματισμένες. Κάθε ὅμως μονὰς πεζικοῦ ἔχει εἰδικὰς σφαίρας διατρητικὰς τῶν τὰνκς, καὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου κάθε λόχος πεζικοῦ διατηρεῖ τέσσαρα ὅπλα χρησιμοποιούμενα ἐναντίον τῶν τάνκς.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ δὲν παύουν νὰ ἐκγυμνάζωνται εἰς πολεμικὰς ἀσκήσεις. Καὶ πάντοτε τὰ γυμνάσιά των γίνονται μὲ ἐκεῖνο ποὺ ἀποκαλοῦν «σύγχρονον στρατόν». Ὁ στρατὸς αὐτὸς εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐλπίζει ὅτι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ παρατάξῃ μετὰ μίαν ἐπιστράτευσιν ἡ Γερμανία. Ὅλα κινοῦνται πλέον διὰ μοτέρ. Ἐὰν ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι ἡ Γερμανία ἀποκτᾷ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην τὸν «σύγχρονον στρατὸν» τὸν ὁποῖον προπαρασκευάζει, θὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα ἐν συγκρίσει μὲ τὸν γαλλικὸν στρατόν:

Ὑπεροχὴν ἀναμφισβήτητον εἰς τὸ πυροβολικόν, τόσον εἰς ἀριθμὸν πυροβόλων ὅσον καὶ εἰς διαμέτρημα. Ὑπεροχὴν εἰς τὴν ἐναντίον τῶν ἀεροπλάνων ἄμυναν. Ὑπεροχὴν εἰς τὰ αὐτοκίνητα - πυροβόλα.

Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ στρατὸς τῶν 100.000, τὸν ὁποῖον ἐπέτρεψεν ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν, ἀποτελεῖται ἐκ 3800 ἀξιωματικῶν, 58.000 ὑπαξιωματικῶν καὶ μόνον 38.000 στρατιωτῶν. Δι' αὐτὸ καὶ εἷς ἐκ τῶν ἐγκυροτέρων Γερμανῶν συγγραφέων, χωρὶς νὰ εἶνε στρατιωτικός, μήτε νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Χίτλερ, εἶχε δίκαιον λέγων ὅτι «ὁ Γερμανικὸς στρατὸς ἔχει ἐκπαιδευθῆ κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον καὶ δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ οἱονδήποτε ὠργανωμένον καὶ πεπαιδευμένον στρατὸν οἱασδήποτε χώρας».

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ
«...ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΔΙΑΒΑΣΑ ΤΟΣΟ ΩΡΑΙΟ ΒΙΒΛΙΟ!...»

Ο ΟΙΚΟΣ ΡΑΤΗΕ
ΒΟΥΛΗΣ 6 Β
Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του ὅτι ἐξετύπωσε καὶ ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν εἰς δίσκους της, μὲ ἠλεκτρικὴν φωνοληψίαν τὰς μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας τοῦ μοναδικοῦ μας βαρυτόνου κυρίου ΓΙΑΝΝΗ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ὡς καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν καλλιτεχνῶν ΑΝΤΩΝ. ΔΕΛΕΝΔΑ - ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΥΣΙΔΟΥ.
80134 RIGOLETTO — Pari siamo. Exéc: J. Anghélopulos
RIGOLETTO — FIGLIA, mio padre—Exéc: J. Anghelopulos—V. Anglou
80135 RIGOLETTO — Ho mia Gilda—Exéc: J. Anghélopoulos — V. Anglou.
RIGOLETTO — Bella figlia dell' amore (Quartetto) V. Anglou, Cl. Karantinoù, J. Anghélopoulos, A. Délenda.
80136 RIGOLETTO — CORTIGIANI, vil razza dannata—Exéc: J. Anghélopoulos
BARBIERI DI SEVIGLIA—Cavatina di Figaro—Exéc: J. Vlissidis.
80137 ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ—Δύστυχε Ριγολέττο—Ι. Αγγελόπουλος και χορῳδία.
ΧΟΡΟΣ ΜΕΘΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ—Ἐκτ. Ἰω. Ἀγγελόπουλος.
80138 ERNANI — Oh dei verd' anni miei—Exéc: J. Anghélopoulos.
FAVORITA — Vien Eleonora Exéc: J. Anghélopoulos.
80144 RIGOLETTO — Piangi fanciulla—Exéc: V. Anglou—J. Anghélopoulos.
TRAVIATA — Di Provenza il mar, il sol—Exéc: J. Vlissidis.
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Καταστήματα πωλήσεως εἰδῶν φωνογράφων καὶ Δίσκων
ΔΕΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ
ΙΑΤΡΟΥ-ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΥ

Διὰ τοῦ σημερινοῦ ἡμῶν ἄρθρου, ὅπερ ἡ φίλη «Πρωΐα» ἔχει τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ φιλοξενήσῃ εἰς τὰς στήλας της, προτιθέμεθα ὅπως θίξωμεν ἓν μόνον σημεῖον τοῦ μεγάλου κοινωνικοῦ προβλήματος, τῆς συφιλίδος, λόγῳ τῆς ἀτελοῦς θεραπείας αὐτῆς. Οἱ κίνδυνοι δὲν περιορίζονται μόνον ἐπὶ τῶν πασχόντων, ἀλλ' ἐξικνοῦνται καὶ εἰς τὴν λοιπὴν κοινωνίαν, ἐφ' ὅσον οἱ πάσχοντες, ἀτελῶς θεραπευόμενοι, ἀποτελοῦν μίαν διαρκῆ ἑστίαν μολύνσεως διὰ τοὺς λοιπούς. Καὶ πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν θέματος, δι' ὀλίγων θέλομεν ἀσχοληθῆ μὲ τὴν τρομερὰν αὐτὴν νόσον, ἥτις ἀνέκαθεν τοσαύτας καταστροφὰς ἐπέφερεν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἐξακολουθεῖ, δυστυχῶς, νὰ ἐπιφέρῃ. Εἶνε γεγονὸς ὅτι τὰ ἀφροδίσια νοσήματα κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ μετὰ τοῦτον ἔσχον εἰς ὅλας τὰς χώρας τοιαύτην ἐξάπλωσιν, ὥστε τὰ διάφορα Κράτη ἔλαβον, καὶ καθημερινῶς λαμβάνουν, δρακόντεια μέτρα, πρὸς περιστολὴν καὶ ἐξαφάνισιν τῶν νόσων τούτων, καὶ ἰδίᾳ τῆς συφιλίδος. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὀλεθρία αὐτῆς ἐπίδρασις εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Καθ' ἑκατοντάδας ψυχὰς ἐξαποστέλλει ἐτησίως εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, κατ' ἰσαρίθμους δὲ χιλιάδας ἢ ἐγκλείει εἰς τὰ ἄσυλα τῶν ἀνιάτων ἢ καθιστᾷ ἀναπήρους. Μαραίνει τὸ ἄνθος τῆς ἀνθρωπότητος πρὶν τοῦτο ἀνθήσῃ. Εἶνε ἡ ἀπαισία ἐκείνη νόσος, τῆς ὁποίας ἡ ὀλεθρία ἐπίδρασις δὲν περιορίζεται ἐπὶ τοῦ πάσχοντος ἀτόμου, ἀλλ' ἐξικνεῖται καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς αὐτό, φεῦ! τὸ διαιωνιζόμενον ἀνθρώπινον εἶδος.

Κίνδυνος ἀτομικὸς καὶ κοινωνικός: Διὰ τὸ ἄτομον ἐλαττώνει τὴν παραγωγικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, καὶ ἑπομένως ἐλαττώνει καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν κερδιζόμενα. Διὰ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πατρίδα τὸ κακὸν εἶνε ἔτι μεγαλύτερον. Ὁ σύζυγος μεταδίδει τὴν νόσον εἰς τὴν σύζυγόν του, ἐπακολουθεῖ διαζύγιον ἢ καθημεριναὶ ἔριδες καὶ σκηναί, αὐτόματοι ἐκτρώσεις, ἐνίοτε στείρωσις, γένεσις τέκνων συφιλιδικῶν, καὶ ἑπομένως ἐλάττωσις τῆς γονιμότητος καὶ ἐκφυλισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους. Διὰ τὸ Κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν ἐν γένει: Σπατάλη τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐπειδὴ τοιουτοτρόπως ἐλαττοῦται τὸ ποσὸν τῆς ἐργασίας καὶ ἑπομένως τῆς παραγωγικότητος, συγχρόνως δὲ δημιουργεῖται εἰς σεβαστὸς ἀριθμὸς ἀναπήρων, οἵτινες πέπρωται νὰ ζήσουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς βάρος τῆς λοιπῆς κοινωνίας.

Ἀπορίας δὲ ἄξιον ἴσως εἶνε ὅτι, παρ' ὅλα τὰ λαμβανόμενα μέτρα, τὸ κακόν, ἀντὶ νὰ ἀναχαιτισθῇ, ἐξακολουθεῖ μὲ τὴν αὐτὴν ὡς χθὲς ἐξέλιξιν, ἂν μὴ προοδευτικήν, πάντως ὅμως οὐδόλως ἐλαττουμένην. Τί ἆρά γε νὰ συμβαίνῃ; Μήπως ἐλλείπουν ἡμῖν τὰ μέσα τῆς καταπολεμήσεως τῆς τρομερᾶς αὐτῆς κοινωνικῆς μάστιγος, ἢ μήπως ἠστοχήσαμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καταλλήλων πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ μέτρων; Ἄνευ τοῦ παραμικροτέρου δισταγμοῦ εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι, καίτοι σήμερον διαθέτομεν ἄφθονα τὰ πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ μέσα, ἐν τούτοις ἡ κακὴ καὶ ἀμέθοδος αὐτῶν ἐφαρμογὴ εἶνε τὸ κύριον αἴτιον τῆς σημερινῆς ἐμφανίσεως τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ζητήματος.

Καταναλίσκεται πολύτιμος χρόνος μὲ τὴν τιμωρίαν τῶν μεταδιδόντων ἀφροδίσια νοσήματα ἢ μὲ τὸ ὑποχρεωτικὸν προγαμιαῖον πιστοποιητικόν, πράγματα ἅτινα μόνον ἀφελεῖς δύνανται νὰ υποστηρίζουν ὅτι δύνανται νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογήν, ἐνῷ παραμελοῦνται ὡρισμένα μέτρα, ὡς ἡ εὐρεῖα διαπαιδαγώγησις τοῦ κοινοῦ περὶ τοῦ κινδύνου καὶ τῆς προφυλάξεως πρῶτον καὶ δεύτερον ἡ θεραπεία τῶν πασχόντων. Τὸ δεύτερον ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τ ν κυρίως παράγοντα τοῦ ἐπεκτεινομένου κακοῦ. Σήμερον διαθέτομεν ἄφθονα διαγνωστικὰ καὶ θεραπευτικὰ μέσα, δυνάμενοι ἀδιστάκτως νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ καταπολέμησις καὶ ἐξαφάνισις τῆς συφιλίδος εἶνε ζήτημα θελήσεως καὶ μεθόδου.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ παρασίτου τῆς νόσου καὶ τῶν διαφόρων βιολογικῶν ἀντιδράσεων τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ χρῆσις τῶν διαφόρων εἰδικῶν φαρμάκων τελευταίως ἀνακαλυφθέντων, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ 606 καὶ βισμουθίου, μεγίστας ὑπηρεσίας προσέφεραν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἡμῶν δρᾶσιν, καὶ ἑπομένως εἰς τοὺς ὑπὸ θεραπείαν ἀτυχεῖς πάσχοντας. Δυστυχῶς ὅμως τὰ ἄφθονα αὐτὰ διαγνωστικὰ καὶ θεραπευτικὰ ἡμῶν μέσα ἐπέπρωτο πολλάκις, ἀντὶ νὰ ἀποδώσουν τὰ ἀναμενόμενα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος ἀποτελέσματα, νὰ διαψεύσουν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν καὶ πολλάκις νὰ ἐπιφέρουν πραγματικὰς καταστροφὰς ἐκεῖ ὅπου ἐὰν ἠκολουθούσαμεν τὴν κλασσικὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν τῶν προγενεστέρων γενεῶν, ἴσως τὰ ἀποτελέσματα νὰ ἦσαν εὐνοϊκώτερα. Αἱ ἐλπίδες ἡμῶν δὲν διεψεύσθησαν ἐπειδὴ τὰ σημερινὰ θεραπευτικὰ μέσα εἶνε κατώτερα ἐκείνων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τοὐναντίον μάλιστα ταῦτα εἶνε ἀπείρως ἀνώτερα, μὲ τὴν προϋπόθεσιν νὰ ἐφαρμόζωνται μεθοδικῶς καὶ μὲ τοὺς σημερινοὺς ἐπιστημονικοὺς κανόνας, ὁπότε ὁ ἐπιστημονικὸς ἡμῶν θρίαμβος εἶνε μέγιστος.

Ἡ σύφιλις εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χρονία νόσος, ἥτις θεραπεύεται ἀποτελεσματικώτερον. Πλὴν ὅμως ἡ ποικιλία τῶν διαφόρων εἰδικῶν φαρμάκων, ἅτινα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἐτέθησαν ἐν χρήσει, πολλάκις ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ βλάπτει ὡς ἐκ τῆς κακῆς τούτων χρήσεως. Τὸ 606, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ εἰδικώτερον καὶ δραστικώτερον τῶν ἀντισυφιλιδικῶν φαρμάκων, πολλάκις ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ βλάπτει. Καὶ λέγοντες τοῦτο, δὲν ἐννοοῦμεν τὰ ἐκ τοῦ φαρμάκου ἀτυχήματα, ἅτινα συμβαίνουν κατὰ τὴν χρῆσιν οἱουδήποτε φαρμάκου, ἀλλὰ περὶ τῶν κακῶν αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐξελίξεως τῆς νόσου, λόγῳ τῆς κακῆς τούτου χρήσεως. Καὶ ἐξηγούμεθα: Δέον πρὸς ἕνα ἕκαστον ἄρρωστον, ἀναλόγως τοῦ φύλου, τοῦ βάρους καὶ τῆς ἐν γένει ὑγιεινῆς αὐτοῦ καταστάσεως, νὰ τηροῦνται ὡρισμένοι ἐπιστημονικοὶ κανόνες, ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ φαρμάκου, σχετικῶς μὲ τὴν ἐφ' ἅπαξ αὐτοῦ δόσιν, τὴν ὁλικήν, τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς μιᾶς ἀπὸ τῆς ἄλλης ἐνέσεως κ. λ. π. Ἐὰν λοιπὸν δὲν τηρηθοῦν ὡρισμένοι ἐπιστημονικοὶ κανόνες καὶ ἐάν, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν εἰσαγάγωμεν εἰς τὸν ἄρρωστον ἡμῶν τὴν δέουσαν δόσιν, ἀντὶ τὸ φάρμακον τοῦτο νὰ ὠφελήσῃ, θὰ βλάψῃ, θὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο ἀπείρως προτιμότερον νὰ μὴν ὑπεβάλλετο εἰς οὐδεμίαν θεραπείαν, ἐπειδὴ μὲ μίαν κακὴν χρῆσιν τοῦ φαρμάκου βλέπομεν τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως. Αἴτιοι τοῦ τοιούτου εἶνε ἀφ' ἑνὸς ὁ πάσχων, ὅστις οὐδέποτε εἶνε τακτικὸς εἰς τὴν θεραπείαν του, ἀφ' ἑτέρου πολλάκις καὶ ὁ θεράπων ὅστις, στερούμενος τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων, ὑποβάλλει τὸν ἄρρωστόν του εἰς πλημμελῆ θεραπείαν. Δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τοιαῦτα χονδροειδῆ σφάλματα διαπράττονται ὑπὸ συναδέλφων ἐξασκούντων τὴν εἰδικότητα τοῦ ἀφροδισιολόγου, ἀλλὰ ὑπὸ ψευδοσυναδέλφων, οὐδέποτε ἀσχοληθέντων σοβαρῶς μὲ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἰατρικῆς, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματος των δὲν παύουν νὰ ἐπωφελοῦνται τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων εἰς αὐτοὺς εὐκαιριῶν.

Πρῶτοι κατὰ σειρὰν οἱ φαρμακοποιοί, οἱ νοσοκόμοι, αἱ μαῖαι, οἱ κουρεῖς καὶ πᾶς τις ἐπιδέξιος κάμνει «τὸν μπαρμπέρη στοῦ κασίδη τὸ κεφάλι». Οἱ φαρμακοποιοὶ οἵτινες ἐκτελοῦν τὰς ἀναλύσεις τοῦ αἵματος, ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει ἀποφαίνονται περὶ τῆς ὑγείας τῶν πελατῶν των. «Τὸ αἷμά σας εἶνε καθαρό, πηγαίνετε, μὴν ἀκοῦτε κανένα, εἶσθε ὑγιής», χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὸν πελάτην του, διότι ἔσχε τὴν περιέργειαν αὐτοῦ τὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸ αἷμά του. Τοιουτοτρόπως βλέπομεν πολλάκις τὰ μάλιστα ἀφελεῖς, ἀφοῦ ὑποστοῦν ὑφ' ἑνὸς ἰατροῦ μίαν ὀλιγοχρόνιον θεραπείαν, μεταβαίνουν κατόπιν νὰ κάμουν τὴν ἀνάλυσιν τοῦ αἵματος εἰς ἕνα φαρμακοποιόν, ἐκ μεγάλης δὲ δυσπιστίας — χαρακτηριστικὸν ἄλλως τε τοῦ Νεοέλληνος—καὶ ἐκ φόβου μὴ παραστῇ ἀνάγκη «ἄλλης ἐκμεταλλεύσεως» ἐκ μέρους καὶ τοῦ φαρμακοποιοῦ, οὐδὲν ἀνακοινώνουν περὶ τῆς νόσου των, ὁπότε ἐὰν ἡ κατὰ Βάσερμαν ἐξέτασις τοῦ αἵματος ἀποβῇ ἀρνητική, ἀπέρχονται εὐχαριστημένοι, θεωροῦντες τὸν ἑαυτόν των θεραπευμένον καὶ ἐπαναλαμβάνουν τὰς ἐρωτικάς των περιπετείας, ἕτοιμοι διὰ τὸν χορὸν τοῦ Ἠσαΐα μὲ τὴν πρώτην παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν. Ὁποία πλάνη διὰ τὸν πάσχοντα καὶ τὸν φαρμακοποιόν. Δυστυχῶς, τὰ πράγματα δὲν εἶνε τόσον ἁπλᾶ.

Ἡ κατὰ Βάσερμαν ἐξέτασις τοῦ αἵματος καὶ τὸ ἀποτέλεσμά της, ἐὰν προσφέρῃ ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς ἡμᾶς τοὺς θεράποντας ἰατρούς, εἰς οὐδὲν ἔχει νὰ ὠφελήσῃ τὸν φαρμακοποιὸν καὶ τὸν ἀφελῆ πελάτην του. Εἶνε δυνατὸν ἡ ἐξέτασις τοῦ αἵματος νὰ εἶνε ἀρνητικὴ καὶ ὁ πάσχων νὰ μὴν εἶνε θεραπευμένος, διότι ἡ κατὰ Βάσερμαν ἐξέτασις τοῦ αἵματος γίνεται μόνη της ἀρνητική, προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀντισυφιλιδικῶν φαρμάκων.

Ἀπευθυνόμεθα λοιπὸν σήμερον πρὸς ὅλους, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς πάσχοντας, ἐφιστῶντες εἰς αὐτοὺς τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, καὶ τοὺς συμβουλεύομεν νὰ μὴ δίδουν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ὑποκείμενα αὐτά, ὅπως οἱ φαρμακοποιοί, αἱ μαῖαι, οἱ νοσοκόμοι, διὰ ζητήματα ἅτινα ἀφοροῦν αὐτὴν ταύτην τὴν ὑγείαν των. Κρούομεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου διὰ νὰ μὴ θρηνήσουν ἀργότερον πραγματικὰς καταστροφάς, ἀνεπανορθώτους. Πρέπει πλέον νὰ μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν τσαρλατάνηδων παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί, καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον οὔτε εἰς τὸν φαρμακοποιόν, οὔτε εἰς τὴν μαῖαν, οὔτε εἰς τὸν νοσοκόμον, οὔτε καὶ εἰς τὸν μὴ εἰδικὸν ἰατρὸν νὰ ἀναμιγνύεται εἰς πράγματα ξένα τοῦ κύκλου τῶν γνώσεων καὶ τῆς εἰδικότητός του.

Εἰς τὸ τελευταῖον δὲν εἴμεθα καθόλου ὑπερβολικοί, διότι νομίζομεν ὅτι ὡρισμένοι ἰατροὶ ὀφείλουν νὰ κάμνουν ἐγχειρήσεις, ὅπως ὡρισμένοι ἰατροὶ νὰ κάμνουν πνευμοθώρακα. Οἱ πρῶτοι εἶνε οἱ χειρουργοί, οἱ δεύτεροι οἱ φυματιολόγοι. Δὲν φανταζόμεθα νὰ δύνανται νὰ κάμουν ὅλοι οἱ ἰατροὶ ἐγχειρήσεις ἢ πνευμοθώρακα, καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ ἐγωϊσμὸς κάθε ἰατροῦ ὡς ἐπιστήμονος θελήσῃ νὰ διαφωνήσῃ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τότε θὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ ἀφελεῖς πρόθυμοι εἰς πάντα ἰατρὸν νὰ ὑποστοῦν λαπαροτομίαν ἢ πνευμοθώρακα. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ τοιοῦτον συμβαίνει εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ἰατρικῆς, διότι εἰς τὸν ἡμέτερον τόσον ἀφελῶς παρεμβαίνουν εἴτε οἱ φαρμακοποιοί, εἴτε οἱ μὴ εἰδικοὶ ἰατροί; Ἁπλούστατα, διότι λείπει τὸ «γνῶθι σαυτὸν» εἰς τε τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ, καὶ ἐπειδὴ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπευτικῆς των ἀγωγῆς δὲν γίνονται ἀμέσως ἀντιληπτὰ ὑπὸ τοῦ πάσχοντος. Ὁ ἄρρωστος, δυστυχῶς, φαινομενικῶς θεραπεύεται, ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του, ἵνα μετὰ 5 ἢ 10 ἢ 15 ἔτη πάθῃ μίαν γενικὴν παράλυσιν ἢ ἴδῃ τὴν γέννησιν τέκνων συφιλιδικῶν.

Ἰδοὺ εἰς ποῖον σημεῖον δέον ὅπως ἡ Πολιτεία ἐπεμβῇ καὶ περιφρουρήσῃ τὴν ἀπειλουμένην ὑγείαν τῶν πολιτῶν. Τὰ θεραπευτικὰ μέσα ὑπάρχουν ἄφθονα σήμερον, ἡ δὲ καταπολέμησις καὶ ἐξαφάνισις τῆς συφιλίδος εἶνε δυνατή, ἀρκεῖ ἡ Πολιτεία νὰ λάβῃ ὡρισμένα μέτρα, ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὴν εὐρεῖαν διαπαιδαγώγησιν τοῦ κοινοῦ περὶ τοῦ κινδύνου καὶ τῆς προφυλάξεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἤδη πασχόντων. Δέον ἰδίᾳ νὰ καταπολεμήσωμεν τὴν πηγὴν τῆς μολύνσεως, θεραπεύοντες τοὺς ἤδη ἀρρώστους. Ὅλων ἡμῶν ἡ προσπάθεια ἂς στραφῇ πρὸς αὐτούς, ὄχι μόνον διὰ τὴν θεραπείαν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατάλληλον τούτων διδασκαλίαν, ὅτι συμφέρον αὐτῶν εἶνε νὰ θεραπευθῶσι πρῶτον δι' αὐτοὺς τούτους καὶ δεύτερον διὰ τὴν οἰκογένειάν των καὶ γενικῶς τὴν λοιπὴν κοινωνίαν. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως μία τοιαύτη προσπάθεια εἶνε ἀνάγκη ὅπως τὸ ἐπίσημον Κράτος κινηθῇ πρὸς ταύτην τὴν κατεύθυνσιν. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι πάντες θέλομεν συμβάλει εἰς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα, πεπεισμένοι ὅτι τοιουτοτρόπως μεγίστας ὑπηρεσίας προσφέρομεν εἰς τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν.

Ν. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΤΟΡΠΙΛΗ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἡ ἀνάμιξις τοῦ Κομιτάτου.— Καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ὑποστηρίζουν τὴν συζήτησιν.— Ἡ θεωρία τοῦ Λέσκιεν καὶ οἱ ὀρθολογισμοὶ τῶν Γιρετσὲκ καὶ Μοῦρκο.— Βουλγαρικὴ γλῶσσα καὶ συνείδησις

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ἐκ Σόφιας, ἐπιβεβαιωθείσας καὶ ἐξ ἰδιαιτέρων πληροφοριῶν τῆς «Πρωΐας», τὸ ἔργον τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τείνει πρὸς ναυάγιον συνεπείᾳ τῆς ἀδιαλλάκτου τακτικῆς τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων. Ὁ μετασχηματισμὸς τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἡ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου, ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον διὰ τὸ μέλλον τῆς Διασκέψεως. Τοῦτο ἄλλωστε διεπιστώσαμεν— καὶ ἐτονίσαμεν ἀπὸ τῶν ἰδίων στηλῶν— κατὰ τὴν τελευταίαν προσύσκεψιν τῆς Θεσσαλονίκης.

* * *

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον οἱ Βούλγαροι οἱ ὁποῖοι ἀνακινοῦν τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων. Εἶνε καὶ οἱ Ἀλβανοί, οἱ ὁποῖοι μάλιστα, κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἐνταῦθα συζητήσεις ὑπεστήριξαν τὴν Βουλγαρικὴν ἄποψιν.

— Τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων, μᾶς ἔλεγεν ὁ Μεχμὲτ βέης Κόνιτσα, δὲν ἐνδιαφέρει μόνον τοὺς Βουλγάρους. Ἐνδιαφέρει κυρίως καὶ πρωτίστως ἡμᾶς τοὺς Ἀλβανούς, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν εἰς τὴν σημερινὴν Γιουγκοσλαυΐαν ἑνάμισυ ἑκατομμύριον χωρὶς κανεὶς νὰ φροντίζῃ δι' αὐτοὺς καὶ χωρὶς νὰ τοὺς ἀναγνωρίζεται κανὲν ἐθνικιστικόν, ἢ ἀνθρωπιστικὸν δικαίωμα. Τὸ ζήτημα θὰ τὸ φέρωμεν βέβαια ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ θὰ προτιμήσωμεν ν' ἀποχωρήσωμεν αὐτῆς, παρὰ ν' ἀφήσωμεν ἄλυτον ζήτημα τόσον κεφαλαιώδους σημασίας».

Αὐτὸς εἶνε ὁ μεγάλος κόμβος τῆς Διασκέψεως, ὁ ὁποῖος καθιστᾷ προβληματικὴν τὴν ἐπίτευξιν οἱασδήποτε πολιτικῆς συνεννοήσεως. Εἰς τὰς αἰθούσας τῶν συνεδριάσεων ἀκούονται ὡραῖοι λόγοι, οἱ ὁποῖοι μάλιστα κατὰ τὰ γεύματα καθίστανται λυρικοὶ ἢ ἐνθουσιώδεις, ἀλλ' ἡ πραγματικότης ἀπέχει πολύ. Ἐὰν ἤκουε κανεὶς τοὺς συνελθόντας ἐνταῦθα θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ἱδρύθη ἡ Βαλκανικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ὅτι ὡρίσθη ἕδρα αὐτῆς ἡ Θεσσαλονίκη. Καὶ ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐχωρίσθησαν μὲ τὰς βαθυτέρας τῶν διαιρέσεων.

* * *

Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἀπὸ μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς: Ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ Βούλγαροι νὰ διεκδικοῦν ὡς Βουλγάρους τοὺς Μακεδόνας Σλαυοφώνους κατοίκους τῆς Γιουγκοσλαυΐας; Δὲν ἀναφέρω τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἑλλάδα, διότι περὶ αὐτῶν ἀσθενέστατος πλέον γίνεται λόγος. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος δίδει ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Καὶ ἰδοὺ διατί: Ὁ κ. Κύρωφ, ὅστις ἡγήθη τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας, ὑποστηρίζων ἐπιστημονικῶς τὴν ἄποψιν ταύτην, μᾶς ἔλεγεν ὅτι «ὅλοι οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ ὁ Λέσκιεν— ὅστις ὑπῆρξε καὶ καθηγητής του— ἀναφέρουν ὅτι οἱ Κύριλλος καὶ Μεθόδιος ἦσαν Βούλγαροι καὶ ὅτι τὰ γράμματα εἶνε ἀρχαῖα βουλγαρικὰ καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν Βουλγαρικὴ γλῶσσα εἶνε ἀναλυτική, ἡ δὲ Σερβικὴ συνθετική». Τὴν θεωρίαν—διότι περὶ θεωρίας πρόκειται—ὅμως αὐτὴν τοῦ Λέσκιεν καταρρίπτουν ἄλλοι καὶ ἰδίᾳ οἱ Γίρετσεκ καὶ Μοῦρκο, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑποστηρίζουν ἁπλῶς, ἀλλ' ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Κύριλλος καὶ Μεθόδιος ἦσαν Ἕλληνες Θεσσαλονικεῖς ἀποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς Βουλγαρίαν μὲ σκοπὸν θρησκευτικὸν προπαγανδιστικὸν καὶ ὅτι ἡ γραφή, τὴν ὁποίαν εἰσήγαγον ἦτο παλαιοσλαβική, ληφθεῖσα ἐκ τῆς Ρωσσικῆς. Βραδύτερον ἡ γλῶσσα αὐτὴ ὑποστᾶσα τὴν ἐπίδρασιν, πολεμικῶν ἰδίᾳ γεγονότων, ἐδιχάσθη εἰς τὴν Σερβικὴν καὶ Βουλγαρικήν. Ὅ,τι δὲ συνέβη μὲ τὴν γλῶσσαν ἐγένετο καὶ μὲ τοὺς κατοίκους. Ὅσοι ὑπέστησαν τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Σαμουὴλ ἐξεβουλγαρίσθησαν καὶ ὅσοι ὑπέστησαν τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Ντουσὰν ἐξεσερβίσθησαν. Οὔτε οἱ μὲν οὔτε οἱ δὲ ὅμως εἶχον πραγματικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Βουλγαρικὴ συνείδησις ἀπεκτήθη μόνον κατὰ τὸ 1850 διὰ τῆς ἐξελίξεως τῶν πανσλαβιστικῶν ἰδεῶν. Κατὰ ταῦτα οἱ κάτοικοι τῆς νοτίου Σερβίας—ἡ Σερβικῆς Μακεδονίας ὅπως λέγουν οἱ Βούλγαροι— οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον καὶ ὡμίλουν τὴν παλαιοσλαβικὴν ὑποστάντες τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Σαμουὴλ μετεβλήθησαν εἰς βουλγαροφώνους. Ἀπαράλλακτα ὅ,τι συνέβη μὲ πολλοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν Τούρκων, ἀπέμαθον τὴν μητρικήν γλῶσσαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς Τουρκοφώνους, χωρὶς ὅμως ν' ἀποβάλουν τὴν Ἑλληνικὴν τῶν συνείδησιν. Αὐτὸ θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιτάξῃ κανεὶς εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν Βουλγάρων. Ἀλλ' οἱαδήποτε θεωρία εἶνε ἀνίσχυρος διὰ ν' ἀνακόψῃ τὴν ὁρμὴν τοῦ Κομιτάτου, τὸ ὁποῖον, βέβαια, δὲν θὰ εἶχε λόγον ὑπάρξεως εὐθὺς ὡς ἔπαυεν ὑφιστάμενον «Μακεδονικὸν ζήτημα» καὶ ἐπήρχετο μία Βαλκανικὴ συνεννόησις. Διὰ τοῦτο ἐτονίσαμεν καὶ ἄλλοτε ὅτι ἀντὶ τῆς χιμαιρικῆς πολιτικῆς συνεννοήσεως, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μεταφερθῇ ἡ συζήτησις εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ μία πραγματικὴ οἰκονομικὴ διαβαλκανικὴ συνεννόησις, ἡ ὁποία θ' ἀπετέλει τὸν πρόλογον μιᾶς μελλοντικῆς ὁμοσπονδίας.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

"Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες μιᾶς χώρας ἀποτελοῦν ἐθνικόν της κεφάλαιον"
(Ἀπὸ ἀγόρευσιν τοῦ ἀειμνήστου Γεωργ. Θεοτόκη)

Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης

(Πολιτικαὶ σελίδες 1853-1905)

Ἄρθρον τοῦ κ. Ἰω. Δ. Πετρίδου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν σημερινῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ πρὸ τῆς Βουλῆς ἀνδριάντος τοῦ Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη

Καίτοι παρῆλθον εἴκοσι πέντε καὶ πλέον ἔτη ἀφ' ἧς ὁ Θ. Δηλιγιάννης ὡς πρωθυπουργὸς ἐδολοφονεῖτο πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Βουλῆς, τὴν 31 Μαΐου 1905, κρίνεται ἀκόμη καὶ σήμερον ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ὡς ἡ ἀντίθεσις τοῦ Χαρ. Τρικούπη, τῆς ἰσχυρᾶς ἐκείνης συγχρόνου του καὶ δημιουργικῆς πολιτικῆς φυσιογνωμίας. Καὶ τἀνάπαλιν.

Οὕτω ἕνας τρικουπικὸς συζητητὴς τῆς σήμερον ἀποκαλεῖ τὸν Θ. Δηλιγιάννην δημαγωγόν, δημεγέρτην, κωλυσιεργὸν καὶ αἴτιον τοῦ πολέμου 1897 κτλ., καὶ ὁ δηλιγιαννικὸς τὸν Χ. Τρικούπην ῥουσφετολόγον, «φορομπήκτην», ὅστις ἔφερε τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ «δυστυχῶς ἐπτωχεύσαμεν».

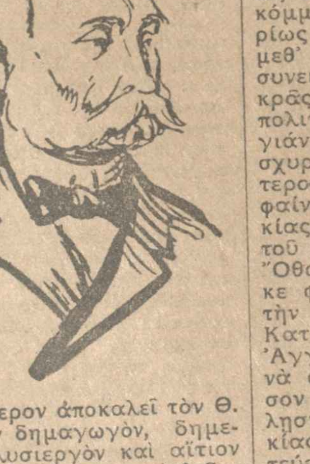

Ἀπὸ πολλοὺς συγχρόνους οἱ δύο ἐκεῖνοι πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἕνα σταθμὸν ἰδιαίτερον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν κοινοβουλευτισμὸν αὐτῆς, κρίνονται μὲ τὴν βιαιότητα εἰσέτι τῶν ἐκλογικῶν συμβόλων τῆς ἐποχῆς των καὶ μὲ τὴν προσωνυμίαν «φαυλοκράται». Ἡ περίοδος τοῦ 1882—1905, καθ' ἣν σχεδὸν ἐκ περιτροπῆς διώκησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, ὑπῆρξεν ἐξόχως δυσχερὴς ἐξωτερικῶς, διοικητικῶς καὶ οἰκονομικῶς καὶ ὑφ' ἄλλας συνθήκας ἢ αἱ σήμερον. Ἀποτελεῖ ὅμως ἀναμφισβητήτως σταθμὸν ἐξελίξεως τοῦ παρελθόντος της καὶ ζυμώσεως ἰδεῶν μᾶλλον φιλελευθέρων.

Ὁ Χ. Τρικούπης: Εὐτυχέστερος τοῦ Θ. Δηλιγιάννη, ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸν τόσον πρόωρον, εὗρε τὸν ἱστορικόν του. Ἐπεβίωσεν αὐτοῦ ἡ στοργικὴ καὶ ἀφωσιωμένη ἀδελφή του Σοφία Τρικούπη, ἥτις ἐφρόντισε, συνέλεξε καὶ ἐξέδωκε πᾶν ὅ,τι περὶ αὐτοῦ ἐγράφη ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἐλέχθη. Οἱ δὲ φίλοι καὶ πιστοὶ θαυμασταί του, ὀρθῶς πράττοντες, δὲν ἄφησαν νὰ κλείσῃ ἡ ἱστορία τοῦ Χαρ. Τρικούπη μὲ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κόμματός του καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὡς βουλευτοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, κατὰ τὴν ἐκλογικὴν θύελλαν τοῦ 1895. Ἐδημιούργησαν τὴν ὑστεροφημίαν του.

Ηὐτύχησε καὶ ὁ Θεόδ. Δηλιγιάννης νὰ ἔχῃ παρ' αὐτῷ μίαν ἐπίσης ἐπίλεκτον Ἑλληνίδα, τὴν Ὀλίγκαν Χρυσοσπάθη, ἀνεψιάν του καὶ ἔγγονην τοῦ Κανέλλου Δηλιγιάννη, ἥτις ἦτο ἡ ἔμπιστος βοηθὸς εἰς τὴν διεύθυνσιν ἰδίᾳ τοῦ κόμματός του, ἐπωφελεστέρα εἰς τοῦτο ἢ εἰς τὸν Χ. Τρικούπην ἡ ἀδελφή του, ἀλλ' ἡ ὁποία ἀπέθανε πρὸ αὐτοῦ. Τὰ ἐξελιχθέντα κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ Δηλιγιάννη γεγονότα συνέπνιξαν τὴν διαυγεστέραν ἐξωτερίκευσιν τῶν ἐσωτερικῶν γραμμῶν τοῦ Δηλιγιάννη διὰ τὸν θέλοντα περισσότερον νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὴν δρᾶσιν του. Τὸ δὲ ἀρχεῖον του, μὲ ὀλίγας σελίδας ἰδιοχείρων ἀπομνημονευμάτων, παραμένει εἰσέτι κλειστόν, εὐλαβῶς φυλασσόμενον παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του καὶ πολιτευτοῦ κ. Ἐπαμ. Ν. Δηλιγιάννη.

Ὁ Θεόδ. Δηλιγιάννης ἀνῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν ἰδίου κόμματος μετὰ τὸν θάνατον κυρίως τοῦ Ἀλεξ. Κουμουνδούρου, μεθ' οὗ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνειργάζετο ἐπὶ κεφαλῆς μικρᾶς πολιτικῆς ὁμάδος. Ἀλλ' αἱ πολιτικαὶ γραμμαὶ τοῦ Θ. Δηλιγιάννη, χαρακτηριστικαὶ καὶ ἰσχυραί, ἐφ' ὧν ἐστήριξε βραδύτερον τὸ πρόγραμμά του, ἀναφαίνονται ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας, ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐπὶ Ὄθωνος. Τότε τὸ πρῶτον ἐξέδωκε φυλλάδιον, ἀντιτιθέμενος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀστυνομίαν. Κατὰ τὴν κατοχὴν δὲ παρὰ τῶν Ἀγγλο-Γάλλων, τῷ 1854, ἠρνήθη νὰ συντάξῃ νομοσχέδιον κηρύσσον τέσσαρας νομοὺς, λόγῳ τῆς λῃστείας, εἰς κατάστασιν πολιορκίας, φρονῶν ὅτι τοῦτο ἀντεστρατεύετο εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ἐπέτυχε τὴν ματαίωσιν αὐτοῦ, παρὰ τὴν πίεσιν τῶν ξένων πρεσβευτῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος, ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, νεαρώτατος δὲ καὶ τότε, ἀντέστη ἐναντίον τῆς πλειοψηφίας, ἥτις ἤθελε ν' ἀναγνωσθῇ καὶ ἡ ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τοῦ Ὄθωνος καὶ παρῃτήθη ὑπὲρ μιᾶς ἠθικῆς ἀρχῆς, ἀψηφῶν τὴν δυσμένειαν τοῦ λαοῦ ἢ τὰς παρεξηγήσεις ἐκ τῆς στάσεώς του ταύτης.

Δὲν θὰ καταγίνω εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Θ. Δηλιγιάννη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, καίτοι σοβαρὰ ἀναφαίνεται ἡ δρᾶσίς του καὶ ὡς πρεσβευτοῦ ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ΄ ἐν Παρισίοις, ὁπότε μὲ τὰ προσωπικά του χαρίσματα κατώρθωσε νὰ ἔχῃ εὐμενεῖς τὰς διαθέσεις τοῦ Αὐτοκράτορος διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Ὅπως ἐπίσης τοὺς πολιτικούς του ἀγῶνας ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ Βούλγαρη, ὅτε παρῃτήθη πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ πρεσβευτοῦ, ὡς θεωρῶν τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Βούλγαρη ἀνελεύθεραν. Συνέπραττε τότε μετὰ τοῦ Χ. Τρικούπη ὑπὸ τὸν Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρον. Ὅπως συνέπραξε καὶ στενώτερον κατόπιν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ κατὰ τὴν σκοτεινὴν ἐξωτερικὴν κατάστασιν λόγῳ τῆς Βοσνιακῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1876 καὶ τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου. Ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, ἀποτυχοῦσα τότε, φέρει τὸν Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρον (1877) πρωθυπουργόν, μὲ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν Θ. Δηλιγιάννην, ὅστις ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Α. Ραγκαβῆ παρακάθηται ὀλίγον κατόπιν ἐν τῷ Βερολινίῳ Συνεδρίῳ, εἰς ὃ ἐκρίνετο ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ Σλαυϊκὸς κίνδυνος, ἦτο πασιφανής. Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως Ἀλεξ. Κουμουνδούρου μὲ ὑπουργὸν τὸν Θ. Δηλιγιάννην δίδει διὰ τῆς Βερολινίου συνθήκης τὴν Θεσσαλίαν καὶ μέρος τῆς Ἠπείρου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε δὲ ἀδικαιολόγητον πῶς μέχρι σήμερον ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Ἀλεξ. Κουμουνδοῦρον δὲν ἐξεδηλώθη ἀνταξίως.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πρωθυπουργίαν τοῦ Ἀλεξ. Κουμουνδούρου δὲν συμμετέχει τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοτελοῦς ὁμάδος ἐξ 7 βουλευτῶν συντρέχει αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικεύει τὰς ἰδίας του ἰδέας. Τὴν 11 Μαΐου τοῦ 1879 ἐκδίδει ἴδιον ὄργανον τοῦ κόμματός του, τὴν «Πρωΐαν». Διευθυντὴς τῆς «Πρωΐας» ὑπῆρξεν ὁ πολιτευτὴς Γορτυνίας Ἰω. Α. Ἀντωνόπουλος, ἀρθρογραφεῖ δὲ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Θ. Δηλιγιάννης καὶ ἄλλοι. Κατόπιν τὴν διεύθυνσιν τῆς «Πρωΐας» ἀνέλαβεν ὁ Γ. Ματθιόπουλος.

Ἡ «Πρωΐα» ὑπῆρξε τὸ ἐπίσημον ὄργανον ἐπικοινωνίας τῶν ἰδεῶν τοῦ κόμματός του πρὸς τὸν λαόν, δημοσιεύουσα ἐξαιρετικῶς τὰς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἀντιθέτους πολλάκις γνώμας, διὰ νὰ διαφωτίζωνται περισσότερον οἱ φίλοι του ἐπὶ τούτων. Ἐπίσης εἶχε συστηματοποιήσει τὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀνταποκρίσεις, ἀναγομένας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως, ὅτε εὑρίσκετο τὸ κόμμα ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει. Ὁ Τύπος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτο αὐτοτελής. Ἦτο ἁπλῶς μία δύναμις εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, μὴ ἀναγνωρισθεὶς ποτέ, μηδὲ ὑπολογισθεὶς ἄλλως.

Ὁ Θ. Δηλιγιάννης, ἐπιβληθεὶς ἐκ τῆς ἰδίας του ἐργασίας ἐν τῇ δημοσίᾳ συνειδήσει, ἀνατρέπει τὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξ. Κουμουνδούρου (1883) κυβέρνησιν τοῦ Χαριλ. Τρικούπη καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 7 Ἀπριλίου 1885 σχηματίζει τὴν πρώτην Κυβέρνησιν.

Τοῦτο ἀπετέλει ἐπίστευψιν παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ Δηλιγιάννη διὰ τοῦ μακροῦ του δημοσίου βίου καὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Ἀπετέλει συγχρόνως τὴν χαρακτηριστικὴν μεγάλην ἠθικὴν διαίσθησιν τοῦ λαοῦ, οὐδέποτε καὶ μέχρι σήμερον, εὐτυχῶς, χαλαρωθεῖσαν. Ὁ λαὸς ἐπιζητεῖ πάντοτε τοὺς ἱκανούς, τοὺς χρηστούς, τοὺς ἀφωσιωμένους εἰς τὰ δημόσια, ὡς πολιτικοὺς ἀρχηγούς του, οὐδεμία δὲ ἄλλη δύναμις ἠδυνήθη ποτὲ νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ. Ἡ πενία ὑπῆρξε συγχρόνως καὶ ἕνας ἰδιαίτερος τίτλος. Διὰ τὸν Θ. Δηλιγιάννην ὑπῆρξεν αὕτη καὶ ὁ ἀναπόσπαστος σύντροφός του, συνοδευομένη μὲ ἀνυπέρβλητον ἀξιοπρέπειαν καὶ ἄμεμπτον κοινωνικὴν εὐπρέπειαν μέχρι τοῦ θανάτου του.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἐνάρξεως ἐντονωτέρας πολιτικῆς δράσεως τοῦ Θ. Δηλιγιάννη, ἀνεφάνησαν καὶ πάλιν αἱ ὑπὸ ζύμωσιν τότε Βαλκανικαὶ διαφοραί, αἱ δὲ ἄδικοι διὰ τὴν Ἑλλάδα εὔνοιαι τῶν ἰσχυρῶν ἐπέφερον τὸ πραξικόπημα τῆς Φιλιπποπόλεως. Ἡ Βουλγαρία ἐνισχύεται διὰ τῆς ἑνώσεως μετ' αὐτῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἐπιστράτευσις τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1886 ἦτο ἐπιβεβλημένη. Ὁ Δηλιγιάννης ἐπεζήτει δι' αὐτῆς

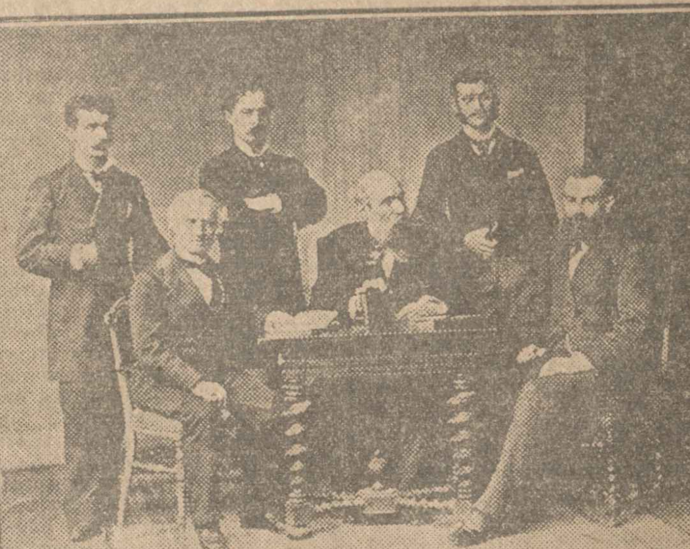

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ.— Καθήμενοι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ὁ Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς, ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ὁ Ἄγγελος Βλάχος. Ὄρθιοι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Οἱ μετέπειτα πρέσβεις Πανᾶς καὶ Ι. Γεννάδιος καὶ ὁ μετέπειτα ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀλ. Σκουζές.

Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη Ὀλίγκα Χρυσοσπάθη

ΑΙΟΛΟΥ 56 ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΑΙΟΛΟΥ 56
Δ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ & ΑΡ. ΜΕΝΔΡΙΝΟΣ
ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΕΑΡΙΝΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ · ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 70-83

νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ Αἵμῳ, ζητῶν ἀνταλλάγματα. Ἀλλὰ ἡ ἐσωτερικὴ συνοχὴ ἐν τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ ὑποθέσει διεσαλεύθη, καὶ τοὐλάχιστον εἰς τοῦτο ἀπέδωκε τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτικῆς του ὁ Δηλιγιάννης, γράφων εἰς τὴν «Πρωΐαν»:

«Ἐν ὅσῳ, λέγει, ἡ Ἑλλὰς ἦτο σύμφωνος, ἐν ὅσῳ ὁ Βασιλεύς, τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις σύμφωνοι πάντες, ἐφρόνουν ὅτι ἡ ἁρπαγὴ τῆς Ἀνατ.Ρωμυλίας ἐζημίου τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, διέξοδος δὲν ὑπῆρχε, διότι δὲν ἐπιχειρεῖ τις νὰ καταλάβῃ κράτος ὁμοφρονοῦν, ὅσον καὶ ἂν εἶνε μικρόν, ἀναγκαίως καὶ τὸ ἀδίκημα θ' ἀρθῇ καὶ ὁ ἀδικούμενος θ' ἀποζημιωθῇ. Ἀλλ' ὅταν ἡ ὁμοφωνία τοῦ Ἔθνους διασπᾶται καὶ ἢ ὁ Βασιλεὺς ἢ ἡ Κυβέρνησις ἢ ἡ Ἀντιπολίτευσις διαφωνεῖ, τὸ κράτος ἀπόλλυσι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, καθίσταται ἀσθενὲς καὶ πανταχοῦ οἱ πολέμιοι αὐτοῦ εὑρίσκουσι πύλας ἀνοικτὰς ἵνα εἰσβάλουσιν».

Μὴ ἐνδίδων εἰς τὴν πίεσιν τοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Δυνάμεων ὅπως ἀφοπλίσῃ τὴν Ἑλλάδα, παραιτεῖται.

Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὸν Χαρ. Τρικούπην ἐκδηλοῦται πλέον ὀξυτέρα. Δὲν εἶνε μόνον διαφορὰ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀντιλήψεων, διότι ὁ Δηλιγιάννης, εἰς ἄκρον συντηρητικός, παραμένει ὡς παράδειγμα φειδοῦς τοῦ δημοσίου πλούτου, μέχρι γλισχρότητος πολλάκις, καὶ θεωρεῖ τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς τὴν κυρίαν βάσιν τοῦ προγράμματός του, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἦτο λανθάνουσα ἀπὸ τοῦ Βερολινίου συνεδρίου καὶ πρότερον ἡ διαφορὰ τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ἀλλὰ ὑπῆρχε καὶ ἄλλος παράγων ῥιζικῆς διαφορᾶς διὰ τὰς πεποιθήσεις τοῦ Δηλιγιάννη, ὅτι τὸ Τρικουπικὸν κόμμα ἐγίνετο ὕποπτον εἰς αὐτὸν ὡς εὔνουν εἰς νέας προνομίας ὑπὲρ τοῦ Στέμματος, καὶ ἡ Αὐλὴ ἔδωκεν ἀφορμὰς εἰς τοῦτο. Ὁ Δηλιγιάννης, λάτρης τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας, ἔθετο πρόγραμμα ῥιζικὸν τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος. Τὸ σέβας πρὸς τοὺς θεσμούς, πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ πρὸς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν, τὴν ἐξύψωσιν τῆς ὁποίας ἐπεζήτει διαπαιδαγωγῶν τὸν λαὸν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του καὶ τῶν δικαιωμάτων καθ' ἅπαντα τὸν πολιτικὸν μετέπειτα βίον του, ἦτο δόγμα πίστεως δι' αὐτόν. Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ἐκ τῆς πρώτης Δυναστείας, τοῦτο ἐδίδασκεν εἰς αὐτόν. Καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, κατὰ τὴν συζήτησιν μετὰ ἔτη τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς διοικήσεως, ἐξ ὁμιλίας τοῦ ἀοιδίμου Στεφάνου Δραγούμη, ὅτι ἐγένοντο σκέψεις μεταξὺ τῶν φίλων τοῦ Τρικούπη, ἀπουσιάζοντος τούτου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, περὶ ἐπεκτάσεως τῶν προνομιῶν τοῦ Στέμματος. Ἀλλ' ἔγραφεν ὁ Τρικούπης: «Ὅτι οὐδέποτε οἱ φίλοι του πιστεύει πὼς θὰ διαπράξωσι τοιοῦτον ἀνοσιούργημα».

Κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ὁ Δηλιγιάννης ἱδρύει καὶ τὸν πρῶτον πολιτικὸν σύλλογον, ὅστις ἐκδίδει καὶ ὁμώνυμον ἐφημερίδα, διευθυνομένην παρὰ τοῦ ἤδη σοφοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Δημ. Καμπούρογλου, μὲ ὀξυτάτην μαχητικότητα πρὸς τὰς μάζας καὶ ἐκτὸς τοῦ κόμματός του, ὅπως ἐπιβάλῃ τὰς ἰδέας του.

Ἐκεῖνο τὸ προσὸν τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἐξαρθῇ διὰ τὸν Θ. Δηλιγιάννην, εἶνε ἡ προσπάθειά του, παρ' ὅλους τοὺς δεσμοὺς πρὸς τὰς ἱστορικὰς οἰκογενείας τοῦ 1821, ὅπως ἀπαλείψῃ τὸ ὡς εἶδος κληρονομίας φεουδαρχικὸν δικαίωμα τοῦ πολιτεύεσθαι, νὰ ἰσοπεδώσῃ δὲ πάντας πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ Δήμου. Πολλαχοῦ ἐνίσχυσε τοὺς κρατίστους ἔναντι καὶ συγγενῶν του ἀκόμη καὶ ἐπεζήτησε τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν ἀντιλήψεων τούτων, μεθοδικῶς καὶ ἠρέμως, διὰ τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ. Ἐὰν ἀναζητήσῃ τις ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῆς ἰδίας του ἐπαρχίας, θ' ἀνεύρῃ ὅτι οἱ κράτιστοι ἐκ τῆς ἀφανείας ὄχι μόνον ἐν τῇ πολιτικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ διοικήσει ἀνεδείχθησαν, καὶ ἠδυνάμην πάμπολλα ν' ἀναφέρω παραδείγματα.

Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα διὰ τῆς κάλπης καὶ τῆς ψήφου ἀσφαλῶς εἶχε σοβαρὰ μειονεκτήματα, ἀλλ' εἶνε γεγονὸς ὅτι ὑπεβοήθει τὴν ἐκλεκτικότητα καὶ περιώριζε διὰ τῆς ἐκ τῶν κάτω ἐμφανίσεως τὰς ἀπολυταρχικὰς τάσεις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν κατὰ ἐπαρχίας τοιούτων.

Τὸ προσωπικὸν κόμμα τότε ἦτο ἡ ῥάβδος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐκ τῶν κάτω δυνατῶν, διὰ νὰ εὐρυνθῇ ὁ ὁρίζων τῆς λαϊκῆς ἰσχύος ἔναντι τοῦ φεουδαρχισμοῦ.

Ἑκάστη ἐποχὴ δὲν κρίνεται ἀναδρομικῶς, ὅπως γίνεται σήμερον ἀπὸ μερικούς. Ἄλλη ἡ ἐποχή, ἄλλη ἡ Ἑλλάς, ἄλλαι αἱ παγκόσμιοι ἰδέαι σήμερον. Ὅταν κρίνεται μία ἐποχή, πρέπει ἀναδρομικῶς νὰ συγκρίνεται πρὸς τὸ παρελθόν της, ἐξ οὗ ἀπέρρευσε, μόνον δὲ τότε εἶνε δικαία ἡ κρίσις καὶ δίδει πραγματικὰ συμπεράσματα.

Καὶ ἀναμφισβητήτως ὁ Θ. Δηλιγιάννης εἶνε ὁ μεγαλύτερος σταθμὸς τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν, ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρις αὐτοῦ, ἐντὸς ὅμως τῶν λογικῶν ὁρίων τῶν ἐσωτερικῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ μὴ φθάνῃ εἰς ἐπικινδύνους ὀξύτητας. Ἦτο ὁ ρυθμιστὴς τῶν λαϊκῶν τάσεων. Καὶ πολλάκις τὴν λαϊκὴν δύναμιν τὴν ἐχρησιμοποίει καὶ τὴν διηύθυνεν, ἀλλὰ καὶ τὴν συνεκράτει, μὴ ὠθῶν εἰς τὰ ἄκρα, δίδων τὸ ἔδαφος οὕτω εἰς τὸν δεξιοτέχνην ἐν τῷ μέσῳ τόσων τρικυμιῶν Βασιλέα Γεώργιον Α' καὶ περιφρουρῶν αὐτὸν νὰ δρᾷ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Πολιτεύματος, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὸς οὐδέποτε ὑπερέβη. Ἡ κατεύθυνσίς του ἦτο νὰ δημιουργήσῃ κοινοβουλευτικὰς παραδόσεις ἐφ' ὧν καὶ μόνον στηρίζονται τὰ πολιτεύματα, καὶ τὸ κατώρθωσε.

Τῷ 1892, ὁπότε αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι ἦσαν ὀξύταται, ἡ δὲ χρεωκοπία ἦτο εἰς τὰ πρόθυρα, διαφορὰ ἀντιλήψεων τοῦ Στέμματος ἔφερε τὸν Βασιλέα Γεώργιον νὰ ζητήσῃ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Δηλιγιάννη διὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ Καλλίνσκη. Ὁ Δηλιγιάννης σπεύδει καὶ καλεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος ἀνέθηκεν εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν καὶ παύειν τοὺς ὑπουργούς. Ἑπομένως εἰς τὴν Υ. Μεγαλειότητα ἀπόκειται νὰ ἐνασκήσῃ καθ' ἡμῶν τὸ δικαίωμα τῆς παύσεως, διότι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔχει λόγον οὐδὲ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ ἀφοῦ ἀπολαμβάνει πλήρως τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοβουλίου». (Τὸ πρακτικὸν φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν Θ. Δηλιγιάννη, Λεωνίδα Δεληγιώργη, Ἀλεξ. Ζαΐμη, Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου καὶ Κων. Κουμουνδούρου ὡς ὑπουργῶν).

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖται εἰς τοῦτο ὁ Θ. Δηλιγιάννης. Προσέρχεται εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἑπομένην καὶ ἐπικυροῖ τὸ πρακτικὸν διὰ ψήφου ἐμπιστοσύνης, συγκρατήσας τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῷ μέσῳ μυρίων ἐπιρροῶν.

Ὁ Δηλιγιάννης ἐπεδίωξε νὰ παυθῇ καὶ οὐδὲν πέραν τούτου. Δὲν ἐχώρει εἰς τὰς βασικὰς ἀντιλήψεις του ὑποβολὴ παραιτήσεως μὲ πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ.

Αὐτὴ ἦτο ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Δηλιγιάννη, ἡ εὐλάβεια πρὸς τοὺς θεσμούς. Ἀλλὰ ἦτο ἄξιος νὰ φέρῃ τὰς εὐθύνας τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης. Εἰς τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἀπόλυτον χρηστότητα αὐτοῦ ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ τὴν ἐκλεκτικότητα εἰς τοὺς συμβούλους του καὶ εἰς τὸ περιβάλλον του δέον ν' ἀναζητηθῇ ἡ δύναμις δι' ἧς ὁ Δηλιγιάννης ἐνέπνεε τὰ πλήθη ἐν τῷ μέσῳ κατ' ἐπανάληψιν πολεμικῶν ἀτυχιῶν καὶ ἐσωτερικῶν ὀξυτάτων διαμαχῶν, εἴτε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν κομμάτων, εἴτε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Στέμματος.

Ὁ Δηλιγιάννης παυθεὶς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς κυβερνήσεως Κωνσταντοπούλου, καὶ κατόπιν ἐκλογῶν ἔρχεται πανίσχυρος ὁ Χαρ. Τρικούπης. Ἀλλεπάλληλοι παρουσιάζονται αἱ πτώσεις τῶν Κυβερνήσεων καὶ ἡ χρεωκοπία τοῦ 1893 εὑρίσκει τὴν χώραν ἐν τῷ μέσῳ μεγάλης δυσφορίας καὶ οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης ἐμφανίζεται ἡ ἀπαρχὴ ὀργανώσεως τῶν τάξεων καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀστικῆς συνειδήσεως, διότι διὰ Νομοθετήματος ὑποβληθέντος παρὰ τοῦ Τρικούπη, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθίγετο καὶ τὸ δικαίωμα ἐξώσεως κατὰ τῶν δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν, δηλαδὴ ἐθίγετο ἡ ἔννοια τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἡ διαμαρτυρία τότε τῶν ἀστῶν διὰ συλλαλητηρίου ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, ἀπειλοῦσα νὰ λάβῃ διαστάσεις ὡς ἐκ τῆς ὁρμητικότητος τῆς Ἀστυνομίας, ἐπιφέρει τὴν αὐτοπρόσωπον ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ ἐπέμβασιν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατοῦ, ὅστις σώζει τὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ καίτοι ἐπεδοκιμάσθη ἀμέσως ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ Διαδόχου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Τσαμαδοῦ, ἀναγνωρίσαντος ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ Διαδόχου προέλαβε τὴν αἱματοχυσίαν, ὁ Τρικούπης, σπεύσας εἰς τὴν Βουλήν, λαμβάνει ψῆφον ἐμπιστοσύνης, καὶ τὴν μεθεπομένην παρουσιάζεται εἰς τὸν Βασιλέα, ἐπιμένει εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ Διαδόχου καὶ ὑποβάλλει τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Ἀληθῶς τότε ἡ κατάστασις ἦτο κρισιμωτάτη. Ὁ Δηλιγιάννης, καίτοι κύριος τῆς καταστάσεως, δὲν ἐπιζητεῖ τὴν ἀρχήν. Οὐδεμία τάσις ἐκδικήσεως πρὸς τὸ Στέμμα ἐκδηλοῦται διὰ τὴν ἀπόλυσίν του πρὸ τριετίας. Εἶνε ἀληθὴς φρουρὸς τοῦ Πολιτεύματος. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐμειοῦτο ἂν ἐστρέφετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναμένει ἠρέμως τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν. Οἱ φυγάδες τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος στρέφονται πρὸς τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Ὁ Βασιλεὺς σχηματίζει ἐντελῶς αὐλικὸν Ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν Νικ. Δεληγιάννην, πρεσβευτὴν ἐν Παρισίοις, ἀπολαμβάνοντα τῆς εὐμενείας τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς προσωπικῆς φιλίας του, ἐνῷ τὰ δύο στρατιωτικὰ ὑπουργεῖα ἀνελάμβανον οἱ δύο ὑπασπισταὶ αὐτοῦ στρατηγὸς Ἰωάν. Παπαδιαμαντόπουλος καὶ ναύαρχος Ι. Κριεζῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐνεργεῖ ἐκλογὰς τὴν 16 Ἀπριλίου καὶ αἱ ἐκλογαὶ ἐκεῖναι, αἵτινες ἐσάρωσαν τὸ κόμμα τοῦ Χαρ. Τρικούπη, ἔφερον δυστυχῶς καὶ τὸν ἴδιον ἀποτυχόντα ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι. Ἡ προηγηθεῖσα Βουλὴ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ δύναμις τοῦ Δηλιγιάννη, ἡ σύγκρουσις αὐτοῦ πρὸς τὸ Στέμμα καὶ ἡ ἐμφάνισις ἐν αὐτῇ καὶ ἄλλων κομμάτων καὶ ὁμάδων, τοῦ Δημ. Ῥάλλη, τοῦ Σ. Σωτηροπούλου, τοῦ Κωνσταντοπούλου καὶ τοῦ Καραπάνου, δὲν παρέσχον τόσον εὐχερὲς ἔδαφος εἰς τὸ δηλιγιαννικὸν κόμμα ὥστε ν' ἀποδοθῇ ἡ ἐπιτυχία του παρὰ τῷ λαῷ εἰς ὑποσχέσεις καὶ ἐπαγγελίας. Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων ἦτο χαρακτηριστικὴ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Θ. Δηλιγιάννην, κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ Χαρ. Τρικούπη, πρὸς διευθέτησιν καὶ μιᾶς ἐσωτερικῆς κρίσεως, ἥτις κατόπιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ παρατηρηθείσης κοινοβουλευτικῆς ἀναρχίας, ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξελιχθῇ καὶ βαθύτερον.

Τὴν ἀποτυχίαν δὲ τοῦ Χαρ. Τρικούπη εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας δέον τις νὰ τὴν ἀποδώσῃ εἰς τὸ ὅτι αἱ μεγάλαι δημιουργικαὶ καὶ τόσον εὐρεῖαι σκέψεις του ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Κράτους αὐτοῦ δὲν ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ τόπου, ἀλλ' οὔτε ἐπὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ λαοῦ, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς ἐκλογικὰς ἀστοχίας τοῦ ἐπιτελείου του ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ.

* * *

Οὕτω αἱ ἐκλογαὶ ἔφερον καὶ πάλιν πανίσχυρον τὸν Θ. Δηλιγιάννην. Ὁ Ἀλέξ. Ζαΐμης ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς συγκεντρώνει 148 ψήφους ἔναντι 41 τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ Δηλιγιάννης κρατεῖ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ποθητὸν ἰσοζύγιον μετὰ περισσεύματος ἐπιτυγχάνεται. Τὰ τοῦ συμβιβασμοῦ μὲ τοὺς δανειστὰς διευθετοῦνται. Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς διοικήσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν βασικαὶ ἰδέαι τῆς πολιτικῆς του. Ἔχει προσλάβει ὑπουργὸν τὸν Δημ. Πετρίδην, μεθ' οὗ προσωπικὴ φιλία τὸν συνδέει καὶ ὅστις ἔχει θέσει ἀπὸ τοῦ 1878 τὰς βάσεις τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως, ὡς διευθυντὴς αὐτῆς, διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν πρώτων διδασκαλείων, ὑπουργοῦντος τοῦ Θ.Π.Δηλιγιάννη. Υἱοθετεῖ ὁλόκληρον νομοθετικὴν ἐργασίαν, τῆς ὁποίας ἦτο γνώστης καὶ ὑποβάλλεται σειρὰ ὀργανωτικῶν νόμων δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου. Ἀλλ' ἐξ αὐτῶν μόνον τὸ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τινα ἄλλα ψηφίζονται. Ὁ νόμος περὶ δημοτ. ἐκπαιδεύσεως εἶνε ὁ πρῶτος ἀποκεντρωτικὸς νόμος, ὁ πατάσσων τὴν συναλλαγήν, ὁ ἐξυψώσας τὸν δημοδιδάσκαλον ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς. Σχολεῖα καθ' ὡρισμένους οἰκοδομικοὺς τύπους ἐγείρονται ἁπανταχοῦ, οἱ πόροι ἔχουν ἐξασφαλισθῆ. Οἱ ἄριστοι ἐπιστήμονες παιδαγωγοὶ διορίζονται ὡς ἐπιθεωρηταί, ἀληθεῖς μυσταγωγοὶ μιᾶς ἀναπλάσεως, μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρακτηριστικῆς ψυχικῆς αὐτοτελείας κρατικοῦ ὑπαλλήλου, ὁ Γ. Παπασωτηρίου, ὁ Βλ. Σκορδίλης, ὁ Π. Οἰκονόμου, ὁ Β. Μιχαλόπουλος, ὁ Γ. Μεγαρεὺς κ.ἄ.

Ἀλλ' ὁ ἐξωτερικὸς ὁρίζων θολοῦται. Ἡ Κρήτη ἀστράπτει καὶ πάλιν, ἂν καὶ δὲν ἔπαυσε ποτὲ κρατοῦσα τὴν δᾶδα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ φωτίζουσα μὲ αὐτὴν τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐλευθερωθείσης ἑλληνικῆς γωνίας. Εἶνε ἄλλως τε πρώτη αὐτὴ εἰς θυσίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ Μακεδονία εἶνε ἐν κινδύνῳ. Ἡ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα ὀργιάζει. Ἡ Κυβέρνησις ἀποστέλλει εἰς τὴν Κρήτην στρατὸν ὑπὸ τὸν Τιμ. Βάσσον, συν)χην, ὑπασπιστὴν τοῦ Βασιλέως, ἐπιτελάρχην τὸν Θεόδ. Λυμπρίτην καὶ ὑπασπιστὴν τὸν νῦν πρόεδρον τῆς Γερουσίας, λοχαγὸν τότε, κ. Λεωνίδαν Παρασκευόπουλον. Δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ θεᾶται τὴν Κρήτην αἱμάσσουσαν καὶ ὅταν ὁ Τοῦρκος διοικητὴς Ἡρακλείου ὁμολογῇ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὴν τάξιν, τὸ ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα, ὀλιγάριθμον — 800 ἄνδρες μὲ τινα πυροβόλα—ἐν ἁμίλλῃ πρὸς τοὺς ἐπαναστατημένους Κρῆτας σαρώνει εἰς τὴν Ἀγυιὰν καὶ τὶς Βουκουλιὲς τοὺς Τούρκους. Τὸ αἷμα τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τὸ πρῶτον συμποτίζει μετὰ τοῦ ὑποδούλου ἀκόμη τὴν γῆν τῆς Κρήτης, διὰ νὰ φυτρώσῃ ἀνδρειωμένον τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας δι' αὐτὴν καὶ τὸ Γένος ὀλίγον βραδύτερον.

Αἱ Χριστιανικαὶ Μεγάλαι Δυνάμεις βομβαρδίζουν τοὺς ἐπαναστάτας εἰς τὸ Ἀκρωτῆρι, παρὰ τὰ Χανιά, ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὑψοῦται ὑπερήφανος ἔναντι τῶν. Κοντὸς αὐτῆς εἶνε τὰ λυγηρὰ κορμιὰ Κρητῶν ἐπαναστατῶν, ἐναλλασσόμενα καὶ πίπτοντα ὑπὸ τὰς ὀβίδας τῶν. Ἐκεῖ ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον γενικώτερον εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ὁ κ. Ε. Βενιζέλος.

Ὁ χείμαρρος τοῦ πατριωτισμοῦ παρασύρει τὸ πᾶν. Ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία, μυστικὴ ὀργάνωσις εἰς ἣν μετέχουσιν ἐξέχοντες ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων πιθανῶς μόνον ὁ ὑπογράφων, ὀργανώσασα ἀνταρτικὰ σώματα ἀπειλεῖ νὰ εἰσβάλῃ εἰς Μακεδονίαν. Οὐδεὶς δύναται νὰ συγκρατήσῃ τὴν παραφοράν. Ἐκ τῶν πολιτικῶν ὁ Ἀλέξ. Ζαΐμης καὶ τινες ἄλλοι ἔχουν χωρίσει τὰς εὐθύνας των ἀπὸ τῶν Θ. Δηλιγιάννην. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Δηλιγιάννης προσπαθοῦσι νὰ συγκρατήσωσι καὶ φέρεται φέρεται μάλιστα ὅτι ὁ Δηλιγιάννης συνεζήτησε μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν παραίτησίν του διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ κατάστασις. Ἐκρίθη ὅμως ὅτι δὲν ἦτο ἐφικτὴ καλυτέρα οἱαδήποτε ἐξέλιξις παρὰ ἡ παραμονή του ἐν τῇ ἀρχῇ.

Ἡ τελευταία προσπάθεια ἦτο νὰ σταλῇ ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιστρατευθέντος στρατοῦ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, διότι καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ δικαστικαὶ ὑπέβαλλον τὰς εἰσβολάς. Ὅπως ἀποφύγῃ δὲ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ἑνὸς λαοῦ μαινομένου, ἀνεχώρει διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας τῶν ἀνακτόρων ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ Θεσσαλίας. Ἦτο ἡ τελευταία προσπάθεια ὅπως προληφθῇ ἡ εἰσβολὴ τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη, ἡ δὲ Τουρκία κηρύσσει τὸν πόλεμον, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Κωνσταντῖνος ἐφήρμοζε τὰς νεωτέρας ἀρχὰς συγκροτήσεως τῶν στρατευμάτων, καταργῶν τὰς γραμμικὰς παρατάξεις καὶ ὀργανώνων τὸν στρατὸν εἰς ταξιαρχίας.

Ἀλλὰ θὰ λεχθῇ ἀμέσως: Ἰδοὺ τὸ τρωτὸν τοῦ Θ.Δηλιγιάννη. Δὲν ἔχει τὸ σθένος ν' ἀντιστῇ, νὰ ὑποτάξῃ τὴν δύναμιν τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὸ πᾶν εἰς πειθαρχίαν, ὡς ἰσχυρὸς κυβερνήτης.

Θὰ ἐχρειάζετο πολὺς χῶρος ν' ἀναλύσῃ τις τὴν ὅλην ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν τότε κατάστασιν, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν γεγονότων. Τὸ πᾶν ἦτο ἐν κινδύνῳ. Ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας περιέκλειε ὅ,τι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον. Οἱ ἡγέται της ἦσαν ἀνωτέρας ἠθικῆς ἀντιλήψεως ἄνδρες, ἀλλ' ᾐσθάνοντο περισσότερον καὶ ἐσκέπτοντο ὀλιγώτερον. Ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία ἦτο ἡ ἀποκρυστάλλωσις τῆς προσπαθείας ἑνὸς ἔθνους ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸν προορισμόν του. Ἐπίεζαν τὴν Ἑλλάδα ἡ ἱστορία της ἡ μεγάλη, ἡ ἐθνικὴ ὑποχρέωσις, οἱ φλογεροὶ παλμοὶ τῆς Κρήτης ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ ὀξεῖαι ἀντιζηλίαι τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν εἰς ἀγῶνα ἐπικρατήσεως ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς διπλωματίας τῶν ἰσχυρῶν ὑπούλου, ἄνευ ἰδανικῶν εὐρυτέρων. Ὡς ἔλεγε συχνὰ ὁ μακαρίτης Δηλιγιάννης, ὁ Μέτερνιχ ἤθελε τὴν Ἑλλάδα μικρὰν διὰ νὰ δύναται εὐκόλως νὰ τὴν πνίξῃ. Ἀλλὰ οὐδεὶς κατώρθωσε νὰ πνίξῃ τὴν ζωτικότητα ἑνὸς ἔθνους, ἔχοντος παραδόσεις καὶ ἑνὸς λαοῦ σεβομένου αὐτάς. Οὔτε αἱ ἀποτυχίαι τοῦ 1878, τοῦ 1886 καὶ τοῦ 1897, οὔτε αἱ παράσιτοι τοῦ Κράτους ἐθνικαὶ ὀργανώσεις εἶνε εἰς τὸ παθητικόν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀλλεπάλληλα γεγονότα ἐδημιούργησαν τὴν καλυτέραν αὔριον.

Ὁ Θ. Δηλιγιάννης ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως τοῦ 1897 ἐπέτυχε τὴν ἐπιεικεστέραν λύσιν ἀπὸ μοιραίας ἄλλας καταστροφὰς αἵτινες ἐπέκειντο ἐσωτερικῶς, καλύψας καὶ τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἀπὸ πάσης εὐθύνης. Σὺν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα, ὁ Θ. Δηλιγιάννης ἐπέδειξε καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς θεσμοὺς μίαν εἰσέτι φορὰν τότε. Ἡ ἐπιστράτευσις δὲ τοῦ 1897, ἡ ἐνέργεια τοῦ στόλου, καὶ μάλιστα τοῦ ἐμπορικοῦ, κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Κρήτης, ἐκρίθησαν ἀπαθέστερον βραδύτερα ἀπὸ τοὺς ξένους στρατιωτικοὺς ὡς μία ἀπίστευτος προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος. Καὶ αὐτὸς ὁ Γκόλτς πασᾶς, ὁ διοργανωτὴς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, οὕτως ἔκρινεν.

Ἡ ἧττα τοῦ 1897, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἦτο βαρεῖα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἔφερε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Κρήτην, ἄφησεν εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος, καὶ μάλιστα ἀξιωματικοῦ, ὅ,τι ὁ πόλεμος τοῦ 1870 εἰς τοὺς Γάλλους, δηλαδὴ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστημονικωτέρας καὶ βαθυτέρας στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας. Ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν δὲ Ἑταιρείαν ἥτις ἔφερε τόσας ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ τὰ στελέχη τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἅτινα ἔφερον ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ ὑπολοχαγοῦ καὶ τὴν κατακραυγὴν μιᾶς ἥττης, μία νέα ἐθνικὴ προσπάθεια ἀναλάμπει: ὁ Μακεδονικὸς ἀγών. Ὁ Μακεδονικὸς ἀγὼν ἦτο τὸ λυκαυγὲς τῆς μετέπειτα ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὁ Θ. Δηλιγιάννης ἔχει φθάσει τὸ 80ὸν ἔτος περίπου καὶ οὐδὲν τὸν κάμπτει· διεξάγει ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς προσπαθείας ἀκαταπονήτους καὶ δικαιολογεῖ τὴν πολιτικήν του.

Ὁ Δηλιγιάννης συνεκατῴκει πάντοτε μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀδελφοῦ του Νικ. Δηλιγιάννη, προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ηὐχαριστεῖτο κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας εἰς κύκλον οἰκείων καὶ στενῶν φίλων του, ὄχι πάντοτε δρῶν ἐν τῇ πολιτικῇ, πληροφορούμενος περὶ πάντων, συγκρίνων τὰς ἀντιλήψεις των, ἐπιφυλακτικὸς εἰς τὰ συμπεράσματά του, γόης εἰς τὴν ὁμιλίαν του, ἐξετάζων τὰ πάντα. Αἱ πράξεις του πολλάκις καὶ αἱ σκέψεις του δὲν ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὸ παρόν. Ἡ τελευταία πρωθυπουργία τοῦ Θ. Δηλιγιάννη μετὰ τόσας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς περιπετείας, ἀπασχολεῖ αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν, ἐκ τῆς τρομακτικῆς διαδόσεως τῆς χαρτοπαιξίας, ἥτις ἔτρεφε περὶ αὐτὴν λεγεῶνας μπράβων, παρασίτων καὶ ἄλλων ἀνωμάλων στοιχείων. Καὶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ αὐτῇ δολοφόνος χεὶρ πλήσσει αὐτὸν καιρίως πρὸ τῶν κλιμάκων τῆς Βουλῆς. Ὁ δολοφόνος ἦτο ἐκ τῶν παρασίτων τούτων. Μετὰ καιρὸν καταγινόμενοι, ὁ ἀνεψιός του κ. Ἐπ. Δηλιγιάννης καὶ ὁ γράφων, μὲ τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, ἀνεύρομεν ἀνώνυμον ἀναποσφράγιστον ταχυδρομικὸν δελτάριον πρὸς τὸν Θ. Δηλιγιάννην, συμβουλεῦον αὐτὸν νὰ προφυλάσσηται. Ὑπῆρχεν ὅμως καὶ εἰς πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν ὁ τοιοῦτος φόβος. Ἀλλ' ἦτο μοιραῖον νὰ πέσῃ ὁ θαλερὸς καὶ ἀκάματος περὶ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη μαχητὴς ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, τῶν θεσμῶν, τῶν παραδόσεων, ἄνευ τῶν ὁποίων οὔτε λαοί, οὔτε κράτη, οὔτε πολιτεύματα, οὔτε ἄτομα συγκρατοῦνται καὶ προοδεύουσι. Ὁ βαθὺς ἐκεῖνος γνώστης καὶ ψυχολόγος τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ λαοῦ, ὁ προσπαθήσας ν' ἀπολυτρώσῃ τὸν λαόν, κατευθύνων αὐτὸν πρὸς δημοκρατικωτέρας ἀντιλήψεις, ὁ ἀντιλαμβανόμενος ὅτι «τὸ πολιτεύεσθαι σημαίνει στρατεύεσθαι», κατὰ τὴν φράσιν του, ὁ μὴ χωρίσας τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ Ἔθνους καὶ προσπαθήσας νὰ συνδυάζῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ μὲν πρὸς τὸ δέ. Ἦτο μοιραῖον νὰ πέσῃ οὕτω πρὸ τῆς Βουλῆς, συμβολίζων διὰ τοὺς μεταγενεστέρους τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος ἑνὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἵνα παλαίῃ ἐπὶ τῶν πεποιθήσεών του καὶ τῶν γραμμῶν του, ἐνδιαφερόμενος περισσότερον διὰ τὴν αὔριον τῆς προσφιλοῦς Πατρίδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΛΑΜΙΑΣ

ἡ ἐτησίως τελουμένη τὴν 12ην Μαΐου

ΔΙ' ΕΦΕΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΕΞΗΣ
ΩΡΙΣΘΗ ΝΑ ΤΕΛΗΤΑΙ
ΤΗΝ 2ΑΝ ΜΑΪΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Ἐξασφαλίζετε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν σας ὅταν ἀπολυμαίνετε τακτικὰ τὰ Καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας σας. Ἐγγραφῆτε συνδρομηταὶ ἀντὶ ὀλίγου ποσοῦ εἰς τὸν Οἶκον Γεν. Ἀπολυμάνσεων

ΚΡΙΝΟΣ

Γραφεῖ Πειραιῶς
Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 120

Γραφεῖα Ἀθηνῶν
Λεωφ. Πανεπιστημίου 47

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΨΥΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ,,

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ				
Ἀκινητοποιημένον				
ΚΤΙΡΙΑ & ΟΙΚΟΠΕΔΑ		5.401.965.55		
Μεῖον Ἀποσβέσεις. Παρελθ. χρήσεων	691.159.25			
Παρούσης χρήσεως	133.626.70	824.785.95	4.577.179.60	
ΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ		.655.415.45		
Μεῖον Ἀποσβέσεις Παρελθ. χρήσεων	2.514.079.45			
Παρούσης χρήσεως	341.336.—	2.855.415.45	1.800.000.—	
ΤΡΟΧΑΙΟΝ ΥΛΙΚΟΝ			1.—	
ΕΠΙΠΛΑ & ΣΚΕΥΗ κλπ. φθαρτὸν ὑλικὸν		106.259.05		
Μεῖον Ἀποσβέσεις Παρελθ. χρήσεων	81.220.75			
Παρούσης χρήσεως	25.037.30	106.258.05	1.—	6.377.181.60
Ἀπησχολημένον				
ΥΛΙΚΑ ΕΝ ΑΠΟΘΗΚΗ			59.808.70	
ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ			497.706.—	
ΧΡΕΩΣΤΑΙ ἔναντι τῶν ἐν τοῖς Ψυγείοις ἀποθηκευμένων ἐμπορευμάτων των			982.843.75	1.540.358.45
Διαθέσιμον				
ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ			7.300.—	
ΤΑΜΕΙΟΝ			50.315.80	57.615.80
				7.975.155.85
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ				117.000.—
				8.092.155.85

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Κεφάλαια			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ		3.500.000.—	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΤΑΚΤΙΚΟΝ			
Παρελθούσης χρήσεως	657.897.05		
Παρούσης χρήσεως	112.189.20	770.086.25	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΝ		700.000.—	4.970.086.25
Ὑποχρεώσεις			
ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΤΕΑ	500.000.—		
ΠΙΣΤΩΤΑΙ	892.495.65		
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΙ Λ)ΣΜΟΙ	378.587.85		
ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ παρελθουσῶν χρήσεων, τῶν τοκομεριδίων μήπω προσαχθέντων πρὸς πληρωμήν	252.930.—		
ΜΕΡΙΣΜΑ Παρούσης χρήσεως	864.198.10		2.888.211.60
Ὑπόλοιπον Κερδῶν ἀφιέμενον εἰς νέον			116.858.—
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ			7.975.155.85 117.000.—
			8.092.155.85

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,,

ΧΡΕΩΣΙΣ			
ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ	977.920.15		
ΥΛΙΚΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ	591.108.65		
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	538.354.80		
ΦΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	130.828.55	2.238.212.15	
Διάθεσις Καθαρῶν Κερδῶν δρχ.		1.716.215.30	3.954.427.45
Πρόβλεψις δι' ἀπόσβεσιν τυχὸν ἐπισφαλῶν Λογαριασμῶν	50.000.—		
Κράτησις διὰ μείωσιν ἀξίας Κτιρίων, Μηχαν. Ἐγκαταστάσεων καὶ ἐν γένει φθαρτοῦ ὑλικοῦ	500.000.—		
Εἰς Τακτικὸν Ἀποθεμ. Κεφάλαιον	112.189.20		
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	72.970.—		
Τὰ ἐκ τῶν Καθαρῶν Κερδῶν ὡς κατωτέρω διανεμόμενα	864.198.10		
Ὑπόλοιπον κερδῶν εἰς νέον	116.858.—	1.716.215.30	
			3.954.427.45

ΠΙΣΤΩΣΙΣ			
Ὑπόλοιπον Κερδῶν 1929	Δρχ.	44.323.10	
ΚΕΡΔΗ ἐκ Ψυκτικῶν καὶ ἐμπορίας	»	3.910.104.35	3.954.427.45
			3.954.427.45

Διανομὴ Κερδῶν δρχ. 864.198.10

Τόκος Κεφαλαίου Δρχ. 3.500.000.— πρὸς 8 % συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας	Δρχ.	280.000.—
Πρόσθετον μέρισμα πρὸς 12 %	»	420.000.—
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου πρὸς 19.008 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν διανεμομένων δρχ. 864.198.10	»	164.198.10
Σύνολον διανεμομένων Κερδῶν	»	864.198.10

Τὸ πρὸς διανομὴν ποσὸν ἐκ δρχ. 20.—κατὰ Μετοχήν, ἐκπεσθέντος τοῦ Φόρου Καθ. Προσόδου πρὸς 14.40 % καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ 30 % Ἀναγκαστικοῦ Δανείου πλέον τοῦ φόρου ὁδοποιΐας, εἶναι πληρωτέον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων καθ' ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 μερισματαποδείξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Μαρτίου 1931

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΙΤΣΟΣ

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος
ΤΖΑΝΝΕΤΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστηρίου
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ 31)12)30

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ		3.785.322.10
ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ Ἀκίνητα	224.686.338.75	
Ἔπιπλα καὶ σκεύη	777.020.25	225.463.359.—
ΡΕΥΣΤΟΠΟΙΗΣΙΜΑ Χρεώγραφα		146.115.090.—
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ		
Προεξοφλήσεις Μερισμάτων	17.754.563.60	
Προεξοφλήσεις Συντάξεων	33.037.593.75	
Δάνεια ἀποστράτων	24.626.247.50	
Δάνεια ἀξιωμ. ἐν ἐνεργείᾳ	83.830.116.40	
Δάνεια ἠγγυημένα Ἑλληνικῆς Στρατιωτικῆς Ἑνώσεως	5.964.063.45	165.212.584.70
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ		
Μερισματούχων ἐκ χρεῶν Παγ. Δικαιωμάτων	11.413.720.85	
Ἑλλην. Δημόσιον ἐξ ἀντισηκωμάτ.	64.432.104.24	
Διάφοροι ἀρχαὶ καὶ λοιποὶ λ)σμοί	15.344.697.36	91.190.522.45
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΙ Λ)ΣΜΟΙ Διάφοροι		3.102.793.30
ΛΟΓ)ΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		634.869.671.55 91.524.029.90
		726.393.701.45

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
ΚΕΦΑΛΑΙΑ:		
Γενικόν	262.745.630.—	
Ἐκ διατιμήσεως Χρεωγράφων καὶ ἀκινήτων	155.245.571.20	
Ἀποθεματικὰ ἀσφαλ. καὶ προβλέψεων	12.932.406.20	430.923.607.40
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ		
Καταθέσεις ὄψεως	11.342.303.25	
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου	11.561.374.50	
Μερίσματα Π. χρήσεων	24.095.615.85	
Μερίσματα χρήσεως 1931	75.821.832.90	
Διάφοροι πιστωτικοὶ λ)σμοί	12.750.465.10	
Προεξοφλήματα ἀναγόμενα εἰς ἔτος 1931	2.553.626.15	138.125.217.75
ΠΟΡΟΙ ΒΕΒΑΙΩΘΕΝΤΕΣ. Διάφοροι ἐξ ἀντισηκωμάτων κλπ.		65.820.846.40
ΛΟΓ)ΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		634.869.671.55 91.524.029.90
		726.393.701.45

ΑΝΑΛΥΣΙΣ «ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ» ΤΗΣ 31)12)1930

ΧΡΕΩΣΙΣ		
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ		
Ἐξόδων Διαχειρίσεως	4.008.507.90	
Μερισμάτων, προικίσεων καὶ λοιπῶν κατὰ Νόμον	5.693.982.15	
Ἐξόδων ἐγκαταστ. συντηρ. & ἐκμεταλλεύσεως ἀκινήτων	842.353.60	
Προβλέψεων φθορῶν καὶ ἀποσβέσεων ἀκινήτων	1.904.516.20	
Χρεωστικοὶ τόκοι καὶ προμήθ.	2.313.134.75	14.762.494.60
ΑΦΙΕΜΕΝΑ ΕΙΣ ΝΕΟΝ		
Ἐπὶ Προεξοφλ. ἀναγ. εἰς 1931	2.553.626.15	
Διάφορα	180.000.—	2.733.626.15
ΠΟΣΟΣΤΑ		
Ὑπὲρ Κεφαλ. ἀσφαλίστρων	3.353.974.87	
Ὑπὲρ Κεφαλ. Γενικοῦ	4.462.412.90	7.816.387.77
ΜΕΡΙΣΜΑ ΔΙΑΝΕΜΗΤΕΟΝ		75.821.832.90
		101.134.341.42

ΠΙΣΤΩΣΙΣ		
ΕΣΟΔΑ		
Ἐκ καταβολῶν Μετόχων	32.253.349.35	
Ἐκ πόρων τοῦ Ταμείου	29.430.366.82	61.683.716.17
ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑΙ		
Ἐξ ἐνοικίων ἀκινήτων	8.310.237.75	
Ἐκ τοκομεριδίων Χρ)φων	8.987.000.85	
Ἐκ τόκων	12.107.329.55	
Ἐκ προεξοφλημάτων	10.046.057.10	39.450.625.25
		101.134.341.42

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ δέχεται καταθέσεις εἰς Ταμιευτήριον μέχρι Δρ. 100.000 ἐπὶ τόκῳ 5 ⅓ % καὶ εἰς καταθέσεις ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 4 ½ %

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΠΡΙΜΙΚΥΡΗΣ Συν)χης

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ Ἀντ)γος

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΩΡΑ 2.30' Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

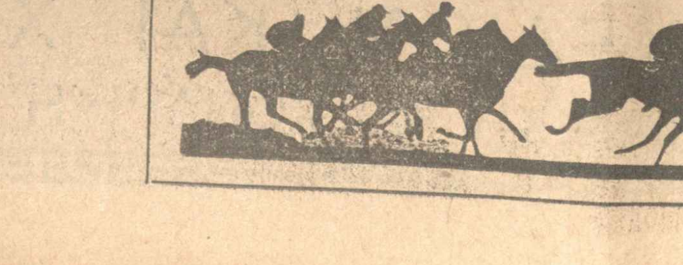

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΩΡΑ 2.30' Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

11-4-31 6-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Φίλη «Πρωΐα»,

φεις καὶ σὺ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διαμέσων» καὶ νομίζεις ὅτι αὐτὸ θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν πληγὴν τῶν μεσαζόντων. ς λάθος. Ἕως τώρα ἀνελαμβάναμεν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλ εἰς μεσάζοντας ἕνα οἱον ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ρήσεως. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ τό τοῖς ἑκατὸν τὸ ἐπληρώναμεν δὸν καὶ καθ' ὅσον ἡ ἐπιχεί μας ἐπραγματοποιεῖτο. Τώ μὲ τὸ νέον νομοσχέδιον, θὰ ἀφαιρεθῇ αὐτὴ ἡ διευκόλυνσις. μεσάζοντες θὰ ἀπαιτοῦν τὴν ἅπαξ καὶ ἐκ τῶν προτέρων κα τῆς κεφαλαιοποιημένης θείας των, διὰ νὰ εἶνε ἐν τά μὲ τὸν Νόμον. Καὶ πῶς θέλετε ς ἐργολάβος ἑνὸς ἔργου νὰ θέτῃ ἀθρόως, πρὸ τῆς ἀναλή του, μερικὰ ἑκατομμύρια τὸν μεσάζοντα; Οἱ κύριοι μεσάζοντες, βλέπετε, θ' ἀναγκασθοῦν ζητοῦν τοῖς μετρητοῖς ὁλόκληρον τὴν προμήθειάν των. Διότι μὴν πιστεύσετε ὅτι θὰ παύσουν νὰ ὑπάρχουν. Δὲν εἶνε αὐθύπαρκτοι. ς δημιουργεῖ μία ἑδραία κατάστασις, ἡ ὁποία δὲν πρόκειται νὰ ληφθῇ. Ἡ διακυβέρνησις δὲ κ. Βενιζέλου εἶναι λίαν πρόσφορος εἰς τὴν δημιουργίαν ὁλοκλήρων ἐσμῶν διαμέσων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Σ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ Ο ΚΑΡΟΛΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ξένοι διπλωματικοὶ παρατηρηταὶ τῆς ρουμανικῆς πρωτευούσης ὑμισαν τὴν νεωστὶ ἐκδηλωθεῖσαν θερμὴν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν του, ἡ ὁποία φαίνεται διαπνέουσα τὸν νεαρὸν μονάρχην κατὰ τὴν μον αὐτὴν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς χώρας του. Λαμβανομένης ὄψει τῆς ταραγμένης μᾶλλον ἀτμοσφαίρας, ἡ ὁποία περιέβαλλε τὴν δόν του εἰς τὸν Θρόνον κατὰ τὸ ελθὸν θέρος, ἦτο τότε εὐρέως διαμένος ὁ φόβος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ βασιλεὺς Κάρολος θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὸν πειρασμὸν μιᾶς στρατιωτικῆς δικτατορίας.

Οἱ φίλοι ὅμως τῆς ρουμανικῆς δυναστείας ᾐσθάνθησαν ταχέως ἀνακούφισιν ὅταν, μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Μανίου, ὁ βασιλεὺς Κάρολος, μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιζητήσῃ ἀνατρέψῃ τὸ ὑφιστάμενον κοινοβουλευτικὸν καθεστώς, ἐδιάλεξε διὰ ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς του Κυβέρνησιν αὐστηρῶς συνταγματικοῦ καὶ διαλλακτικοῦ τύπου. Ὁ άρχης τῆς Ρουμανίας φαίνεται έχων ὁ ἴδιος τὸ χάρισμα τῆς συνδιαλλαγῆς. Διότι μετεχειρίσθη τοὺς ὴν ἐπικριτάς του ἐκ τῶν μελῶν ρουμανικοῦ Φιλελευθέρου κόμματος μὲ τόσην μεγαλοψυχίαν ὥστε οἱ τοι του εἶνε τώρα παρασκευασμένοι νὰ συνεργασθοῦν ἅπαξ ἔτι μὲ τὸ θέμα.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ βασιλεὺς Κάρολος συνέδραμεν εἰς τὴν παραμονὴν τοῦ στρατοῦ ἔξω τοῦ στίβου τῆς τικῆς διὰ τῆς ἐπιδείξεως ἴσης φρονίμου ἐκτιμήσεως πρὸς τοὺς ο δημοφιλεστέρους στρατιώτας τῆς μανίας, τοὺς στρατάρχας Ἀβερέσκο καὶ Πρεζάν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνθῆ μὲ ἀντίπαλα πολιτικὰ συγκροτήματα.

Πολλὰ ἐπίσης ἐλέχθησαν περὶ τῆς ἐνεργείας μετὰ τῆς ὁποίας ἐπεδόθη καθημερινὰς συσκέψεις μὲ τοὺς ουργοὺς καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν ηρεσιῶν, εἰς αὐτοπρόσωπον μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ μανία. Ἡ βελτίωσις τῶν γεωργικῶν μεθόδων καὶ ἡ ἐξάπλωσις τοῦ γικοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν μεταφορικῶν εὐχερειῶν τῶν πιστώσεων κατέχουν πρωτίν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀναγκῶν τῆς μανίας. Ὁ βασιλεὺς Κάρολος λέται ὅτι ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως ὅπως ἡ ἀγγλορρουμανικὴ ἐμπορικὴ θήκη, ἡ συναφθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ἀποφέρῃ ταχέως καρποὺς διὰ μιᾶς αἰσθητῆς αὐξήσεως τῆς ἀνταλλαγῆς ρουμανικῶν γεωργικῶν καὶ πετρελαίου ἔναντι βρεταννικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ἀντιμετωπίζων ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους μερικῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου του, ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐπέμεινεν ὅπως ἡ ρουμανικὴ Ἀεροπορικὴ Δύναμις τύχῃ βρεταννικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐφοδιασθῇ βρεταννικῶν μηχανημάτων. Πρὸ ὸς ἀπένειμεν εἰς τὸν Πρίγκηπα Οὐαλίας τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν Τάγματος τῆς Ἀξίας εἰς τὴν Ἀεροναυτικήν. Τὸ ρουμανικὸν ναυτικόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφός του πρίγκηψ Νικόλαος εἶνε ὁ τιμητικὸς ἀρχηγός, πάντοτε πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἀπέβλεψε διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν του.

Ἔναντι τοῦ λαοῦ του ἴσως ἡ ἐπιτυχεστέρα χειρονομία τοῦ Καρόλου ὑπῆρξεν ἡ πρωτοστάτησίς του εἰς τὸ θημα τῶν οἰκονομιῶν διὰ τῆς εἰσηγήσεώς του πρὸς τὴν Κυβέρνησίν καὶ τὸ κοινοβούλιον ὅπως ἐπενεχθῇ «δραστικὴ περικοπὴ» εἰς τὴν βασιλικὴν ἐπιχορήγησιν. Μία τοιαύτη ονομία, εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν, εἶνε πιθανῶς ἄνευ βασιλικοῦ ηγουμένου ἐν καιρῷ εἰρήνης.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΤΟ Α' Σ. ΣΤΡΑΤΟΥ
Ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων ἀξιωματικῶν.
Κυριακὴ 22 Μαρτίου 1931
Ὥρα 6 μ. μ. ἀκριβῶς

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ
Μουσικόδραμα σὲ τρεῖς πράξεις
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμπραξις: Κα Μαρίκα Καλφοπούλου, δ. Καίτη Ἀνδρεάδου, κ. Πέτρος Ἐπιτροπάκης, κ. Τζὼν Βλάϊκας, κ. Ν. Μοσχονᾶς, Κα Ξ. Καλλινίκου, δ. Ε. Κουφουδάκη.
Μουσικὸς Διευθυντὴς Σκηνῆς: ΛΕΩΝ. ΖΩΡΑΣ. Χορωδία 80 προσώπων.—Ὀρχήστρα 60 ὀργάνων. Μπαλέττο 20 προσώπων Κας ΒΑΪΝΤΑ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΣΤΡΩΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων προκηρύσσει συναγωνισμὸν διὰ τὴν διαρρύθμισιν, κατασκευὴν καὶ συντήρησιν δημοτικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τὴν παροχὴν δανείου 150.000.000 δραχμῶν ἢ λιρῶν Ἀγγλίας 400.000 διατεθησομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

1) Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 11ης π.μ.—τῆς 12ης ὥρας καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ Μελετῶν Τεχνικῶν ἔργων τοῦ Δήμου, (Βορεία πλευρὰ τοῦ Δημοτ. Θεάτρου), ἀντίτυπα τῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου μελετηθέντων καὶ κοινῶν στοιχείων συναγωνισμοῦ ἤτοι ἀναλύσεως τιμῶν, τιμολογίου, προμετρήσεως, προϋπολογισμοῦ καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ὡσαύτως ἔντυπα πρὸς συμπλήρωσιν, ἐν οἷς θὰ καταγραφῶσι ὑπὸ τῶν συναγωνιζομένων οἱ ὅροι τοῦ προτεινομένου δανείου, τὰ γενικὰ καὶ ἐπισφαλῆ ἔξοδα, ἅτινα προβλέπουσι καὶ τὸ αἰτούμενον ἐργοληπτικὸν ὄφελος. Τὸ σύνολον τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων τοῦ ἐργοληπτικοῦ κέρδους δέον νὰ μὴ εἶνε ἀνώτερον τῶν 20 ο)ο ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ἀναλύσεως.

2) Πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ ἀποδεικτικοῦ καταθέσεως δρ. 5.000.000 εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, εἴτε ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης ἥτις κατὰ τὸν πίνακα τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἴτε τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἀναγνωρίζεται διὰ κεφάλαιον μετοχικὸν καὶ ἀποθεματικὸν ὑπερβαῖνον τὰ 50.000.000 Δραχμῶν. Ὁ τύπος τῆς ἐγγυητικῆς ταύτης ἐπιστολῆς παρέχεται ἐν τῷ Γραφείῳ Μελετῶν Τεχνικῶν ἔργων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ ἀπευθύνεται καὶ κατατίθεται εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων.

3) Ἡ προσφορά, περιλαμβανομένη ἐντὸς ἐνσφραγίστου φακέλλου περιέχει:

α') Δήλωσιν τοῦ συναγωνιζομένου ὡς πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ τεχνικοὺς ὅρους τῆς προσφορᾶς. Ἡ δήλωσις αὐτὴ γίνεται διὰ συμπληρώσεως καὶ ὑπογραφῆς ἐντύπου δελτίου χορηγουμένου ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τοὺς συναγωνιζομένους.

β') Δήλωσιν, ἐὰν ὁ ἀνάδοχος εἶνε ἀλλοδαπός, ὄχι μόνον δέκα κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἀλλοδαπὰ πρόσωπα θὰ δύναται νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ἐργασίαν πάντα δὲ τὰ λοιπὰ θὰ ὦσιν Ἕλληνες.

γ') Δήλωσιν Τραπέζης, τῆς τὰ ἀναγνωριζόμενα κεφάλαια μετοχικὸν καὶ ἀποθεματικὸν κατὰ τὸν πίνακα τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἴτε τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ὑπερβαίνουσι τὰ 100.000.000 δραχμῶν, εἴτε Οἰκονομικοῦ ὁμίλου ἀδιαμφισβητήτου φερεγγυότητος κι ἱκανότητος, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς δηλώσεως ἀναλαμβάνεται ἡ ὑποχρέωσις χορηγήσεως δανείου συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ὡς ἄνω συμπεπληρωμένῳ δελτίῳ ὁριζόμενα.

δ') Ἀνὰ ἓν ἔντυπον τῆς ἀναλύσεως τιμῶν, τοῦ τιμολογίου, τῆς προμετρήσεως, τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, καὶ τοῦ κειμένου συμβάσεως, ὡς ταῦτα ἐπακριβῶς ἔχουσι μελετηθῆ ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, ὑπογεγραμμένα καὶ ἀνὰ πᾶν φύλλον μονογεγραμμένα παρὰ τοῦ συναγωνιζομένου.

4) Αἱ προσφοραὶ ἐγχειρίζονται ἀντὶ ἀποδείξεως εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου μέχρι τῆς 23ης Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὥρας μεσημβρινῆς ἀκριβῶς. Βραδύτερον ὑποβαλλόμεναι προτάσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

5) Τὸ ὑπὸ τῶν συναγωνιζομένων προτεινόμενον ποσοστὸν κέρδους καὶ ὁ προτεινόμενος τόκος εἶνε τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν θέλει διεξαχθῆ ἡ μειοδοσία, ἤτοι τελευταῖος μειοδότης θὰ ἀνακηρυχθῇ ἐκεῖνος ἐκ τῶν συναγωνιζομένων, ὅστις θὰ προτείνῃ τὸ συμφερώτερον συνδυασμὸν τόκου τοῦ δανείου πρὸς ἐργοληπτικὸν κέρδος.

Τὸ ἐξαγόμενον τῆς συγκρίσεως καθορίζεται διὰ μαθηματικοῦ τύπου, ρητῶς προδιαγεγραμμένου ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ.

6) Ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν 23ην Μαΐου καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων. Ὁ Πρόεδρος αὐτῆς, ἀποσφραγίζων τὰς προσφοράς, ἐκφωνεῖ τὰ κύρια στοιχεῖα ἑκάστης καὶ καταγράφει ταῦτα εἰς πρωτόκολλον. Ἡ Συνεδρίασις τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς δὲν θέλει διαλυθῆ πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως ὑπ' αὐτῆς τοῦ συμφώνως πρὸς τὰς ἀποσφραγισθείσας προτάσεις ἀναδειχθέντος τελευταίου μειοδότου.

Εὐθὺς ἀμέσως ἅμα τῇ λήξει τῆς Συνεδριάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων εἰδικῶς κεκλημένον εἰς τὴν συνεδρίασιν θέλει ἀποφανθῆ συμφώνως τῷ Νόμῳ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναι τῇ 21 Μαρτίου 1931

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ Νικολάου Γ. Σταματοπούλου ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 84β οἰκίας τὴν 5ην Ἀπριλίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Πληροφορίαι κλπ. ὅροι ἢ ἐντὸς τῆς οἰκίας ἢ εἰς τὸν Διευθυντὴν Ριζαρείου Σχολῆς.

Ὁ Διευθυντὴς Χειροῦργος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ δέχεται εἰς τὴν κατοικίαν του, ὁδὸς Κριεζώτου 12 καθ' ἑκάστην 4—5 μ. μ.

VOGUE
ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΧΩΡΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ
καὶ χωρὶς νὰ κάνωμεν ρεκλάμα
Ἔργον σὰν τὴν

TARAKANOVA

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ—ΡΩΣΙΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ
μὲ τὴν ὡραιοτέραν πρωταγωνίστριαν τῆς Γαλλίας
EDITH JEHANNE
δὲν προεβλήθη μέχρι σήμερον στὰς Ἀθήνας
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Τελευταία ἡμέρα τοῦ
ΑΛ ΤΖΟΛΣΟΝ
ΣΤΟ
"ΠΕΣ ΤΟ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ,,
ΕΝΑΡΞΙΣ ΑΠΟ ΤΗΣ 12 Μ.
ΔΕΟ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΝ - ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΝ

Τὰ ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα τοῦ λειτουργοῦσι: Παθολογικὸν 11—12 π.μ. Διευθυντὴς Ἰατρὸς κ. Λ. Πρατσίκας Χειρουργικὸν 11—12 π.μ. » κ. Μ. Μακκᾶς Ὠτορινολαρυγγικὸν 10—11 π.μ. Διευθ. Ἰατρὸς κ. Θ. Δημητριάδης Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ εἰδικὸν αὐτοκίνητον ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν ἀνὰ 20 λεπτὰ ἀπὸ Τέρματος Ἀμπελοκήπων μέχρι τοῦ Νοσοκομείου ἀκριβῶς καὶ τἀνάπαλιν. (Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΑΘΗΝΑΙΟΣ & ΒΑΡΑΓΚΗΣ
Ὁμήρου 4. Ἱερὰ Ὁδὸς 41.
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ moderne καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ρυθμῶν εἰς πλουσίαν συλλογήν.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ & ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Ν. ΜΟΡΦΙΝΗΣ & Κ. ΠΑΞΙΜΑΔΑΣ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 34
Ἀποχωρήσαντες ἐκ τοῦ Καταστήματος «Γκαλερὶ Μοδέρν», ὁδὸς Ἑρμοῦ 32, ἱδρύσαμεν τὸ ὡς ἄνω Κατάστημα. Ὁ ἡμέτερος κ. Ν. Μορφίνης ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην πρὸς πλουτισμὸν αὐτοῦ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΙΚΗ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΙΜΑΤΗΡΑΣ ΣΚΗΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐσυνεχίσθη καὶ χθὲς εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἡ δίκη τοῦ κ. Παγκάλου, διὰ τὰς αἱματηρὰς προεκλογικὰς σκηνάς.

Ὁ μάρτυς Ἰωαννίδης, ἐξεταζόμενος, βεβαιοῖ, ὅτι εἶδεν ἕνα νὰ γονατίζῃ εἰς τὸν ἐξώστην καὶ νὰ πυροβολῇ.

Ἐπίσης ὁ μάρτυς Π. Μπύλοβιτς λέγει, ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν ἐκ τοῦ Παγκαλικοῦ κέντρου.

— Αὐτὸς ποὺ ἐπυροβόλησεν ἦτο ὁ Πάγκαλος; ἐρωτᾷ εἷς ἔνορκος.

— Ἦτο — ἀπαντᾷ ὁ μάρτυς —ἕνας κοντός, μὲ ἄσπρα ροῦχα. Ἐπειδὴ ἤξερα ὅτι ὁ Πάγκαλος ἦτο κοντός, εἶπα ὅτι μπορεῖ νὰ εἶνε αὐτός.

Ὁ μάρτυς Τριανταφύλλου καταθέτει καὶ αὐτός, ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὸ Παγκαλικὸν κέντρον.

Ἀκολούθως ἐξετάζεται ὁ μάρτυς Παπαλουκᾶς, ὅστις ἀφοῦ ἐξιστόρησε τὰς σκηνάς, ὡς αὐτόπτης μάρτυς, κατέθεσεν ὅτι ὁ ἀνακριτὴς κ. Μπουρῖκος τοῦ εἶπεν, ὅτι εἶνε ἀπολύτως πεπεισμένος, ὅτι οὔτε ὁ κ. Πάγκαλος, οὔτε ὁ Βουτσινᾶς ἐπυροβόλησαν, ἀλλὰ ὅτι ἡ θέσις του (τοῦ ἀνακριτοῦ) ἦτο τοιαύτη ὥστε ἔπρεπε νὰ τοὺς παραπέμψῃ εἰς δίκην.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δημιουργεῖται θόρυβος.

Πρόεδρος.— Τοῦτο δὲν ἔχει σημασίαν διὰ τὸ Δικαστήριον. Ὠφείλατε νὰ μηνύσετε τὸν κ. ἀνακριτήν. Ἀπαγορεύω τὴν περαιτέρω συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Πάγκαλος.— Εἰς ἐμὲ δὲν δύνασθε νὰ τὸ ἀπαγορεύσετε, ἀλλὰ χάριν τοῦ γοήτρου τῆς Δικαιοσύνης, δὲν θὰ ἀναξέσω τὸ θέμα τοῦτο.

Συνεχιζομένης τῆς ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος, καὶ μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ πόθεν ἐρρίφθησαν οἱ πυροβολισμοί, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ἀναγνωστόπουλος, ὅστις ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, λόγῳ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἀνάκρισιν προέκυψαν κενά.

Οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων, λαμβάνοντες ἀκολούθως τὸν λόγον, ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ δίκη δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ, καθόσον ἡ ἀνάκρισις ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπῆρξεν ἐξονυχιστική.

Τὸ Δικαστήριον ἀποσύρεται εἰς σύσκεψιν, μεθ' ἣν ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ τὴν ἀπόφασιν.

Κατὰ ταύτην, τὸ Δικαστήριον, θεωρεῖ τὴν πρότασιν τοῦ κ. εἰσαγγελέως ὡς πρόωρον, καὶ ἐκ τούτου ἀποφαίνεται ὑπὲρ συνεχίσεως τῆς δίκης.

Συνεχίζεται ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος.

Εἷς ἔνορκος. Ὁ μοίραρχος Φραγκαδάκης μᾶς εἶπεν ὅτι εἶδε τὸν Αὐγερινὸν νὰ πυροβολῇ.

Μάρτυς.— Ὄχι, ὁ Αὐγερινὸς δὲν ἦτο. Κάποιος ἄλλος ψηλὸς μεσῆλιξ πυροβολοῦσε.

Πρόεδρος.— Εἴδατε κανένα νὰ πυροβολῇ;

Μάρτυς.— Ἐὰν ἐξήρχετο κανεὶς εἰς τὸ μπαλκόνι νὰ πυροβολήσῃ θὰ τὸν ἔβλεπα.

Πάγκαλος.— Ἐπυροβόλησε ἀπὸ μέσα ἕνας ψηλός. Νομίζω ὅτι ἦτο κάποιος παλαιὸς ὁπλαρχηγός.

Πρόεδρος. Ἐδῶ ἔχουμε δέκα μάρτυρας, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι ἐπυροβόλησαν ἀπὸ τὸ μπαλκόνι.

Μάρτυς.— Λέγω ὅτι ἀπὸ μέσα πυροβολοῦσαν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ μπαλκόνι κανείς.

Πρόεδρος.— Παρακαλῶ τοὺς κ. ἐνόρκους νὰ ὑπάγουν νὰ ἴδοῦν τὸ ἐκλογικὸν κέντρον, διὰ ν' ἀντιληφθοῦν ἐπιτοπίως τὰ πράγματα.

Ἀκολούθως διακόπτεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον τὴν πρωΐαν.

Στὼρ πρωτότυπα. Εἰς τὸν «ΡΥΘΜΟΝ» Βουλῆς 22.

ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν Διάταγμα περὶ χορηγίας ποσοστῶν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων.

Κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο χορηγοῦνται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931 καὶ ἐφεξῆς ποσοστὰ ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἐγκαίρῳ βεβαιώσει τῶν παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς παρ' ᾗ ὑπηρετοῦσι βεβαιουμένων ἐξ ἀμέσων φόρων δημοσίων ἐσόδων.

2. Προκειμένου περὶ βεβαιώσεως ἐσόδων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀναγομένων εἰς προγενέστερα τοῦ 1931—32 οἰκον. ἔτη, τὰ ποσοστὰ χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ ἐγκαίρῳ βεβαιώσει τῶν μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1931 βεβαιουμένων ἐσόδων.

3. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα περιλαμβάνονται καὶ τὰ συμβεβαιούμενα ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετα ποσοστὰ οὐχὶ δὲ καὶ αἱ προσαυξήσεις φόρου λόγῳ ποινῆς.

1. Αἱ προθεσμίαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θέλει λογίζεσθαι ἔγκαιρος ἡ βεβαίωσις διὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν ποσοστῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ τὰς φορολογίας, ὧν ἡ βεβαίωσις ἐνεργεῖται διὰ χρηματικῶν καταλόγων, ἐὰν συντελεσθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἢ μέχρι τέλους τοῦ ἑπομένου τῆς ἐπιδόσεως ἐκπροθέσμου δηλώσεως μηνός, προκειμένου περὶ προσωρινῆς βεβαιώσεως καὶ τέλος πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῶν φορολογικῶν καταλόγων ἢ πινάκων προκειμένου περὶ ὁριστικῆς βεβαιώσεως.

β) Διὰ τὰς φορολογίας ὧν ἡ βεβαίωσις ἐνεργεῖται δυνάμει χρεωστικῶν ὁμολογιῶν, ἐὰν συντελεσθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

γ) Διὰ τὰς φορολογίας, ὧν ἡ βεβαίωσις ἐνεργεῖται δυνάμει ἄλλων τίτλων, ἐὰν συντελεσθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἤθελε καταστῆ ἐκτελεστὸς ὁ πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου τίτλος.

δ) Διὰ τὸν ἑνιαῖον φόρον ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα, ἐὰν ὁ ἔλεγχος τῶν πιστοποιητικῶν πωλήσεως καὶ ἡ σύνταξις τῆς κεκανονισμένης καταστάσεως ἤθελε συντελεσθῆ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ Διευθυντῶν Καπνεργοστασίων ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς τῶν πιστοποιητικῶν πωλήσεως. καὶ

ε) Διὰ τοὺς εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπραττομένους ἀμέσους φόρους, ἐφ' ὅσον ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν διασαφήσεων μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς.

2. Ἡ βεβαίωσις θεωρεῖται γενομένη τῇ τῆς Οἰκον. Ἀρχῆς, ὡς πρὸς τὴν ἀπόληψιν ποσοστῶν, ὑπὸ τοῦ δικαιούχου προσωπικοῦ αὐτῆς, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ προϊστάμενος αὐτῆς ἀποστέλλει εἰς τὸν ταμίαν τὴν περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐσόδου περιληπτικὴν κατάστασιν μετὰ τῶν λοιπῶν τίτλων τοῦ ἐσόδου.

1. Τὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παράγρ. 1 ἐδαφ. δ' δημοσίων ἐσόδων ἐκ φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ τὰς μέχρι 31 Μαρτίου 1932 ἐνεργηθησομένας βεβαιώσεις ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Καπνεργοστασίων Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος πλὴν Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς 3 %.

β) Διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Καπνεργοστασίων Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς 4 %.

γ) Διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Οἰκον. Ἐφοριῶν εἰς τὰς περιφερείας τῶν ὁποίων δὲν ἑδρεύουσι Καπνεργοστάσια τὰ ποσοστὰ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων α' καὶ β' περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ τούτων.

2. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας χορηγοῦνται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931 καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων ἐν τοῖς τελωνείοις δημοσίων ἐσόδων ἐξ ἀμέσων φόρων ποσοστὰ ὁριζόμενα εἰς 3 % ἤτοι:

α) Ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν προϊόντων Βόλου, Ἑπτανήσου, Κρήτης, Λέσβου, Χίου, Σάμου, Θάσου, Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

β) Ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης λευκῆς σταφίδος (σουλτανίνας) ὡς καὶ παντὸς εἴδους σταφίδος (πλὴν τῆς μαύρης Κορινθιακῆς καὶ σταφίδος Κρήτης).

γ) Ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σταφίδων Κρήτης. καὶ

δ) Ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ξηρῶν σύκων.

ΑΛΛΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

1. Τὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐξ ἀμέσων φόρων δημοσίων ἐσόδων διὰ τὰς μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1932 ἐνεργουμένας βεβαιώσεις ὁρίζονται διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν κάτωθι Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ τὰς Οἰκ. Ἐφορίας Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος πλὴν Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς 3 %.

β) Διὰ τὰς Οἰκ. Ἐφορίας Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς 4 %.

2. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Κ)σίων οἱ ὑπηρετοῦντες παρὰ ταῖς Οἰκ. Ἐφορίαις παρ' αἷς δὲν ἑδρεύουσι Κ)σια δικαιοῦνται τῶν ποσοστῶν τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 ὡς καὶ τῶν ποσοστῶν τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, περιλαμβανόμενοι εἰς τὰς καταστάσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς οἰκείας Οἰκ. Ἐφορίας.

Δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Οἰκ. Ἀρχῶν οἵτινες ἐνεργοῦσι βεβαιώσεις δημοσίων ἐσόδων ἐξ ἀμέσων φόρων, ἐφ' ὧν χορηγοῦνται ποσοστὰ κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐκτιθέμενα, τὰ ἀποδιδόμενα αὐτοῖς ποσοστὰ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι κατ' ἀνώτατον ὅριον τὰ 18.75 % τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν, περιοριζόμενα εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον ἀνέλθῃ εἰς ἀνώτερον.

Τέλος διὰ τοῦ διατάγματος ὁρίζεται ὅτι οἱ ἀπεσπασμένοι ὑπάλληλοι δικαιοῦνται τῶν διὰ τοῦ Διατάγματος χορηγουμένων ποσοστῶν.

Πλουσία Συλλογὴ ὑφασμάτων ἐπιπλώσεως εἰς τὸν «ΡΥΘΜΟΝ» Βουλῆς 22.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Ὁ Δήμαρχος κ. Σ. Μερκούρης προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις: «Εἰς ἄλλην στήλην τῆς ἐφημερίδος σας θὰ δημοσιευθῇ σήμερον ἡ διακήρυξις διὰ τὸ πρῶτον μέγα δημοτικὸν ἔργον—τὸ μεγαλύτερον τῶν ἐκτεθέντων μέχρι τοῦδε ὑπὸ Ἑλληνικοῦ Δήμου—διὰ τὴν ὁδοποιΐαν δηλαδὴ τῶν 150.000.000 δραχ. Οἱ σοβαροὶ Ἕλληνες ἐργολῆπται θὰ σπεύσουν, καθ' ἃς ἔχω ἐνδείξεις, νὰ μετάσχουν ἀθρόοι εἰς τὴν δημοπρασίαν, οὕτω δὲ ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος θὰ ἀρχίσῃ ἐντατικὴ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς πόλεως ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν. Τοῦτο θὰ μεταβάλῃ τὴν ὄψιν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ἀθηνῶν, διότι μὲ τὰ 150 ἑκατομμύρια θὰ κατασκευασθοῦν ἐντὸς 2—3 ἐτῶν ὁδοὶ περισσότεραι ἀπὸ ὅλους συλλήβδην τοὺς μέχρι τοῦδε ἐστρωμένους ἀθηναϊκοὺς δρόμους. Τοῦτο ὅμως θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὸ ἀποτελεσματικώτερον ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀνεργίας, διότι περὶ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ποσοῦ, περὶ τὰ ἑκατὸ δηλαδὴ ἑκατομμύρια, θὰ πληρωθοῦν ὡς ἐργατικά.

Ἐκ παραλλήλου ἔχομεν ἑτοίμους τὰς διακηρύξεις διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων καὶ διὰ τὴν βιομηχανοποίησιν αὐτῶν. Αἱ διακηρύξεις αὗται, ψηφιζόμεναι τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, θὰ λύσουν, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας ὑποδείξεις τῆς παγκοσμίου προόδου τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς στιγμὴν καθ' ἣν τόσος γίνεται λόγος καὶ τόση ἐκδηλοῦται ἀγαλάκτησις διὰ τὰς γνωστὰς συμβάσεις, αἱ ὁποῖαι διεπράχθησαν κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον καὶ βαρύνουν ἐπαχθέστατα τὴν πόλιν καὶ τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηνῶν, ἀξίζει, νομίζω, νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἐφαρμόζων τακτικήν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλοῦ ὑπεστήριξα μετὰ φανατισμοῦ, παραδίδει ὅλα του τὰ ἔργα εἰς δημοπρασίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Ἀθηναῖοι δύνανται νὰ εἶνε ἐξ ὑπαρχῆς βέβαιοι ὅτι καὶ τὰ ἔργα θὰ γίνουν ἄριστα, καὶ θὰ ἐκτελεσθοῦν ὑπὸ τὰς πλέον τιμίας καὶ πλέον συμφερούσας τιμάς.»

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

Παρισταμένου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας συνῆλθε χθὲς τὴν 11ην π. μ. εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν ἡ Ἰατρικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Πανεπιστημιακῶν κλινικῶν.

Ἐν ἀρχῇ ὡμίλησεν ὁ κ. Παπανδρέου ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα καὶ διὰ τὴν καλυτέραν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διὰ τὴν παροχὴν εἰς αὐτὸ ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων μέσων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Πανεπιστημιακὰς κλινικὰς ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως λύσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκ τῆς ἀντιλήψεως, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον ἡ κατάστασις, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργει διὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν κλινικῶν, καθιστῶσα ἀδύνατον τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν.

Ἀνέφερεν εἶτα, ὅτι θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ὁ ἀπαραίτητος ἀριθμὸς δωρεὰν κλινῶν, διὰ τὴν κλινικὴν διδασκαλίαν, εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν κλινικῶν μαθημάτων. Τοῦτο δὲ θὰ ἐπιτευχθῇ, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν κλινῶν εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, ὅπου θὰ ὑπάρξῃ μία μόνον χειρουργικὴ κλινική, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς προσθήκης νέων αἰθουσῶν καὶ τῆς καλυτέρας ἐφαρμογῆς τῆς διαθήκης τοῦ κληροδότου εἰς τὸ Ἀρεταίειον Νοσοκομεῖον καὶ διὰ τῆς δημιουργίας μιᾶς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς εἰς τὸ Προσφυγικὸν Νοσοκομεῖον. Αἱ Πανεπιστημιακαὶ αὗται κλινικαὶ θὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἐπιστημονικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἡ Κυβέρνησις, ὅμως, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πλήρη πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν καὶ γνωρίζουσα ὅτι δὲν ἠμποροῦν σήμερον νὰ καλυφθοῦν πλήρως αἱ σχετικαὶ ἀνάγκαι, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως μετὰ τὸ τέλος τῶν πενταετῶν θεωρητικῶν σπουδῶν, οἱ φοιτηταὶ δύνανται νὰ ἐξασκοῦνται πρακτικῶς ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὰ διάφορα μὴ Πανεπιστημιακὰ νοσοκομειακὰ ἱδρύματα.

Ἐπίσης ὁ κ. Παπανδρέου ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην, ὅπως τὴν οἰκονομικὴν διεύθυνσιν τῶν Πανεπιστημιακῶν κλινικῶν ἀναλάβουν εἰδικὰ ἀδελφᾶτα, εἰς τρόπον ὥστε οἱ καθηγηταὶ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται παρὰ μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν.

Ὡμίλησεν εἶτα ὁ κοσμήτωρ τῆς σχολῆς κ. Κατσαρᾶς, εὐχαριστήσας τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς ἀποφάσεις της.

Ὁ κ. Μπένσης ἀνέγνωσε τὰ κυριώτερα σημεῖα ἑνὸς ὑπομνήματος τὸ ὁποῖον εἶχε καταρτίσει ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τὰς πλείστας τῶν ὑποδείξεών του συμφωνεῖ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Μετὰ ταῦτα, ὁ κ. Λοῦρος ὡμίλησε διὰ τὴν ἀθλιότητα τῆς μαιευτικῆς κλινικῆς, τὴν ὁποίαν ἀπέδωσεν εἰς τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἐνδιαφέροντος τοῦ Δημοσίου, ὁ δὲ κ. Πετσάλης ἐπρότεινεν ὅπως μὲ τὰ ὀλίγα διατιθέμενα συναφθῇ ἕνα δάνειον ἐπιτρέπον τὴν ἀνέγερσιν καλοῦ καὶ ἐπαρκοῦς μαιευτηρίου.

Ὁ κ. Σακόρραφος ὡμίλησε διὰ τὴν κατάστασιν τῆς Ἀστυκλινικῆς, ἡ ὁποία καίτοι μὴ τυγχάνουσα ὑποστηρίξεώς τινος, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς.

Ὁ κ. Ν. Ἀλιβιζᾶτος ὡμίλησε διὰ μακρῶν, τονίσας ὅτι μὲ τινα οἰκονομίαν δύνανται νὰ περιορισθοῦν αἱ δαπάναι συντηρήσεως τῶν δωρεὰν νοσηλευομένων ἰατρῶν καὶ νὰ αὐξηθοῦν οὕτω αἱ κλῖναι. Ἐπίσης ἐπρότεινεν, ὅπως ἐλαττουμένων κατά τι τῶν ἐπιχορηγήσεων, αἵτινες παρέχονται εἰς τὸ Προσφυγικὸν καὶ τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον ἐξοικονομηθῇ τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνέγερσιν Πανεπιστημιακῶν κλινῶν ποσόν.

Συζήτησις διεξήχθη ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐλαττώσεως τῶν καθηγητικῶν ἑδρῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν ὑπὸ διαφόρων καθηγητῶν.

Ἐν τέλει οἱ καθηγηταὶ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς συνεφώνησαν μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος καταρτίζων τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, θὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν πρὸ τῆς ὑποβολῆς του εἰς τὴν Βουλήν.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΓΚΙΟΚΑ

Ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 74. (Ἔναντι Κρίνου)

Λόγῳ μεταφορᾶς τοῦ Καταστήματος πωλοῦνται εἰς τιμὰς κόστους. Τραπεζαρίες, Κρεββατοκάμαρες, Σαλόνια, Γραφεῖα, Βιβλιοθῆκες κλπ. ἀπὸ Καρυδιά, Δρῦν καὶ Μαόνι καλῶς ἐργασμένα.

Τὸ Κατάστημα ἐνοικιάζεται. Διαστάσεις Σάλας Μέτρα 20Χ8.50. Πληροφορίαι ἐντός.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐπανάληψις Μειοδοτικοῦ Διαγωνισμοῦ

Τὴν 23ην τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν πεντήκοντα (50) τόννων φθοριοπυριτικοῦ νατρίου ὑπὸ νέους ὅρους.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀποταθήτωσαν διὰ περισσοτέρας πληροφορίας παρὰ τῷ Τμήματι Φυτοπαθολογίας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Περίληψις

Τὴν 27 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 1)2—6 1)2 μ. μ. ἐνεργηθήσεται πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν μέχρι 4.000 κλινοσκεπασμάτων.

Τῶν ὅρων καὶ συμφωνιῶν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ καθ' ἡμᾶς Λογιστικοῦ Τμήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Μαρτίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς
Α. ΠΑΠΠΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ
ΑΘΗΝΑΪΚ
ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΥΝΟΪΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΕΚΔΗΛΟΥΝΤΑΙ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς καταγγελθείσης Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἐξακολουθοῦν συντόνως, διεξαγόμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου μεταξὺ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μαρκέτη, τοῦ κ. Χαριλάου καὶ τῶν Γάλλων ἀντιπροσώπων, διευθυντῶν τῶν ὑπουργείων Ἐμπορίου καὶ Γεωργίας ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί.

Κατὰ τὰς διεξαχθείσας μέχρι σήμερον σχετικὰς συνομιλίας, ἐβεβαιώθη τὸ κρατοῦν ἀμφοτέρωθεν συμβατικὸν πνεῦμα. Ἰδιαιτέρως ἐγένετο ἀντιληπτὴ παρὰ τῶν Γάλλων ἀντιπροσώπων ἡ σημασία τῆς καταγγελίας τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωριζομένης τῆς θέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας της ὅπως ἐπιταχύνῃ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος. Οὐδὲν παρεμφερὲς ζήτημα τίθεται μεταξὺ τῶν Γάλλων, σχετικῶς μὲ τὰ ἀντικείμενα τῶν διαπραγματεύσεων, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὴν ἐπίτευξιν συνεννοήσεως. Τοὐναντίον ἐκδηλοῦται ἡ θέλησις τῶν ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα.

Προβλέπεται ὅτι οἱ πληρεξούσιοι θὰ εἶνε εἰς θέσιν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ καθορίσουν τὰ ὁριστικὰ πορίσματα τῶν συνομιλιῶν των, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβάλουν πάραυτα πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ μετέχοντος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς συνάψεως τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς ὑπὸ διαπραγμάτευσιν νέας συμβάσεως διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν πορισμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξε διεβιβάσθησαν ὁδηγίαι πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν κ. Μαρκέτην, ὁ ὁποῖος καὶ διεξάγει τὰς μετὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις.

ΖΩΗΡΟΤΑΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Ἀσύρματος). — Ἡ Αὐστρο-Γερμανικὴ τελωνειακὴ συνθήκη ἀποτελεῖ τὸ κύριον θέμα τῶν σημερινῶν συζητήσεων τῶν πολιτικῶν κύκλων, ὡς καὶ τῶν σχολίων τοῦ Τύπου.

Ἡ «Μπερλίνερ Τάγκεμπλατ» γράφει ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη ἀποτελεῖ τελωνειακὴν ἕνωσιν ἐντελῶς νέου τύπου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου καὶ τονίζει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συνθήκη διετυπώθη κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα τὰς ἐν ἰσχύϊ συνθήκας. Καὶ ἐπάγεται: «Κρίνομεν ὡς λίαν σημαντικὸν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Αὐστρο - Γερμανικὴ αὕτη προσέγγισις πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς ἑνοποιήσεως τῆς οἰκονομικῆς εὐρωπαϊκῆς ζωῆς. Θὰ ἦτο πολὺ ἐπιζήμιον καὶ ἐπικίνδυνον ἐὰν ἐθεωρεῖτο ἡ ἀπόπειρα αὕτη ὡς ἐπικράτησις τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνδυασμοῦ. Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία προέβησαν ἁπλῶς εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν οἰκονομικῶν των δυνάμεων καὶ τοῦτο ἐπιβάλλει ἁπλῶς τὴν μίμησιν ἐκ μέρους τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ὁ Ἰταλικὸς Τύπος γράφει ὅτι οἱ ἰταλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐκδηλώνουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν συνομολογηθεῖσαν Συνθήκην, ἀλλὰ δὲν ἀποκρύπτουν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἀντίρρησιν ἔχει ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης.

ΔΥΣΜΕΝΗ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ εἴδησις περὶ συνάψεως τῆς Γερμανο - Αὐστριακῆς συμφωνίας ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐπιφυλακτικότητος εἰς Πράγαν. Ἡ «Λιντόβε Νοβίνι» προβάλλει τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Αὐστρία διὰ τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης ἀποξενοῦται τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων, παραβιάζουσα ταὐτοχρόνως καὶ τὴν συνθήκην ἥτις καθιέρωσεν αὐτά.

Ἡ «Ναρόντνι Λίστι» κατηγορεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅτι δὲν ἠδυνήθη ἐγκαίρως νὰ πληροφορηθῇ τὰ τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τονίζει ὅτι ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην παραβλάπτει τὰ τσεχοσλοβακικὰ συμφέροντα.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων, ὀλίγαι μόνον ἐφημερίδες σχολιάζουν τὴν Αὐστρο - Γερμανικὴν συμφωνίαν. Τὰ σχόλιά των ὅμως πάντως εἶνε εὐνοϊκά. Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ Περτινὰξ ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος γράφει ὅτι ἡ συνθήκη δὲν ἀποτελεῖ τελωνειακὴν ἕνωσιν, ἀλλ' ὅτι πάντως θὰ γίνῃ εὐνοϊκῶς δεκτὴ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν μελετῶν τῆς Πανευρώπης, ὅταν αὕτη συνέλθῃ εἰς Παρισίους τὴν Τρίτην, διότι ἐξυπηρετεῖ τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκονομικὴν παγίωσιν.

Ἡ «Βιομηχανικὴ Ἡμέρα» γράφει ὑπὸ φιλικὸν πνεῦμα, ἂν καὶ χαρακτηρίζῃ τὴν συμφωνίαν ὡς διαταράσσουσαν τὴν ἰσορροπίαν τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην καὶ παρέχουσαν ἐπικρατεστέραν θέσιν εἰς τὸν Αὐστρο - Γερμανικὸν συνδυασμόν. Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» κατηγορεῖ τὴν Γερμανίαν ὡς ἐπανερχομένην εἰς τὴν παλαιὰν ἰδέαν τῆς ἐξαπλώσεως πρὸς ἀνατολάς. Ὁ «Χρόνος» εἰς πλῆρες σκεπτικισμοῦ ἄρθρον του χαρακτηρίζει ὡς ἀσυμβίβαστον τὴν συμφωνίαν πρὸς τὰς συνθήκας.

Κατὰ τηλεγράφημα ἀφ' ἑτέρου ἐκ Παρισίων, ὁ κ. Μπριὰν ἐδέχθη τὸν Γερμανὸν πρεσβευτὴν σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ ἔσχε μακρὰν μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν, ἥτις, ὡς βεβαιοῦται, περιεστράφη εἰς τὸ ζήτημα τῆς Αὐστρο - Γερμανικῆς συμφωνίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Τηλεγραφικῶς). — Ἡ Αὐστρογερμανικὴ συνθήκη θὰ δημοσιευθῇ ἐν συνόλῳ αὔριον, οἱ δὲ οἰκεῖοι Γερμανικοὶ κύκλοι τονίζουν ὅτι αὕτη δὲν ἀποτελεῖ προοίμιον διὰ τὴν ἕνωσιν Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ἀλλ' ἀπαρχὴν τῆς πραγματοποιήσεως μιᾶς πανευρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς ὁμονοίας.

Τηλεγράφημα τοῦ γερμανικοῦ ἡμιεπισήμου Πρακτορείου Βὸλφ πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον ἐπιβεβαιοῖ τὴν πληροφορίαν περὶ ἀποφάσεως τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ὅπως διαπραγματευθοῦν τὴν ἐφαρμογὴν κοινῆς τελωνειακῆς καὶ ἐμπορικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ τὰς δύο χώρας.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία θὰ ἑνωθοῦν τελωνειακῶς πρὸς τὴν διαμετακόμισιν τῶν ἐμπορευμάτων, τόσον μεταξύ των, ὅσον καὶ μὲ ἄλλας χώρας, χωρὶς ἐκ τοῦ μέτρου τούτου νὰ θίγωνται τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἑκατέρας τῶν χωρῶν.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία θὰ ἔχουν τὸ ἴδιον δασμολόγιον καὶ τοὺς ἰδίους τελωνειακοὺς Νόμους, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ τροποποιοῦνται παρὰ κατόπιν κοινῆς συμφωνίας. Μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας δὲν θὰ ὑπάρχουν τελωνειακοὶ δασμοί. Αἱ διοικήσεις τῶν τελωνείων τῶν δύο χωρῶν διατηροῦν τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ἑκατέρα τῶν δύο χωρῶν εἶνε ἐλευθέρα νὰ συνάψῃ ἀνάλογον συμφωνίαν μὲ τρίτην χώραν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἀντιτίθεται εἰς τὴν παροῦσαν συμφωνίαν. Ἡ συμφωνία δύναται νὰ καταγγελθῇ μόνον μετὰ παρέλευσιν τριετίας.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

ΡΩΜΗ, 21. (Σταθμὸς Σὰν Πάολο). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ γαλλικὸς ἰατρικὸς σύλλογος κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας του ἐκήρυξεν ὅτι εἶνε ἐπιστημονικῶς καὶ πειραματικῶς ἀκριβὴς ἡ μέθοδος τοῦ Ἰταλοῦ ἰατροῦ Καβάτσι, διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΟΒΑΡΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΑΠΟΛΥΤΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Συνῆλθε τὸ Συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν ὅπως ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς καταγγελίας περὶ δικαστικῆς πλάνης. Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ποιμὴν Μέλκος ἐψευδομαρτύρησε καὶ ὅτι εἰς τὴν μαρτυρίαν τούτου ἐστηρίχθη τὸ κακουργιοδικεῖον καὶ κατεδίκασεν εἰς θάνατον τοὺς Τσέρτσον καὶ Ράϊκον διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Κάρτης. Κατόπιν τούτου ἀνεστάλη ἡ ἐκτέλεσις τῶν δύο τούτων καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ παραπεμφθῇ πρὸς ἀναθεώρησιν εἰς τὸ Ἐφετεῖον.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Δήμου κατεσχέθησαν 2 1)2 χιλιάδες δοχεῖα νάφθης καὶ 120 βαρέλια πλήρη νάφθης προερχόμενα ἐκ λαθρεμπορίου. Ἡ νάφθη αὕτη ὁμοῦ μετ' ἄλλης ποσότητος ἦτο ἐν συνόλῳ 5000 δοχεῖα καὶ 300 βαρέλια, εἶχεν ἐκφορτωθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰωάννου Λασκαρίδη μὲ φορτωτικὴν ἐκ Ρουμανίας καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης.

Ὅταν τὸ ἐμπόρευμα εἶχε φθάσει εἰς Θεσσαλονίκην ἐγένετο δειγματοληψία, ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ Χημείου κ. Δεπάστας ἀπεφάνθη ὅτι ἡ νάφθη ἦτο ἀκατάλληλος πρὸς φωτισμόν. Βραδύτερον ὅμως τὴν νάφθην ἠγόρασεν ὁ Δῆμος καὶ τὴν ἐχρησιμοποίησε διὰ φωτισμόν, εὑρὼν αὐτὴν κατάλληλον.

Τὸ γεγονὸς κατηγγέλθη εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐγένετο νέα δειγματοληψία. Ἐκ τῆς ἀναλύσεως ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πρώτη ἀνάλυσις ἐγένετο σκοπίμως ψευδὴς διὰ νὰ καταβληθῇ μικρὸς δασμός. Συνεπείᾳ τούτου τὸ Δημόσιον ἐζημιώθη ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν. Ἤδη δὲ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ καταβάλῃ ὁ εἰσαγαγὼν τὴν νάφθην τὸ δεκαπλάσιον, ἤτοι 10 ἑκατομμύρια δραχ. Ἐνέχεται ἐπίσης εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὁ τότε διευθυντὴς τοῦ Χημείου Δεπάστας.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τῆς ὁποίας παρακαλεῖ ὅπως διευκρινίσῃ ὅσα ἐν τῇ Βουλῇ ἐδήλωσεν ἐν σχέσει μὲ τὴν σύμβασιν Μακρῆ καὶ τὴν ἔναντι αὐτῆς θέσιν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὁποίου ὡς ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διεπραγματεύθη καὶ ὑπέγραψε τὴν σύμβασιν. Ἐπίσης παρακαλεῖ ὅπως διευκρινίσῃ ὁ κ. Βενιζέλος τὰς ἐπὶ τῆς συμβάσεως ταύτης γνώμας του.

Ὁ κ. Βενιζέλος συνέταξε καὶ ἀπέστειλε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀπαντητικὴν ἐπιστολήν. Εἰς αὐτὴν τονίζει ὅτι οὐδὲ πόρρωθεν δι' ὅσων ἀπεκάλυψεν ἐν τῇ Βουλῇ διενοήθη νὰ διατυπώσῃ τὴν παραμικρὰν μομφὴν εἰς βάρος τοῦ κ. Μεταξᾶ. Παραθέτει ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν σχετικὴν περικοπὴν τοῦ λόγου του, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε τονίσει ὅτι ἀποκλείει οἱανδήποτε εὐθύνην τοῦ κ. Μεταξᾶ διὰ τὰ γενόμενα, καὶ ὅτι πιστεύει εἰλικρινῶς ὅτι οὕτως ἔχουσι τα πράγματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζητουμένην γνώμην του ἐπὶ τῆς συμβάσεως ὁ κ. Βενιζέλος παρατηρεῖ ὅτι ἡ γνώμη αὐτὴ θὰ εἶχε σημασίαν ἐκφερομένη κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, ὁπότε ὅμως εὑρίσκετο ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς, προσθέτει δὲ ὅτι αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν εὗρε τὴν σύμβασιν, ἐνόμισε δὲ ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ «μεσαζόντων» παρεπέμφθη εἰς τὴν νομοπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ μετάσχουν ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν οἱ κ.κ. Θηβαῖος καὶ Τριανταφυλλόπουλος.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ Θ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Τὴν 11ην π. μ. σήμερον θὰ γίνουν τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ στηθέντος εἰς τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς ἀνδριάντος τοῦ Θ. Δηλιγιάννη. Εἰς τ' ἀποκαλυπτήρια θὰ παραστοῦν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΠΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνεκροτήθη χθὲς εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς σύσκεψις πρὸς ἐξέτασιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος, εἰς ἣν μετέσχον ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Προνοίας καὶ Γεωργίας, ὁ Γεν. Διοικητὴς Θρᾴκης κ. Καλογερᾶς, οἱ ὑφυπουργοὶ κ. κ. Δεληγιάννης καὶ Παπαδᾶτος, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων κ. κ. Καφαντάρης, Τσαλδάρης, Ζαβιτσιάνος καὶ Κονδύλης, ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ἐπιτροπῆς κ. Μπακάλμπασης, ἐκπροσωπῶν ταὐτοχρόνως καὶ τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Παπαναστασίου.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέθηκε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνεκροτήθη ἡ σύσκεψις, τονίσας ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε πρόθυμος νὰ δεχθῇ καὶ τροποποιηθοῦν αἱ μέλλουσαι νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιλήψεις της, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις, τὰς ὁποίας ἤθελον τυχὸν διατυπώσει οἱ κ.κ. ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων.

Ὁ κ. Τσαλδάρης παρετήρησεν εὐθὺς ἀμέσως ὅτι ὀρθότερον θὰ ἦτο ἐὰν τὸ ζήτημα ἤγετο—κατὰ τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα—ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὥστε νὰ μὴ περιορίζεται ἡ ἐν αὐτῇ συζήτησις.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀντιπαρετήρησεν ὅμως ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸν καὶ σοβαρόν, δικαιολογημένης συνεπῶς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐθίμων, διὰ νὰ χαραχθῇ μία ἑνιαία καὶ ἀνεπηρέαστος ἐκ κυβερνητικῶν μεταβολῶν καπνικὴ πολιτική.

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν ὅτι μερικὰ μεταπολεμικὰ προβλήματα εἶνε τόσον μεγάλα, ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη πρὸ τῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ συζητήσεως αὐτῶν νὰ συνεννοοῦνται οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ νὰ προλειαίνεται οὕτω τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, ὅπως ἄλλως τε συμβαίνει σήμερον εἰς τὰ πλεῖστα τῶν κρατῶν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπίσης εἶπεν ὅτι καὶ πρὸ τῆς ρυθμίσεως τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος εἶχε συγκροτηθῆ σύσκεψις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, καθ' ἣν ἐτέθησαν αἱ βάσεις μόνον τοῦ ζητήματος.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Μετὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης προέβη εἰς τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων:

«Ἡ Κυβέρνησις — εἶπεν ὁ κ. Βουρλούμης — προέβη εἰς εὐρεῖαν ἔρευναν τοῦ ὅλου καπνικοῦ ζητήματος καὶ ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. Εἰς τὸ διανεμηθὲν τεῦχος περιλαμβάνονται ὅλαι αἱ ἐκθέσεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅλα τὰ ὑπομνήματα τῶν ἐνδιαφερομένων τάξεων, παραγωγικῶν, ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, ἐργατικῶν, τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων καὶ τὰ τελικὰ πορίσματα.

»Τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔχει ὡρισμένας ἀντιλήψεις ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀπησχόλησαν τὴν Κυβέρνησιν, πρὶν ἢ ὅμως αἱ σκέψεις του μεταβληθοῦν εἰς θετικὰ μέτρα, ἐκρίθη εὔλογον νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγήν, τὰ προτεινόμενα μέτρα συμπίπτουν, διαφωνίας μόνον ὑφισταμένης, ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν εὐγενῶν καπνῶν (μπασμᾶ) ἔξω τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θρᾴκης.

»Ὁ ρόλος τοῦ ἐμπορίου περιωρίσθη οὐσιωδῶς ἀφ' ἧς ἐγκατεστάθησαν ἐν Ἑλλάδι τὰ χρησιμοποιοῦντα τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ μονοπώλια, αἱ δύο μεγάλαι γερμανικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ αἱ ἀμερικανικαὶ Ἑταιρεῖαι. Ἡ δραστηριότης τοῦ ἐμπορίου δέον νὰ στραφῇ πρὸς νέας κατευθύνσεις καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν καπνῶν μας εἰς νέας χώρας. Τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ ἐμπορίου εἶνε διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνισχύσῃ παντὶ τρόπῳ. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ 1921 ἐξηγάγομεν 21000 τόν. καπνοῦ καὶ τὸ 1925 ἐξηγάγομεν 55 χιλιάδας τόν., ἔκτοτε δ' εὕρομεν σταθερὰν ἐξαγωγὴν περὶ τὰς 50000 τόννων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κατανάλωσίς μας εἶνε δεκτικὴ ἐπεκτάσεως, ἐὰν ἐρευνηθοῦν αἱ καταναλώτριαι χῶραι μετ' ἐπιμελείας καὶ προσαρμοσθῇ ἡ παραγωγή μας πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἕξεις τῶν καταναλωτριῶν χωρῶν. Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη διὰ τὴν προσφορωτέραν μέθοδον διεισδύσεως εἰς νέας χώρας καταναλώσεως, ἔνθα δὲν ἔχει ἐγκαθιδρυθῆ μονοπώλιον, εἶνε ἡ διὰ τῆς ἱδρύσεως ἐπὶ τόπου ἑλληνικῶν ἢ μικτῶν βιομηχανιῶν. Ἡ μέθοδος ὅμως αὐτ ἠπαιτεῖ κεφάλαια μεγάλα καὶ συνεργασίαν μετ' ἐντοπίων παραγόντων.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

»Τὸ ζήτημα τῆς ἐσωτερικῆς καπνοβιομηχανίας συνδέεται πρὸς τὸν προϋπολογισμόν, παρέχει δ' ἔδαφος εἰς τὰς περισσοτέρας διαφωνίας καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν παραγωγῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ λαϊκὸν σιγαρέττον καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν βιομηχάνων. Ἡ αὐτὴ διάστασις ἐμφανίζεται σχετικῶς πρὸς τὸ παραγωγικὸν σιγαρόχαρτον. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπὸ μελέτην τὸ ζήτημα τῆς καθιερώσεως λαϊκοῦ σιγαρέττου, θὰ ἐπεθύμει δὲ νὰ ἀκούσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ τὰς γνώμας τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

»Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπεξεργασίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ὡς εὐνόητον, τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ἀποστέργουν οἱ καπνεργάται, ἡ πικρὰ ὅμως πεῖρα, ἣν ἔσχομεν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2869, δι' οὗ ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγὴ ἀνεπεξεργάστων καπνῶν, μᾶς διδάσκει, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ οἱαδήποτε σκέψις ὑποχρεωτικῆς ἐπιβολῆς εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ καπνοῦ μας, οἱασδήποτε μεθόδου ἐπεξεργασίας.

»Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας καὶ τὴν βαθμιαίαν μείωσιν τῶν καπνεργατῶν, διὰ τῆς ἀγροτικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως, ἡ Κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ οἰκονομικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς μειώσεως βαρῶν τινων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

»Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν παραγωγῶν κατὰ τὴν τελευταίαν σύσκεψιν διετύπωσαν τὴν ἀξίωσιν ἱδρύσεως ἑνὸς αὐτονόμου καπνικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων σχέδιον ἱδρύσεως ἑνὸς τοιούτου ὀργανισμοῦ».

Ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν θεμάτων τούτων ὁ κ. Βουρλούμης παρέσχε καὶ σχετικὰς λεπτομερειακὰς διασαφήσεις πρὸς τοὺς ἀρχηγούς.

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Παρεκλήθη κατόπιν ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κορυζῆς, ὅστις ὡμίλησε διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον κατήρτισε διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνεκρίθη, γενομένου μόνον δεκτοῦ, ὅπως ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, ὅστις θὰ τιτλοφορῆται «Ἑλληνικὸς Καπνικὸς Ὀργανισμὸς» ἔχει κυρίως συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα, ἀφιεμένης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς εὐθύνης τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατυπουμένων ἑκάστοτε σκέψεων.

Κατὰ τὸ σχέδιον, ὁ Ὀργανισμὸς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἀναμιγνύεται εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, θὰ μεριμνᾷ δὲ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἀγορῶν καταναλώσεως τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, διὰ τὴν διαφήμισιν τοῦ προϊόντος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ εἰσηγῆται τὰ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, θὰ παρακολουθῇ διὰ πρακτόρων του τὰ τῶν ἀγορῶν ἐν γένει καὶ τῆς κινήσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Θὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν «τακτοποίησιν» τῶν εἰδῶν τοῦ καπνοῦ καὶ θὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ προικοδοτῆται ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Ἐκ τῆς ὅλης συζητήσεως, τῆς διεξαχθείσης χθὲς συνάγεται, ὅτι πλήρης ὑπῆρξεν ἡ ὁμοφωνία τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς εἰσηγήσεως τῶν κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον, τὴν παραγωγήν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ καπνοῦ.

Εἰς νέαν σύσκεψιν, ἥτις θὰ συγκροτηθῇ λίαν προσεχῶς, θὰ ἀκουσθοῦν αἱ γνῶμαι καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἀφοῦ οὗτοι ἐν τῷ μεταξὺ συνεννοηθοῦν καὶ μετὰ τῶν φίλων των καὶ μελετήσουν καὶ τὸ σχέδιον τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον οὕτω, θὰ ὑποβληθῇ ἐν νομοσχεδίῳ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐξηκολούθησε ζωηρὰ κίνησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων διὰ τὴν κατάργησιν τῆς φορολογίας Οὔλεν, πυρετώδεις δὲ καταβάλλονται ἐνέργειαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ συλλαλητηρίου. Τὰ συνοικιακὰ παραρτήματα τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως Κτηματιῶν, τὰ εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἀθηνῶν ἀνήκοντα σωματεῖα, αἱ Πειραϊκαὶ ὀργανώσεις κλπ., εἰδοποιήθησαν ἵνα ἐξαντλήσωσιν ὅλα τὰ μέσα ὅπως τὸ συγκροτηθησόμενον συλλαλητήριον εἶνε ἐπιβλητικὸν εἰς ὄγκον.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν συνεργαζομένων ὀργανώσεων ἀπέστειλε χθὲς μακρὸν τηλεγράφημα πρὸς τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων, δι' οὗ παρακαλεῖ ὅπως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συζητήσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ φέρωσι τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἐπιμείνωσιν ἐνεργῶς διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀδικαιολογήτου φόρου τῆς Οὔλεν, ὅστις ἐπὶ πενταετίαν ὁλόκληρον πληρώνεται ἀπὸ τοὺς κατοίκους Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ περιχώρων, οἱ ὁποῖοι συνεπείᾳ τούτου ἔφθασαν εἰς ἀδυναμίαν πληρωμῆς καὶ αὐτῶν τῶν Κρατικῶν φόρων.

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τινὲς τῶν βουλευτῶν Ἀθηνῶν— Πειραιῶς, θὰ φέρωσι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἄμεσον ἄρσιν τοῦ φόρου τῆς Οὔλεν, δὲν ἀποκλείεται δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ λάβῃ μεγαλυτέραν ἔκτασιν καὶ νὰ ὁμιλήσωσι ἐπ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, παραμένει, κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων ἡ αὐτή.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

—Συνῆλθε χθὲς ἐκτάκτως ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Τοῦ συμβουλίου μετέσχον, ἐκτὸς τῶν ἀντιστρατήγων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸν μόνιμον πυρῆνα καὶ οἱ ἀφιχθέντες ἐνταῦθα διοικηταὶ τοῦ Βου Σώματος ἀντιστράτηγος κ. Θεόδ. Μανέττας, τοῦ Γου ἀντιστράτηγος κ. Κλάδος καὶ τοῦ Δου ἀντιστράτηγος κ. Καμμένος.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας τὸ συμβούλιον ἠσχολήθη μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, οἵτινες εἶχον προσφύγει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παραπονούμενοι ὅτι δὲν περιελήφθησαν κατὰ τὰς τελευταίας προαγωγὰς διότι εἶχον κριθῆ στάσιμοι.

Τὸ συμβούλιον μετὰ μακρὰν συζήτησιν κατήρτισε νέους πίνακας εἰς τοὺς ὁποίους περιέλαβε τοὺς δικαιωθέντας προαγωγῆς, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΙΑ ΑΝΤΑΡΣΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΝΕΩΝ ΣΦΑΓΕΙΩΝ

Εἰς τὰ Νέα Σφαγεῖα προεκλήθη χθὲς σοβαρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων προσφύγων καὶ τῆς Ἀστυνομίας ἐκ τῆς ἑξῆς ἀφορμῆς:

Προχθὲς τὴν νύκτα εἶχε διαπραχθῆ κλοπὴ διὰ ρήξεως εἰς δύο καταστήματα τοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἐπειδὴ ἔξωθι αὐτῶν ὑπῆρχον ἴχνη τροχῶν αὐτοκινήτου, ἐτοποθετήθη σκοπὸς ἀστυφύλαξ μέχρις οὗ ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐγκληματολογικῆς σημάνσεως μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ λάβῃ τὰ ἀποτυπώματα τῶν τροχῶν. Οἱ πρόσφυγες Γ. Ἀντωνιάδης καὶ Γ. Κυφόγλου ἠθέλησαν νὰ διέλθουν ἔξωθι τῶν καταστημάτων ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ὑπῆρχον τὰ ἀποτυπώματα τῶν τροχῶν καὶ ἐπειδὴ ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀστυφύλακος, προεκάλεσαν ἐπεισόδιον, ἐξυβρίσαντες αὐτόν. Ὁ ἀστυφύλαξ τοὺς συνέλαβε τότε καὶ τοὺς ὡδήγησεν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν διὰ νὰ τοὺς παραπέμψῃ εἰς τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ Πλημμελειοδικεῖον. Μόλις ἐπληροφορήθησαν τὴν σύλληψίν των εἰς τὸν συνοικισμόν, συνεκεντρώθησαν περὶ τοὺς 200 πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι μεταβάντες εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν περιεκύκλωσαν αὐτὸν καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέντων. Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης ὑπαστυνόμος κ. Ἀντζιόγλου ἠρνήθη καὶ ὠχυρώθη ἐντὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος μετὰ τῶν εὑρισκομένων ἐκεῖ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἀστυφυλάκων ἐνῷ συγχρόνως εἰδοποίησε τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνισχύσεων.

Μετὰ δύο ὥρας κατέφθασεν ἀπὸ τὸ 9ον τμῆμα Πετραλώνων δύναμις 70 ἀστυφυλάκων ὑπὸ τὸν ἀστυνόμον κ. Μπερσῆν μὲ τοὺς ὁποίους καὶ διέλυσε τοὺς πρόσφυγας. Εὐτυχῶς δὲν ἐσημειώθη συμπλοκή.

ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΤΕΜΑΧΙΣΜΕΝΟΝ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣΟΥΛΕΓΚΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς χαράδραν ὀλίγον ἔξωθι τῆς Βερροίας ἀνευρέθη τὸ πτῶμα τοῦ ἀπαχθέντος στρατιώτου Μπουσουλέγκα. Ὁ Γουτσίκος πιεσθεὶς ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν μοίραρχον κ. Λιώδην ὅτι τὸ πτῶμα εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν Λιανοβράχι καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν τοποθεσίαν Καρλίγκα. Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἡτοιμάσθησαν ἀμέσως 5 ἀποσπάσματα ἀπὸ στρατιώτας καὶ χωροφύλακας, τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον εἰς ἀνίχνευσιν περὶ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν. Ἐν τούτων, ὑπὸ τὸν ἀνθυπασπιστὴν κ. Χορδάκην ὁδηγηθὲν ἀπὸ τὴν δυσοσμίαν ἀνεκάλυψεν ἐντὸς τῆς χαράδρας τῆς διερχομένης παραπλεύρως τοῦ Λιανοβράχι καὶ κειμένης πλησίον τοῦ νηματουργείου Χατζηνικολάκη, τὸ πτῶμα. Τὸ ἀπόσπασμα εἰδοποίησεν ἀμέσως τὰς ἀστυνομικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχάς, καὶ ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Τζαβέλλας, ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Μικρουλέας, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς κ. Κολοκοτρώνης, ὁ διοικητὴς Χωροφυλακῆς κ. Βογιάκης, ὁ μοίραρχος κ. Λιώδης, ὁ συνταγματάρχης κ. Κίτσος, ἰατροὶ καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πολῖται. Οἱ συγκεντρωθέντες εὑρέθησαν πρὸ φρικιαστικοῦ θεάματος. Τὸ πτῶμα ἦτο περιτυλιγμένον ἐντὸς μανδύου. Ἔφερε τραῦμα διὰ πελέκεως εἰς τὸν τράχηλον καὶ εἰς βάθος τοιοῦτον, ὥστε ἡ κεφαλή του νὰ κρέμαται, καὶ ἄλλα πολλὰ τραύματα εἰς τὸ σῶμα διὰ ξιφολόγχης. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ πτώματος εὑρέθη ἡ θήκη τῆς ξιφολόγχης καὶ οἱ ζωστῆρες. Ἐντὸς δὲ τῶν θυλακίων του ἓν χαρτονόμισμα τῶν 100 λέϊ καὶ ἓν φύλλον ἡμερολογίου μὲ τὴν ἡμερομηνίαν 17 Φεβρουαρίου. Τὸ πτῶμα μετεφέρθη εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἐγένετο μεγαλοπρεπῶς ἡ κηδεία του.

Ἐκ τῆς γενομένης νεκροψίας διεπιστώθη, ὅτι εἰς τὸ στομάχι του ὑπῆρχεν ἀκόμη τὸ νυκτερινόν του συσσίτιον ἡμιχωνευμένον. Ἐξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Μπουσουλέγκας ἐσφάγη τὴν ἰδίαν ἑσπέραν τῆς ἀπαγωγῆς του καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταώρου ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ συσσιτίου.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων διεπιστώθη ὅτι τὸν Μπουσουλέγκαν ἀπήγαγον οἱ Γουτσίκος, Σῖμος, Νιόπας καὶ δύο ἄλλοι ἄγνωστοι μέχρι τῆς στιγμῆς. Λόγοι ληστείας ἀποκλείονται.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερροίας ὅτι πρὸ 50 ἡμερῶν ἐξηφανίσθη ὁ στρατιώτης τοῦ 16ου συντάγματος Νικόλαος Κρέτας ἐκ Λιτοχωρίου. Οὗτος εἶχε λάβει 30θήμερον ἄδειαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας τὸ σύνταγμά του τὸν ἐκήρυξε λιποτάκτην. Ταὐτοχρόνως δὲ ἀπηύθυνεν εἰς ὅλας τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἐγκύκλιον διὰ τὴν σύλληψίν του. Οἱ κάτοικοι Γαλατσίστης πληροφορηθέντες ὅτι ἀνεζητεῖτο, κατήγγειλαν εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Βασιλικὸν ὅτι ὁ καταζητούμενος διῆλθε πρὸ ἡμερῶν ἐκ τοῦ χωρίου των καὶ ὅτι ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν Ἀργύριον Τσιμουρτζῆν διὰ λόγους ἐκδικήσεως, καὶ ἐπειδὴ πρὸ τετραετίας ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του καὶ κατεδικάσθη ὡς ἀνήλικος εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν. Ὁ Τσιμουρτζῆς συλληφθείς, ἀρνεῖται τὸ γεγονός.

Β' ΕΚΔΟ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΕΦΗΜΕ Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ Δ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΛΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτ
ριον τὴν πρωΐαν δημοσιεύεται εἰς τὰς
ἡ προκήρυξις διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δα
κήρυξις ἀναφέρει ὅτι τὸ ἐκδιδόμενον
τελεῖ μέρος τοῦ α' τμήματος τοῦ
δανείου, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς 14 ἑκ
λίρας. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ τμήμ
χρησιμοποιοῦνται αἱ ἀναφερόμεναι εἰς
ὸν νόμον περὶ παραγωγικοῦ δανείου
χωρισμὸς εἰς δύο μέρη τοῦ συνόλου τ
γικοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς
μύρια, ὑπεδείχθη ὑπὸ τῶν ἐκδοτριῶν
ἀγορῶν, ὡς ἐπαυξάνων τὴν ἀγορασ
σημερινῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν. Ἐὰν
ρέμενε τὸ σύνολον τοῦ ποσοῦ ἀτεμά
πῆρχον φόβοι καὶ δισταγμοὶ ἐκ μέρους
τινες θὰ ἤθελον νὰ ἐγγραφοῦν. Τονί
χωρισμὸς εἰς δύο τοῦ δανείου, οὐδε
εἴτε ἐπιβάρυνσιν συνεπάγεται. Μάλ
ρίζεται ὅτι εἶνε συμφερώτατος διὰ
Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος δα
ἀφαίρεσιν τῶν πρώτων 4 ἑκατομμ
συνόλῳ 8.600.000, ἀπομένει πρὸς συμ
πρώτου μέρους τοῦ παραγωγικοῦ
τὸ ὁποῖον πιστεύεται ὅτι θὰ τοποθετ
γὺς μέλλον.

Ἀπόψε συνειργάσθησαν τελικῶς εἰς
Ὀτέλ», ἔνθα διαμένει ὁ κ. Διομήδης, οἱ
τραπεζῖται καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀποστολή.
πίσης καὶ ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλ
παρατηρητὴς κ. Φίνλεσον. Οἱ ξένοι τραπ
δήλωσαν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν
σαν τάξιν εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδ
τὴν πορείαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου
ζεται ὡς ἡ καλυτέρα κεφαλαιοποίησις
αζομένη σήμερον εἰς τὴν ἀγοράν.

Κατηγορηματικῶς διαψεύδεται ὅτι εἰς
ὅρων τοῦ δανείου εἶνε καὶ ἡ παραμονὴ τ
λεσον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Η ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑ ΚΑΙ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΚΩΝ

ΘΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΥΠΑΛ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 21. (Τοῦ
κριτοῦ μας).— Κατόπιν διαβήματος τοῦ
χρονιάδη, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν
Ρουσδῆ βέης, ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ τιμωρηθοῦν
ληλαι οἱ παρεμποδίζοντες τοὺς γάμους κα
ξείδια τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. Ἐζήτησε
τῷ ὑποβληθῇ κατάλογος τῶν ὑπαλλήλων

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΘΑ ΑΡΧΙΣ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΡΩΠΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας
Τρίτην ἀρχίζει ἐνταῦθα τὰς ἐργασίας τ
τροπὴ διὰ τὴν Πανευρώπην. Μετέχουν οἱ
σωποι Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Γερμαν
νίας, Ἰσπανίας, Φινλανδίας, Πολωνίας, Π
ας, Ἐλβετίας, Γιουγκοσλαυΐας καὶ Ἑλλάδ

Ἡ ἐπιτροπὴ μεταξὺ ἄλλων, θὰ ἐξετάσ
σχέδιον περὶ τοῦ καθεστῶτος, ὅπερ θὰ
διαβίωσιν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν ξένων
χώρᾳ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 (Πρακτορεῖον Χαβᾶς).—
τροπὴ διὰ τὴν Πανευρώπην, συνερχομένη
προεδρίαν τοῦ κ. Μπριάν, θὰ καθορίσῃ ἐν
τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς τρίτης συνό
Διασκέψεως διὰ τὴν Πανευρώπην, ἥτις ἔχ
τὸν προσεχῆ Μάϊον, καί, εἶτα θὰ καθορίσῃ
ρὰν διὰ τὴν μελέτην τῶν ἄλλων ἐγγεγρ
ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θεμάτων καὶ ἰδί
προβλήματος τῶν γεωργικῶν πιστώσεων, τῆ
γίας καὶ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσ
τα ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον,
θὰ ἐργασθῇ ἡ Διάσκεψις τῆς Πανευρώπης,
ὁποίου ἔχουν προβῆ εἰς συστάσεις αἱ κυβε
Γερμανίας καὶ Δανίας.

Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡ

ΡΩΜΗ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —
πιν συντόνων ἐρευνῶν εἰς τὴν θάλασσαν ὅπ
σε τὸ ἀεροπλάνον τῶν Μανταλένα, Τσικιόν
μόντε, ἀνευρέθη τὸ πτῶμα τοῦ τελευταίου
πόστασιν 8 μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Τὸ πτῶμ
ἠκρωτηριασμένον, ἄνευ κνημῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Χαβᾶς). — Τηλεγραφο
Ρώμης ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνακριτικ
τροπῆς, τὸ ἀεροπορικὸν δυστύχημα εἰς Μαρ
Πίζα ἔλαβε χώραν εἰς ὕψος 1000 μέτρων,
βλάβης τοῦ μοτέρ. Εἷς ἐκ τῶν φονευθέντων
πόρων ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὴν πτῶσιν του
ξίπτωτον.

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ
μεδία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, διαρκούσης
συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπ
ου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως
σμένων παραπόνων διὰ τὴν στάσιν τῶν τουρκ
ἀρχῶν, αἵτινες ἀπηγόρευσαν τὴν εἰς Τουρκία
σοδον Βουλγάρων ἐργατῶν καὶ ἰδίᾳ κτιστῶν
Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἀπήτησαν παρ' αὐτῶν ἐγγ
25.000 λέβα διὰ τὴν ἄδειαν παραμονῆς των εἰ
τουρκικὰ ἐδάφη.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ παρεκάλεσε
ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ διακανονίσῃ
μικρὰν ταύτην προστριβὴν μετὰ τῆς Τουρκ
Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Μπούρωφ ἀπήντησεν ὅτι
ἔθη ἤδη εἰς λίαν ἐπιμόνους φιλικὰς παραστ
πρὸς τὴν Ἄγκυραν, τὰς ὁποίας καὶ θὰ ἐπαναλ
ἐν ἀνάγκῃ ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἄρσιν τοῦ μέτρου
του, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀντίθετον πρὸς τὴν συμφ
περὶ ἐγκαταστάσεως μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλ
ρίας, ἥτις ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀσκ
ως ἐπαγγέλματος τῶν ὑπηκόων τῆς μιᾶς χώρας
τὴν ἄλλην.

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 21. (Τοῦ ἀνταποκ
τοῦ μας). — Ἡ «Ἀκσάμ» διαψεύδει ὅτι φασισ
καὶ ὀργανώσεις πρόκειται ν' ἀντικαταστήσουν
διαλυομένας Τουρκικὰς Ἑστίας, αἵτινες
ὅτι ζημιοῦν τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὰς ἐπαρχίας

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΣΣΙΚ ΔΙΑΙΤΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Χαβᾶς). — Τηλεγραφοῦ
Βερολίνου ὅτι εἰς τὴν Πρωσσικὴν Δίαιταν
τὴν διεξαχθεῖσαν τὸ ἀπόγευμα τελετὴν εἰς μ
τοῦ πρώην καγκελλαρίου Μύλλερ, ὁ μόνος
στάμενος κομμουνιστὴς βουλευτὴς ἠρνήθη νὰ
θῇ εἰς ἔνδειξιν πένθους. Κατὰ τὸ τέλος τῆς
βριάσεως πλεῖστοι σοσιαλισταὶ βουλευταί,
χόμενοι ἐνώπιόν του, τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσ

ΤΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΓΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 21. (Τοῦ ἀνταπ
μας). — Ἀπελευθερωθέντα τῶν πάγων
Ρωσσικῶν λιμένων ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν
ταῦθα διάφορα πλοῖα. Μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ
ληνικὰ «Ψαρὰ» καὶ «Ἀναστασία».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.01	3.02
Ν. Ὑόρκης	76.94	77.14
Ἐλβετίας	14 82	14.86
Ἰταλίας	4 03	4.05
Ὀλλανδίας	30.87	30.97
Βρυξελλῶν	2.14	2.16
Βερολίνου	18.37	18.40
Βιέννης	10 84	10 88
Σόφιας	0 550	0 56
Βουκουρεστ.	0 471	0 479
Πράγας	2 280	2.295
Δηνάριον	1 137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 20)3

5 % 1910	62.—	5 % 1881	75 50
5 % 1914	78.50	5 % 1884	75.50
7 % 1924	103.50	4 % 188	62 —
6 % 1928	92.50	4 % 1889	61 50
Κτηματικ.	98.75	5 % 1890	76 —
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	61 50
Ἀνταλλάξ.	100 —	5 % 1907	90.50

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλεισ. 21)3

5 % 1914		Λαυρίου	
Τρ. Ἀθηνῶν	167	Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ.	256	Σ.Π.Α.Π.	214
Οἴνων	226	Σιδ. Θεσσ.	364

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλεισ. 21)3 γρόσ.

Τρ. Ἀθην.	34 50	Ἀνταλλάξ.	252 50
Τρ. Ἀνατ.	54 —		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 21 Μαρτίου.— Παρισίων 124.15. Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἐλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.75, Ἰσπανίας 46.20, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.398, Βιέννης 34.51, Πράγας 164, Βελιγραδίου 276.60, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 1)3	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 20)3
Ἑλλάδος	7150	7160	7150	7150
Ἐθνικῆς	78800	78500	78800	78500
Ἀθηνῶν	512	502	508	508
Ἀνατολῆς	783	780	783	783
Ἐμπορικῆς	761	756	759	758
Βιομηχανίας	145	140	145	145
Ἐθν. Ἀτμ.	233	222	225	223
Οἰνοπνευμ.	357	355	359	366
Οἴνων	684	660	680	675
Ἠλεκτρ. Σιδ.	646	643	643	645
Ἡσαΐα	5.—	5.—	5.—	5.—
Πυριτιδοπ.	2310	2310	2310	2305
Λιπασμάτων	760	760	760	745
Ἔργον	270	272	272	270
Προμηθεὺς	785	782	787	780
Σ.Π.Α.Π.	597	575	585	588
Ἐριουργίας	255	257	257	254
Πειραϊκῶν	80	85	85	80
Χρώματα	477	476	471	477
Διαμαντοπ.	157	156	157	157
Καπνοῦ	217	215	217	217
Τέκτων	140	134	134	138
Ἠλεκτρικῆς	342	342	342	342
Ἀνταλλάξ.	96950	96850	970—	969—

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Φὶξ 470, Φῶς 45, Κάδμος 100, ΠΑΚ 90, ΕΛΚΑ 55, Ἱπποδρόμου 315, Χαρτοπ. Αἰγίου 250, Ἑλ. Ξενοδοχείων 650, ΕΤΜΑ 180, Ὑποδ. Τιτὰν 510, Ἀβεζὰπ 26, Πουλοπούλου 170, Ψυχικοῦ 32.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ.— Ἀνταλλάξιμα 8 %. Προθεσμία 969, 50 καὶ 969 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %. Προθεσμία 848—849 καὶ 848.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. Προθεσμία 492.50 καὶ 492 (κλείσιμον).

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.15 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἐτ.

Σῖτος Αὐστραλίας Οὐέστερν σελλ. 110 κατὰ τόν. τσὶφ ἕτοιμος.

Σῖτος Ροζαφὲ εἰδ. βάρ. 79 χιλ. σελ. 105 κατὰ τόν. τσὶφ ἕτοιμος.

Σῖτος Οὐγγαρίας εἰδ. βάρ. 79 χιλ. ξέν. ὑλ. 2 % σελ. 98 τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.75 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἐτ.

Ἀραβόσιτος Θρᾴκης δρ. 3.70 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας χονδρὸς δρχ. 3.90 κατ' ὀκ. ἐλ. μικτ. ἐτ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας ψιλὸς δρχ. 4.40 κατ' ὀκ. ἐλ. μικτ. ἐτ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας ἡμίψιλος 4.25 κατ' ὀκ. ἐλ. μικτ. ἐτ.

Κριθὴ Μακεδονίας δραχ. 2.70 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Ρουμανίας δραχ. 3.20 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Μακεδονίας δραχ. 2.70 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἐτ.

Βρώμη Θεσσαλίας δραχ. 2.50 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἐτ.

Φασόλια Οὐγγαρίας ψιλὰ £ 11.0.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Μαρτίου.

Φασόλια Ρουμανίας βανίλιες κοσκ. £ 10.10.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμ. χῦμα.

Φασόλια Παζαρτζὶκ £ 8.15.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος χῦμα.

Φασόλια Σερβίας Τσαλιὰ γιάκοβα £ 17.10.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Σάββατον 21 Μαρτ. 1931. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5680	5 % 1898	77.—
5 % 1884	5580	5 % 1900	81.—
4 % 1887	4620	1 % 1906	52 —
4 % 1889	4620	6 % 1917	80 50
5 % 1890	5625	6 % 1918	89 —
5 % 1893	5600	8 % Α.Β. 1910	97.—
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	95 50
4 % 1902	4645	8 % Ζ.Ι. 1929	96.00
5 % 1907	1380	5 % 1920 π.	202.—
4 % 1910	4675	5 % 1920 μ.	206.—
5 % 1914	5850	6½ % 1922	104 75
7 % 1924	7730	6 % 1926	90.50
7 % 1924	38000	8 % 1926	106.25
8 % 1925	83000	8 % 1927	492.—
6 % 1928	6915	Ἀνταλλ. 8 %	969.—
6 % 1928	36000	Ἀνταλλ. 6 %	848.50
		Βουλγαρ. 6 %	424.—
		Πολεμοπ. 6 %	81.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	80.—	7.— % 1925	291.—
2.50 % 1912	80.—	7.— % 1926	292.—
2.— % 1925	6675		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος	7150
Ἐθνικῆς	78700
Κτηματικῆς	4135
Ἀθηνῶν	511
Ἀνατολῆς	783
Λαϊκῆς	5550
Ἐμπορικῆς	761
Πειραιῶς	407
Βιομηχανίας	147
Οἰκονομίας	25
Κεντρικῆς	200
Κοσμαδοπ.	790
Χίου	695
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	216
Καραβασίλη	8200
Λακωνίας	118

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιΐας	357
Οἴνων	680
Καμπᾶ	153
Ἡσαΐα	6.—
Ἕνωσις	102
Γεωργ. Βιομ.	164

Ἀτμοπλ.	
Κάππαρη	2.—
Ἀχαϊκῆς	110
Ἐθνικῆς	226
Μιχαλινοῦ	510
Γιαννουλάτ.	310
Χιακῆς	50
Κροκοδείλου	170

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς	161
Καπνοῦ	217
Ἀπόλλων	100
Βασιλειάδη	300
Πυριτιδοπ.	2305
Λιπασμάτων	760
Χρωμάτων	477
Ἄγκυρα	20
Βιὸ	123
Παλλὰς	204
Κυλινδρόμ.	124
Ἥλιος	38
Ψυγεῖα Θεσ.	218
Ἀθηνᾶ	55
Παγοπ. Πατ.	95
Ἀλεξόπουλ.	10
Σάϊτας	2.—
Κονσέρβαι	250
Ψυγ. Πειρ.	225
Ἀνατολὴ	80
Χημ. Βιομηχ.	78
Ἄλατος	80
Λεβαδείας	200
Εὐρώτας	95

Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου	16
Ἀνθρακωρ.	8.—
Ἐπ. (κοιναὶ)	32.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου	5.—
Ὠρωποῦ	17

Σιδηρ)καὶ	
Θεσσαλίας	1112
Σ.Π.Α.Π.	588
Ἠλεκτρ. Σιδ.	645

Οἰκοδ)καὶ	
Ἡρακλῆς	675
Τιτὰν	2550
Ξυλείας	103
Τέκτων	140
Ἔργα	570
Ἄτλας	29
Ἔργον	270
Κέκροψ	205
Κύκλωψ	125
Ἐργολππ.	157
Ὄλυμπος	175
ΑΚΤΕ	26—
Πρώτη Οἰκ.	225
Καψαμπέλη	100
Ἐλλούλ.	70

Ὑφαντουρ.	
Πειρ. Ἐπιχ	79
Ἐριουργία	255
Βερμίου	474
Ἔρια	49
Ἑλλ. Ταπη	17
Χρυσαλλὶς	10750
Βάμβαξ	95
Ὑφαντουρ.	31
Ἀθηναὶς	131
Ναθαναὴλ	370
Φανέλλαι	50

Διάφοροι	
Ἠλεκτρικ.	342
Ἑνιαίας	470
Τίτλ. Ἰδ.	40
Ὑπεγγύων	4310
Κορίνθου	350
Γεν. Ἀποθ	390
Ἐξ. Καπ	4750
Προμηθεὺς	782

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ